

100

H.
CA

N.º de Registo 99
Estanie
Prateleira
N.º de Ordem 12

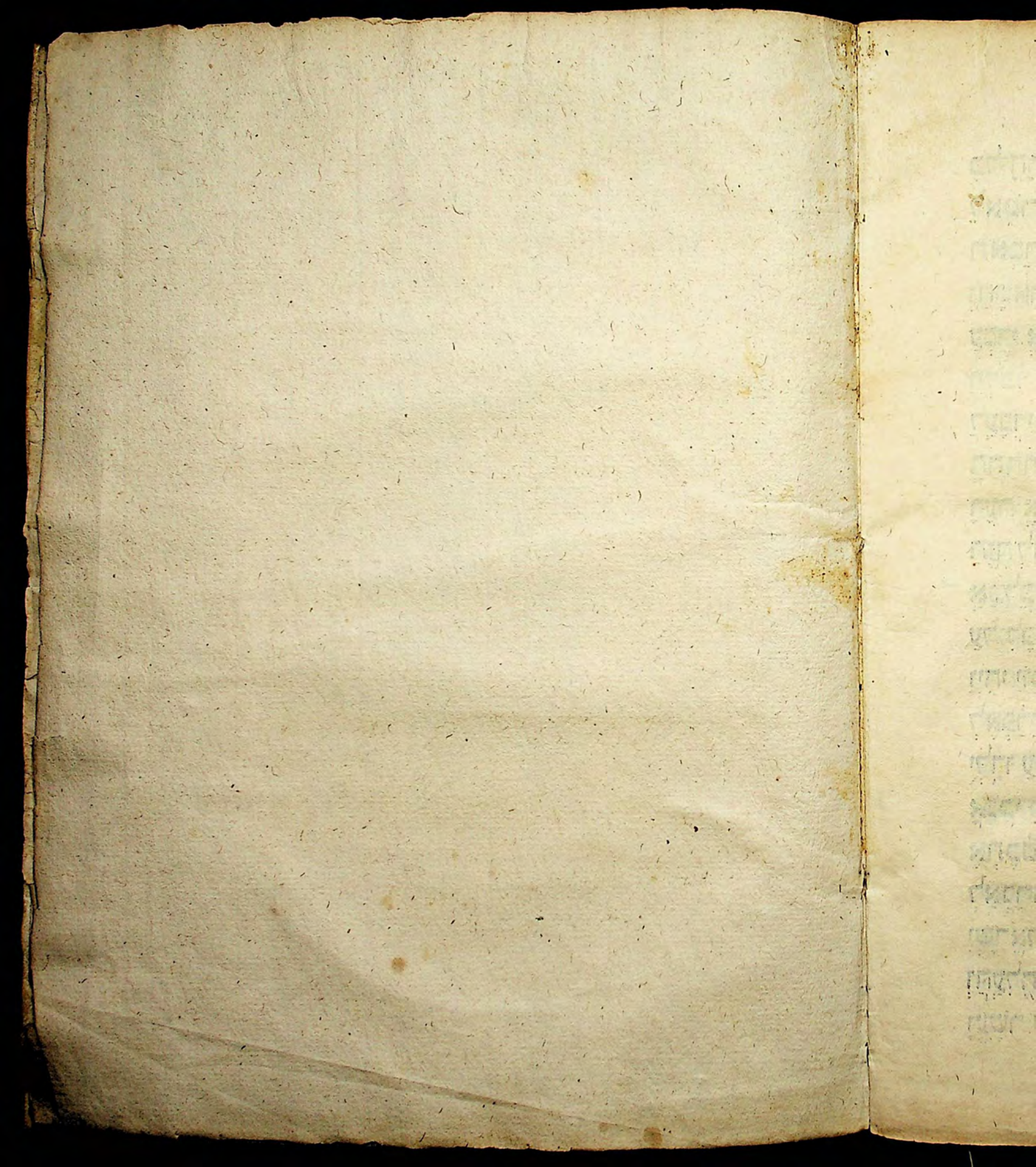
EX LIBRIS

S. SCHWARZ

7.6.7

C. 224

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines.]

כֹּל הַרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלוּנוּ אֹתוֹ : וַיִּצְווּ אֶל יוֹסֵף
 לֵאמֹר אֲבִיךָ צֹוֶה לִפְנֵי מֶתוֹ לֵאמֹר : כֹּדֵד
 תֹּאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנִי שָׂא נָא פֶשַׁע אַחִיךָ
 וַחַטָּאתֶם כִּי־רָעָה גָּמְלוּךְ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפְשַׁע
 עַבְדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּכְדּוּ יוֹסֵף בְּדַבְרֵם אֵלָיו :
 וַיֵּלְכוּ גַם אֹחָיו וַיִּפְלוּ לִפְנֵיו וַיֹּאמְרוּ הֲנִנוּ לְךָ
 לְעַבְדִּים : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל־תִּירְאוּ כִּי
 הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי : וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי
 רָעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה בְיוֹם
 הַזֶּה לְהַחְיֹת עִם־רַב : וְעַתָּה אֶל־תִּירְאוּ אֲנִי
 אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם וַיִּנַּחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר
 עַל־לֵבָם : וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו
 וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשְׂרֵת שָׁנִים : וַיִּרְא יוֹסֵף
 לְאַפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מִכַּיִד בֶּן־מְנַשֶּׁשֶׁה
 וַיֵּלְדוּ עַל־בְּרֵכֵי יוֹסֵף : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֹחָיו
 אֲנִי מֵת וְאֱלֹהִים פִּקְדוּ וַפְּקֹד אֶתְכֶם וְהִעֲלָה
 אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב : וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנָיו
 וַיִּשְׂרָאֵל לֵאמֹר פִּקְדוּ וַפְּקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
 וְהִעֲלֵתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה : וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה
 וְעֶשְׂרֵת שָׁנִים וַיַּחְגְּטוּ אוֹתוֹ וַיֵּשֶׁם בְּאֵרוֹן בְּמִצְרַיִם :

תֹּאמְרוּ
 אֲבִיךָ
 אֲבִיו
 זְקַנִי
 אֲבִיו
 וַיַּעַל
 הַכֶּבֶד
 הַיְרֵדוּ
 אֲבִיו
 כִּנְעֵנִי
 כֶּדֶד זֶה
 אֲשֶׁר
 צֹוֶם :
 אֹתוֹ
 בְּרַחֵם
 הַחַחֲתִי
 הַזֶּה
 אַחֲרֵי
 וּבֵיתָם
 אֶרֶץ
 כֹּל

תִּקְבְּרֵנִי וְעִתְּוֹה־אֶעֱלֶה בְּנִי וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי
 וְאֶשׁוּבָה : וַיֹּאמֶר פְּרַעְהָ עֲלֶיהָ וּקְבֹר אֶת־אָבִיךָ
 בְּאֶשֶׁר הִשְׁבִּיעַךָ : וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹר אֶת־אָבִיו
 וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל־עַבְדֵי פְרַעְהָ זִקְנֵי כִיתּוֹ וְכָל־זִקְנֵי
 אֶרֶץ־מִצְרַיִם : וְכָל־בֵּית יוֹסֵף וְאָחִיו וּבֵית אָבִיו
 רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם עֲזוּבוֹ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן : וַיַּעַל
 עִמּוֹ גַם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחְנֶה כְּכַד
 מֵאֹד : וַיָּבֹאוּ עַד־גֵּרֶן הָאֲטֹד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 וַיִּסְפְּדוּ שֵׁם מִסְפַּד גְּדוֹל וְכָבֵד מֵאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו
 אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים : וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 אֶת־הָאֵבֶל בְּגֶרֶן הָאֲטֹד וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל־כְּבֹד זֶה
 לְמִצְרַיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמֹה אֵבֶל מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן : וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם :
 וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָּנָיו אֶרְצוֹהָ כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
 בְּמַעְרַת שְׂדֵה חַמְבֵּפְלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם
 אֶת־הַשְּׂדֵרָה לְאַחֲזוֹת קֶבֶר מֵאֵרֶת עַפְרַן הַחֲתָנִי
 עַל־פְּנֵי מִמְרָא : וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה הוּגֵר
 וְאָחִיו וְכָל־הָעֲלִים אִתּוֹ לִקְבֹר אֶת־אָבִיו אַחֲרָיִ
 קָבְרוּ אֶת־אָבִיו : וַיֵּרָאוּ אַחֲרָיִ יוֹסֵף כִּי־מֵת אָבִיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהִשְׁכֵּב יְשִׁיב לָנוּ אֶת־

כל-ה
 לאמ
 תאמ
 וחטא
 עבדי
 וילכו
 לעבד
 התח
 רעה
 הזה
 אכל
 על-ל
 ויחי
 לאפר
 ילדו
 אנכי
 אתכם
 לאנר
 ישראל
 והעלת
 ועשר

כְּבָרְכֶתוּ בְרַךְ אֹתָם : וַיֵּצֵאוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֲנִי נֹאסֵף אֶל-עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי אֶל-אֲבֹתַי אֶל-
 הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה עֶפְרוֹן הַחֲתִי : בַּמַּעֲרָה
 אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי מִמְרָג
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהִם אֶת-הַשְּׂדֵה
 מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִי לְאַחֹת-קָבֵר : שָׁמָּה קִבְרוּ
 אֶת-אֲבֹרָהִם וְאֵת שֵׁרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קִבְרוּ אֶת-
 יִצְחָק וְאֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קִבְרָתִי אֶרֶץ-
 לְאָה : מִקְנֵה הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ מֵאֵת
 בְּנֵי-חֵת : וַיְכַל יַעֲקֹב לְצֹנֹת אֶת-בָּנָיו וַיֹּאסֵף
 רַגְלָיו אֶל-הַמַּטָּה וַיִּגְוַע וַיֹּאסֵף אֶל-עַמּוּי : נ
 וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל-פְּנֵי אָבִיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּשְׁקֵלוּ :
 וַיֵּצֵאוּ יוֹסֵף אֶת-עַבְדָּיו אֶת-הַרְפָּאִים לְחַנֹּט אֶת-
 אָבִיו וַיַּחְנֹטוּ הַרְפָּאִים אֶת-יִשְׂרָאֵל : וַיִּמְלְאוּ לוֹ
 אַרְבַּעַיִם יוֹם כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכוּ
 אֹתוֹ מִצָּרִים שִׁבְעִים יוֹם : וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי כְבוֹתוֹ
 וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל-בְּיֹדֵי פְרַעֲהַ לֵאמֹר אִם-נָא
 מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיכֶם דַּבְּרוּ-נָא בְּאָזְנֵי פְרַעֲהַ
 לֵאמֹר : אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
 בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר בְּרִיתִי לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה

ויחי

אחד

שפיפן

זר :

גדוד

אשר

ט

ס

עליו

ס :

אביר

עזרך

ברכת

ברכת

בעת

יו :

וטוף

כל-

שר-

אשר

ברכתו

ואת הארץ כי נעמרה ויט שכמו לסבל ויהי
 למס עבד : ס דן ידן עמו באחר
 שבטי ישראל : יהידן נחש עלי דרך שפופן
 עלי ארע הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחר :
 לשועתך קויתי יהוה : ס גר גרוד
 יגורנו והוא יגר עקב : ס מאשר
 שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך : ס
 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר : ס
 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין כנות צעדה עלי
 שור : וימררהו ורכו וישטמהו בעלי חצים :
 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר
 יעקב משם רעה אבן ישראל : מאל אביך ויעזרך
 ואר שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת
 תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם : ברכת
 אביך גברו על ברכת הורי עד תאורת גבעת
 עולם תהיון לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו :

פ בנימן זאב יטרף
 בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל : כל
 אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר
 דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר

כברכתו

כבר
 אנו
 המעו
 אשר
 באר
 מאת
 את
 יצחק
 לאח
 בני
 רגליו
 ויפל
 ויצו
 אביו
 ארבע
 אתו
 וידבר
 מצאו
 לאמו
 בקבר

יקרא אתכם באחרית הימים : הקבצו ושמעו
 בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם : ראובן
 בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר
 עז : פחו כמים אל תותר כי עלית משכבי
 אביך אז חללת יצועי עלה : פ
 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם : בסדם
 אל תבא נפשי בקהלם אל תחר כבדי כי
 באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור : ארור
 אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב
 ואפיצם בישראל : פ יהודה אתה
 יורוד אחיך ירד בערף אביך ושתחוו לך בני
 אביך : גור אריה יהודה מטורף בני עלית כרע
 רבץ באריה וכלביא מי יקימנו : לא יסור שבט
 מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה
 ולו יקחת עמים : אסרי לגפן עירה ולשרקה
 בני אתנו כבס ביין לבשו וכדס ענבים סותה :
 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב : פ
 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אגית
 וירכתו על צידן : פ יששכר חמר
 גרם רבץ בין המשפתים : וירא מנחה כי טוב

וברחם
 ויום
 את
 וברחם
 ופ
 וירע
 ראש
 אל
 על
 ידעתי
 אחיו
 :
 אל
 שם
 אל
 חשיב
 וי
 אמרי
 אל
 אשר
 יקרא

האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם
 ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום
 הזה : המלאך הגאל אתי מכל דע וברך את
 הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם
 ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ : וידא יוסף כי
 ישיר אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע
 בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש
 אפרים על ראש מנשה : ויאמר יוסף אל
 אביו לא כן אבי כי זה הכבר שים ימינך על
 ראשו : וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי
 גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו
 הקטן יגדל מפניו וורעו יהיה מלא הגוים :
 וברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל
 לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם
 את אפרים לפני מנשה : ויאמר ישראל אל
 יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
 אתכם אל ארץ אבותיכם : ואני נתתי לך
 שכס אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי
 בחרפי ובקשתי : פ ויקרא יעקב אל
 בניו ויאמר האספו ואגידה לכם ארת אשר

מט

יקרא

יקר
 בני
 בני
 עז
 אבי
 שם
 אל
 באפ
 אפ
 ואפ
 יודון
 אבין
 רבץ
 מיהו
 ולו
 בני
 חכל
 וירכו
 גרם

הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד בָּאִי אֵלַיךָ
 מִצְרַיִמָּה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה בְּרֵאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן
 יְהוּדָה לִי : וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ
 יְהוּדָה עַל שֵׁם אַחִיהֶם יִקְרָאוּ בְּנֵהֶלֶתָם : וְאֲנִי
 בָּבֹאִי מִפְּדוֹן מַתְּהָ עָלַי רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּדֶרֶךְ
 בְּעוֹד בְּבֵרֶת אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָה שָׁם
 בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לֶחֶם : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּהָ : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
 אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזוֹה וַיֹּאמֶר
 קָח־סָבִיב אֵלַי וְאֶבְרַכְכֶם : וְעֵינַי יִשְׂרָאֵל כִּבְדּוֹ
 מִזֶּקֶן לֹא יוּכַל לְרַאוֹת וַיִּגַּשׁ אֹתָם אֱלֹוֵי וַיִּשַׁק
 לָהֶם וַיַּחֲבֹק לָהֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
 רְאֵה פָנֶיךָ לֹא פָלַלְתִּי וְהִנֵּה חָרָאָה אֹתִי אֱלֹהִים
 גַּם אֶת־זֶרְעֶךָ : וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם כְּרִבּוֹ
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְאִפְוֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם
 אֶת־אֶפְרַיִם בְּיָמֵינוּ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה
 בְּשִׁמְאֵלוֹ מִיְמֵינֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ אֱלֹוֵי : וַיִּשְׁלַח
 יִשְׂרָאֵל אֶת־יָמֵינוּ וַיִּשֶׁת׀ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא
 הִצְעִיר וְאֶת־שִׁמְאֵלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שְׂכַל אֶת־
 יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר : וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר

קלו

ויחי

ישראל בארץ מצרים בארץ גִּשְׁן ויאחזו בה

ס

ויפרו וירבו מאד :

ויחי ויעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה

ויחי ימי יעקב שני חייו שבע שנים

וארבעים ומאת שנה : ויקרבו ימי ישראל

למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא

מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי

ועשורת עמדי חסד ואמת אל נא תקברני

במצרים : ושכבתו עם אבתי ונשאתני ממצרים

וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך :

ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל

מח

על ראש המטה : ויהי אחרי

פ

הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אכיך חלה

ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים

: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך

ויתחזק ישראל וישב על המטה : ויאמר יעקב

אל יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען

ויברך אתי : ויאמר אלי הנני מפרך והרבייתך

ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת

לזרעך אחריו אחות עולם : ועתה שני בניך

הנולדים

ויגש

קלה

וְאֲדַמְתֶּנּוּ : לְמַה נָּמוּת לְעֵינֶיךָ גַם-אֲנַחְנוּ
 גַּם-אֲדַמְתֶּנּוּ קָנָה אֶתְנוּ וְאֶת-אֲדַמְתֶּנּוּ בְּלֶחֶם
 וּבְהִיּוֹרֵי אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתֶּנּוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה וְתַן-
 זֶרַע וּנְחִיָּה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם :
 וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפָרְעָה כִּי-
 מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי-חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב
 וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפָרְעָה : וְאֶת-הָעָם הֶעֱבִיר אִתּוֹ
 לָעָרִים מִקְצֵה גְבוּל מִצְרַיִם וְעַד-קָצְהוּ : רַק
 אֲדָמַת הַכְּהֹנִים לֹא קָנָה כִּי חֶק לְכַהֲנִים מֵאֵת
 פָּרְעָה וְאָכְלוּ אֶת-חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרְעָה
 עַל-כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת-אֲדָמָתָם : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל-הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת-אֲדָמַתְכֶם
 לְפָרְעָה הֵא לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת-הָאֲדָמָה :
 וְהָיָה בְּתִבּוֹאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפָרְעָה וְאַרְבַּע
 הַיִּדֹרֶת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹא-אֲכַלְכֶם
 וְלֹא-אֲשֶׁר בְּבִתּוּכֶם וְלֹא-אֲכַל לְטַפְכֶם : וַיֹּאמְרוּ
 הַחִיִּיתָנוּ נִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנָי וְהִינּוּ עֲבָדִים
 לְפָרְעָה : וַיִּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֶק עַד-הַיּוֹם הַזֶּה
 עַל-אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפָרְעָה לְחֶמֶשׁ רַק אֲדָמַת
 הַכְּהֹנִים לְבָדִם לֹא הָיְתָה לְפָרְעָה :

וישב

ישראל

אֲרֶץ
 אֲשֶׁר
 אֲחִיו
 אֵין
 אֲרֶץ
 יִלְקֹט
 מִצְרַיִם
 יוֹסֵף
 חֶסֶף
 רִים
 נָמוּת
 הָיָה
 חֶסֶף :
 לְהֶם
 מִקְצֵה
 קָנָהֶם
 וַיָּבֹאוּ
 נִכְחָד
 אֶל-
 גְּבוּיֹתָנוּ
 אֲדַמְתֶּנּוּ

את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ
מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר
צוה פרעה : ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו
ואת כל בית אביו לחם לפי השף : ולחם אין
בכל הארץ כי כבוד הרעב מאד ותלה ארץ
מצרים וארץ כנען מפני הרעב : וילקט
יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף
את הכסף ביתה פרעה : ויתם הכסף
מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים
אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות
נגדך כי אפס כסף : ויאמר יוסף הבו
מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף :
ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם
בשנה ההוא : ותתם השנה ההוא ויבאו
אליו בשנה השנייה ויאמרו לו לא נבחר
מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל
אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גוייתנו

ואדני
גם א
ונהיו
זרע ו
ויק
מכר
ותהיו
לערי
אדמ
פרעו
על פ
אל ה
לפר
והיה
הידר
ולא
החיו
לפר
על א
הכה

מז

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנכם
 ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם
 בארץ גשן : ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
 ויצגם לפני פרעה : ויאמר פרעה אל אחיו
 מזה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאנ
 עבדיך גם אנחנו גם אבותינו : ויאמרו אל
 פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאנ
 אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען ועתה
 ישכנונא עבדיך בארץ גשן : ויאמר פרעה
 אל יוסף לאמר אביך ואחידך באו אליך : ארץ
 מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את
 אביך ואת אחידך ישבו בארץ גשן ואם ידעת
 ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר
 לוי : ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני
 פרעה ויברך יעקב את פרעה : ויאמר פרעה
 אל יעקב כמה ימי שני חיידך : ויאמר יעקב
 אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה
 מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו ארתי
 ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם : ויברך
 יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה ויושב יוסף

את R.iii.

אה
 עקב
 דלו
 עקב
 לפניו
 נבתו
 אליו
 אמר
 אותי
 אחיו
 מרה
 אליו
 אנס
 קרא
 דתם
 גרה
 גשן

ויבא

קלב

ויגש

בלחה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את
 אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה
 ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב
 כל נפש ששים ושש: ובני יוסף אשר ילד לו
 במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב
 הבאה מצרימה שבעים: ס

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו
 גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו
 ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו
 ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר
 ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי
 את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו
 ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
 אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אליו:
 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם
 ובקרם וכל אשר להם הביאו: והיה כיוקרא
 לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם
 אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה
 גם אנחנו גם אבותינו בעבוד תשכו בארץ גשן
 כיועבת מצרים כל רעה צאן:

ויבא

מקץ

קלא

שִׁמְעוּן וּמוֹאֵל וּמִיָּן וְאֶחָד וַיְכִיז וַיִּצְחַר וּשְׂאוּרֵי
 בֶן־הַכְּנַעֲנִית : וּבְנֵי לֵוִי גֵר־שׁוֹן קָהָת וּמֵרָרִי :
 וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשִׁלָּה וּפְרָץ וּזְרַח וַיִּמְרָז
 עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיְהִיו בְּנֵי־פְרָץ חֲצֵרָן
 וְחַמּוּל : וּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע וּפּוּה וַיּוֹכּ וּשְׁמֵרָן :
 וּבְנֵי זְבֻלוֹן סָרְד וְאֶלּוֹן וַיַּחֲלֵאֵל : אֱלֹהֵי בְנֵי לֵאָה
 אֲשֶׁר יִלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפָרָן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בְתוּ
 כָל־נַפְשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלִשִׁים וּשְׁלֹשׁ : וּבְנֵי גֵר
 צַפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּבִי וְאַצְבֵּן עֵרִי וְאַרְדִּי וְאַרְאֵלִי :
 וּבְנֵי אֲשֶׁר יִמְכְּרוּ וַיִּשְׁוּהוּ וַיִּשְׁוִי וּכְרִיעָה וְשִׁרָח
 אַחֲתָם וּבְנֵי כְרִיעָה חֶכֶר וּמִלְכִּיאֵל : אֱלֹהֵי בְנֵי
 זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְלֵאָה בְתוּ וְתִלְדֵּן אֶרְת־
 אֱלֹהֵי לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נַפְשׁ : בְּנֵי רַחֵל אֲשֶׁת
 יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנִימֵן : וַיִּוָּלַד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר יִלְדָה לוֹ אֲסֵנַת בַּרְת־פּוֹטִי פְרַע כַּחַן אֵן
 אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם : וּבְנֵי בְנִימֵן כֹּלֵעַ וּבְכָר
 וְאַשְׁכֵּל גֵרָז וְנַעֲמָן אַחִי וְרֵאֵשׁ מִפִּים וְחַפְזִים
 וְאַרְדִּי : אֱלֹהֵי בְנֵי רַחֵל אֲשֶׁר יִלְדֵּן לְיַעֲקֹב כָּל־
 נַפְשׁ אַרְבַּעַה עֶשְׂרִי : וּבְנֵי רֵן חֲשִׁים : וּבְנֵי
 נַפְתָּלִי יַחֲצֵאֵל וְגוֹבִי וַיִּצֵר וְשִׁלָּם : אֱלֹהֵי בְנֵי

R.ii. בלחה

וַיִּרְא
 אֶת־
 רַב
 מוֹת :
 אֶרְחָה
 אֶמְר
 יַעֲקֹב
 אֱלֹהֵי
 גְדוֹל
 אֲנָכִי
 אֶת־
 גְּלוֹת
 אֶת־
 כְּנַעַן
 וּבְנֵי
 אֶת־
 יִרְאֵל
 יָבֵן :
 וּבְנֵי
 שִׁמְעוֹן

אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלֵהֶם וירא
 את העגלות אשר שלח יוסף לשארת אתו
 ותחי רוח יעקב אביהם : ויאמר ישראל רב
 עזר יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות :
 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה
 שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק : ויאמר
 אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב
 יעקב ויאמר הנני : ויאמר אנכי האל אלהי
 אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול
 אשימך שם : אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
 אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך :
 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את
 יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות
 אשר שלח פרעה לשאת אתו : ויקחו את
 מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען
 ויבאו מצרימה ויעקב וכל זרעו אתו : ובני
 בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
 מצרימה : ׀ ואלה שמות בני ישראל
 הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן :
 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן וברמי : ובני

מו

שמעון

באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו :
 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת
 עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען :
 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה
 לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו ארץ חלב
 הארץ : ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם
 מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
 את אביכם ובאתם : ועינכם אל תחס על-

בליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא :
 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות
 על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך : לכלם
 נתן לאיש חלפורת שמלת ולבנימן נתן
 שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת :

ולאביו שלח בזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
 מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון
 לאביו לדרך : וישלח את אחיו וילכו ויאמר
 אלהם אל תרגזו בדרך : ויעלו ממצרים ויבאו
 ארץ כנען אל יעקב אביהם : ויגדו לו

לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ
 מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם : וידברו

כי-
 שנים
 להים
 יורת
 לחתם
 ערה
 :

אמר
 דים
 והיית
 בקרב
 חמש
 אשר-
 מין כי
 תכל-
 הרתם
 צוארי
 :

דברו
 לאמר
 באו

הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם : כי-
זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין חריש וקציר : וישלחני אלהים
לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדלה : ועתה לא אתם שלחתם
אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה
ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים :
מחרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
בני יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים
רדה אלי אל תעמד : וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
וכל אשר לך : וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש
שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר-
לך : והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי
פי המדבר אליכם : והגדתם לאבי את כל-
כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה : ויפל על צוארי
בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו :
וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו
אחיו אתו : והקל נשמע בית פרעה לאמר

הנה : ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו
 אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה :
 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו
 ונפשנו קשורה בנפשו : והיה כראותו כי אין
 הנער ומת והורידו עבדיך את שיבתי עבדך
 אבינו ביגון שאלה : כי עבדך ערב את הנער
 מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי
 לאבי כל הימים : ועתה ישב נא עבדך תחת
 הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו : כי
 איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה
 ברע אשר ימצא את אבי : ולא יכל יוסף
 להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו
 בראש איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע
 יוסף אל אחיו : ויתן את קלו בכבי וישמעו
 מצרים וישמע בית פרעה : ויאמר יוסף אל
 אחיו אני יוסף העוזר אבי חיו ולא יכירו אחיו
 לענות אתו כי נבחרו מפניו : ויאמר יוסף
 אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף
 אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה : ועתה
 אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי

מת

קבו

ויגש

עֲבַד וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל-אֲבוֹכֶם :

פ פ פ

וַיִּגֶשׁ

אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אָדֹנָי יְדַבֵּר-

נָא עֲבָדְךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אָדֹנָי וְאֶל-

יָחַד אֶפְךָ בְּעֲבָדְךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה אָדֹנָי

שָׁאַל אֶת-עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיִשְׁלַחְכֶם אֵב אוֹ-אָח :

וַנֹּאמֶר אֶל-אָדֹנָי יֵשׁ לָנוּ אֵב זָקֵן וְיֶלֶד זָקִים

קָטָן וְאָחִיו מֵת וְיִוְתֵר הוּא לְבָדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו

אָהָבָו : וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדֶיךָ הוֹרְדוּהוּ אֵלָי

וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו : וַנֹּאמֶר אֶל-אָדֹנָי לֹא יוּכַל

הַנֶּעַר לְעֹזֵב אֶת-אָבִיו וְעֹזֵב אֶת-אָבִיו וּמֵת :

וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדֶיךָ אִם-לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטָן

אֲתִכֶם לֹא תִסְפּוּן לִרְאוֹת פָּנָי : וַיְהִי בִי עָלֵינוּ

אֶל-עֲבָדְךָ אָבִי וַנִּגְדַּלְוֹ אֶת דְּבָרֵי אָדֹנָי : וַיֹּאמֶר

אָבִינוּ שִׁבּוּ שִׁבּוּ שִׁבּוּ לָנוּ מֵעַט אָכֵל : וַנֹּאמֶר לֹא

נוּכַל לָרֵדֵת אִם-יֵשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיִּרְדָּנוּ

כִּי-לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקָּטָן

אֵינָנו אִתָּנוּ : וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם

יִדְעֶתֶם כִּי שְׁנַיִם יִלְדָה לִי אֲשֶׁתִּי : וַיֵּצֵא הָאֶחָד

מֵאֵתִי וְאָמַר אֶךְ טָרַף טָרַף וְלֹא רָאִיתִיו עַד-

הִנֵּה

קכה

מקץ

אֲדַבְרֵי כְדַבְרֵי־הַאֱלֹהִים חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת
כְּדַבְרֵי הַזֶּה : הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצְאָנוּ בְּפִי
אִמְתַּחֲתֵינוּ הִשְׁיִבְנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ
נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב : אֲשֶׁר יִמְצָא
אֶתוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵרַת וְגַם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לְאֲדֹנֵי
לְעַבְדִּים : וַיֹּאמֶר גַּם עֵתָה כְּדַבְרֵיכֶם כִּן הוּא
אֲשֶׁר יִמְצָא אֶתוֹ יִהְיֶה לִּי עֹבֵד וְאַתֶּם תִּהְיוּ
נְקִיִּם : וַיִּמְהָרוּ וַיִּוָּרְדוּ אִישׁ אֶת אִמְתַּחֲתוֹ אֶרְצָה
וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אִמְתַּחֲתוֹ : וַיַּחֲפֹשׂ בְּגִדוֹל הַחֹרֶל
וּבְקִטָּן כֹּלָה וַיִּמְצָא הַגְּבִיעַ בְּאִמְתַּחַת בְּנִימָן :
וַיִּקְרְעוּ שִׁמְלֹתָם וַיַּעֲמֵס אִישׁ עַל חֻמְרוֹ וַיִּשְׁכּוּ
הָעִירָה : וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאָחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא
עוֹדְנוּ שֵׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה : וַיֹּאמֶר לָהֶם
יוֹסֵף מַה הַמַּעֲשׂוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא
יָדַעְתֶּם כִּי נִחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי :
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה נֹּאמַר לְאֲדֹנֵי מִהֵנָּה נְדַבֵּר
וּמִהֵנָּה נִצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּג אֶת עֵוֹן עַבְדֶּיךָ
הִנְנוּ עַבְדִּים לְאֲדֹנֵי גַם אֲנַחְנוּ גַם אֲשֶׁר נִמְצָא
הַגְּבִיעַ בִּידוֹ : וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מַעֲשׂוֹת זֹאת
הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בִּידוֹ הוּא יִהְיֶה לִּי

עבר

Q.iii.

וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם :
 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים
 אתו לבדם כו לא יוכלון המצרים לאכל את
 העברים לחם כי תועבה הוא למצרים :
 וישבו לפניו הכבד כבכרתו והצעיר כצערתו
 ויתמהו האנשים איש אל רעהו : וישא משאת
 מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאות
 כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו : ויצו
 את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת
 האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים בסף
 איש בפי אמתחתו : ואת גביעי גביע הכסף
 תשים בפי אמתחת הקטן וארת בסף שכרו
 ויעש בדבר יוסף אשר דבר : הכקר אור
 והאנשים שלחו המה וחמריהם : הם יצאו את
 העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו
 קום רדף אחרי האנשים והשנתם ואמרת
 אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה : הלא
 זה אשר ישתה אדני כו והוא נחש ינחש כו
 הרעתם אשר עשיתם : וישגם וידבר אלהם
 את הדברים האלה : ויאמרו אליו למה ידבר

מד

אד
 כד
 אמ
 נגנ
 אה
 לע
 אש
 נק
 ויפ
 ובכ
 ויק
 הע
 עוז
 יוס
 ידנ
 ויא
 ומ
 הנ
 הנ
 הא

לְשֹׁכֵר אָכַל : וַיְהִי כִּי בָּאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ וַנִּפְתַּח-תַּחַת
 אֶת-אֲמַתְחַתֵּינוּ וְהִנֵּה בְּסֹף-אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחַתּוֹ
 בְּסַפְּנוֹ כַּמְשַׁקְלוֹ וַנִּשֵּׁב אֹתוֹ בִּידְנוֹ : וּכְסָף
 אַחַר הוֹרְדֵנוּ בִּידְנוּ לְשֹׁכֵר אָכַל לֹא יָדְעָנוּ מִי-
 שֵׁם בְּסַפְּנוֹ בְּאֲמַתְחַתֵּינוּ : וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם
 אֶל-תִּירְאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵלֵהִי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם
 מִטְּמוֹן בְּאֲמַתְחַתֵּיכֶם בְּסַפְּכֶם בֹּא אֵלַי וַיֹּצֵא
 אֱלֹהִים אֶת-שְׁמֵעוֹן : וַיָּבֹא הָאִישׁ אֶת-הָאֲנָשִׁים
 בֵּיתָהּ יוֹסֵף וַיִּתֵּן מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן
 מִסַּפּוֹא לְחַמְרֵיהֶם : וַיִּכְנֹו אֶת-הַמִּנְחָה עַד-כּוֹא
 יוֹסֵף בְּצַהֲרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי-שֵׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם :
 וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבֵּיתָה וַיִּכְיָאוּ לוֹ אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר-
 בְּיָדָם הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אַרְצָה : וַיִּשְׂאֵל לֶחֶם
 לְשִׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם אֲבִיכֶם חוֹקֵן אֲשֶׁר
 אָמַרְתֶּם הָעוֹרְדֵנוּ חַי : וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ
 לְאֲבִינוּ עוֹרְדֵנוּ חַי וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ : וַיִּשֶׂא עֵינָיו
 וַיִּרְאֵה אֶת-בְּנֵימִין אַחִיו בֶּן-אָמֹן וַיֹּאמֶר הֲזֶה-
 אַחִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 נְחַנֵּךְ בְּנֵי : וַיִּמָּהַר יוֹסֵף כִּי-נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל-
 אַחִיו וַיִּבְקֶשׁ לִבְכוֹת וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבְכֶּה שָׁמָּה :

Q.ii. וירחץ

בְּטָנִים
 וְאֶת-
 בְּיָדְכֶם
 וְקוֹמוּ
 לָכֶם
 וְיִכְס
 בְּלִתִּי :
 הַכֶּסֶף
 מִצָּרִים
 בְּבִימִין
 אֲנָשִׁים
 יֹאכְלוּ
 דְּאִמֵּר
 :
 וַיֹּאמְרוּ
 חֲלֹה
 לְעֵלֵינוּ
 וַיִּגְשׁוּ
 וַיִּפְתַּח
 בְּתַחֲלָה
 לְשֹׁכֵר

מנחה מעט צרי ומעט דבש נבאת ולט בטנים
ושקדים : וכסף משנה קחו בידכם ואת
הכסף המושב בפי אמתחתכם תשיבו בידכם
אולי משנה הוא : ואת אחיכם קחו וקומו
שובו אל האיש : ואל שדי יתן לכם
רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימן ואני כאשר שכלתי שכלתי :
ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף
לקחו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף : וירא יוסף את בנימן
ויאמר לאשר על ביתו הכבד את האנשים
הביתה וטבח טבח והכזן כי גתו יאכלו
האנשים בצהרים : ויעש האיש כאשר אמר
יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף :
ויראו האנשים כי הובאו בירת יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה
אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו : ויגשו
אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח
הבית : ויאמרו כי אדני ירד ירדנו בתחלה
לשבר

קבא

מקץ

ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו
מעט אכל : ויאמר אליו יהודה לאמר העד
העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם : אם ישך משלח את
אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל :
ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר
אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם :
ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש
העוד לכם אח : ויאמרו שאל שאל האיש
לנו ולמולדתנו לאמר העוד אחיכם חי היש
לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הירוע
נדע כי יאמר הורידו את אחיכם : ויאמר
יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי
ונקומי ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו
גם אתה גם טפנו : אנכי אערבנו מידי
תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצנתיו
לפניך וחטאתי לך כל הימים : כי לולא
התמהמנו כי עתה שבנו זה פעמים : ויאמר
אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו
קחו מזמרת הארץ בכליכם וחזרו לאיש

מנחה

Q.i.

עשר
והקטן
אלינו
אתם
בבתיכם
מן אליו
גם את
ויהי
כספו
אביהם
גם אתי
בנימן
ויאמר
תמיר
די ואני
לא ירד
נשאר
ורדתם
בארץ :
הביאו
ממצרים

בָּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּנוּ מִרְגָּלִים : שְׁנַיִם עֶשְׂרֵת
 אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינָנוּ וְהַקֶּטָן
 הַיּוֹם אֶת אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ
 הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאֶרֶץ בְּזֹאת אִדַּע כִּי בָנִים אַתֶּם
 אַחִיכֶם הָאֶחָד הֵנִיחוּ אֹתִי וְאֶת־רַעְיוֹן בְּתִיכֶם
 קָחוּ וּלְכוּ : וְהִבִּיאוּ אֶת־אֲחִיכֶם הַקֶּטָן אֵלַי
 וְאִדַּעַה כִּי לֹא מִרְגָּלִים אַתֶּם כִּי בָנִים אַתֶּם אֶת־
 אַחִיכֶם אַתֶּן לָכֶם וְאֶת־הָאֶרֶץ תִּסְחָרוּ : וַיְהִי
 הֵם מִרְקִים שִׁקִּיהֶם וְהִנְרִי אִישׁ צָרוּר כְּסָפוֹ
 בְּשִׁקּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־צָרוּת כְּסִפֵּיהֶם הֵמָּה וְאֵבִיהֶם
 וַיִּירָאוּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֵבִיהֶם אֹתִי
 שִׁבְלֶתְכֶם יוֹסֵף אֵינָנוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינָנוּ וְאֶת־בְּנֵימֵן
 תִּקְחוּ עֲלֵי הָיוּ כְלָנָה : וַיֹּאמֶר
 רְאוּכֶן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תְמִירַת
 אִם־לֹא אָבִיָּאֵנוּ אֵלֶיךָ תִּנְרֶה אֹתוֹ עַל־יָדַי וְאֵנִי
 אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ : וַיֹּאמֶר לֹא יֵרֵד
 בְּנֵי עִמְכֶם כִּי אֲחִיו מֵת וְהוּיָה לְכַדּוֹ נִשְׂאָר
 וְקִרְאֵהוּ אֶסּוֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ וְהוֹרִדְתֶּם
 אֶת־שִׁבְתִּי בִּיגוֹן שְׂאוּלָה : וְהִרְעַב כְּבֹד בְּאֶרֶץ :
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הִבִּיאוּ

קט

מקץ

אֲכַל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל-אֲחִינוּ אֲשֶׁר רֵאִינוּ
צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְחַנְנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמְעֵנוּ עַל-בֶּן
בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת : וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם
לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל-
תַּחֲטְאוּ בְיַלְד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמוֹ הִנְדָּה
נִדְרַשׁ : וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַעַי וְיֹסֵף כִּי הַמְלִיץ
בִּינְתֶּם : וַיִּסַּב מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבַּךְ וַיֵּשֶׁב אֵלֵהֶם
וַיִּדְבֹר אֵלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאֹתָם אֶת שְׁמֵעוֹן וַיֹּאסֶר
אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם : וַיִּצֹו יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ אֶת כְּלֵיהֶם
בָּר וְלֹהֲשִׁיב בְּסַפִּיחֵם אִישׁ אֶל-שִׁקּוֹ וְלִתְתֹלֵהֶם
צֶדֶה לְדַרְךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם בֶּן : וַיִּשְׂאוּ אֶת-שִׁבְרֵם
עַל-חֲמֻרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם : וַיִּפְתַּח הָאָחֵד אֶת-
שִׁקּוֹ לְתֵרֵת מִסְּפוּגָה לְחֻמְרוֹ בְּמִלּוֹן וַיִּרְא אֶת-
כֶּסֶף וְהִנֵּה הוּא בְּפִי אִמְתַּחְתּוֹ : וַיֹּאמֶר אֶל-
אָחִיו הוֹשִׁיב בְּסַפִּי וְגַם הִנֵּה בְּאִמְתַּחְתִּי וַיִּצַּג
לָבָם וַיִּחַרְדּוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו לֵאמֹר מַה זֹּאת
עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ : וַיָּבֹאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבֵיהֶם
אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת כָּל-הַקְּרִירָה אֹתָם
לֵאמֹר : דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוֹת
וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגְּלִים אֶת-הָאָרֶץ : וַנֹּאמֶר אֵלָיו

כנים

אתם
אליו
כלנו
עבדיך
הארץ
עבדיך
והנה
ויאמר
לאמר
האם
נהנה :
ואתם
אם לא
אם אל-
אף ביום
כי ירא:
בבית
בתיכם:
בביתכם
ל-אחיו
אבל

אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם
 לִרְאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 לֹא אֲדֹנָי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשִׁבַּר אֶכֶל : כָּלֵנוּ
 בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָחֲנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ עַבְדֶּיךָ
 מְרַגְלִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא כִי עֲרוֹת הָאָרֶץ
 בְּאַתֶּם לִרְאוֹת : וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר עַבְדֶּיךָ
 אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאָרֶץ כְּנַעַן וְהִנֵּה
 הִקְטַן אֶת אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהֵאחָד אֵינְנוּ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר
 מְרַגְלִים אַתֶּם : בְּזֹאת תִּכְחַדְנוּ חַי פְּרַעֲה אִם
 תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם בָּבוֹא אַחֵיכֶם הִקְטַן הִנֵּה :
 שְׁלַחוּ מִבְּכֶם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת אַחֵיכֶם וְאַתֶּם
 הֶאֱסְרוּ וַיִּכְחַדְנוּ דְבַרְיֶכֶם הָאֵמֶת אֶתְכֶם וְאִם לֹא
 חַי פְּרַעֲה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם : וַיֹּאסֶף אֶתֶּם אֶל־
 מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחַיּוּ אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יִרְאֶה
 אִם־כְּנִים אַתֶּם אַחֵיכֶם אֶחָד יֹאסֶר בְּבֵית
 מִשְׁמַרְכֶּם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שִׁבַּר רַעְיוֹן בְּתוֹכְכֶם :
 וְאַתֶּם אַחֵיכֶם הִקְטַן תִּבִּיאוּ אֵלָי וַיֹּאמְרוּ דְבַרְיֶכֶם
 וְלֹא תִמּוֹתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו

ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף
אשר יאמר לכם תעשו : והרעב היה על כל
פני הארץ ויפתח יוסף את כר אשר בהם
וישכר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים :

מב וכל הארץ באו מצרימה לשכר אל יוסף כי

חזק הרעב בכל הארץ : וירא יעקב כי

יש שכר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה

תתראו : ויאמר הנה שמעתי כי יש שכר

במצרים רדו שמה ושכרו לנו משם ונחיה ולא

נמות : וירדו אחי יוסף עשרה לשכר בר

מצרים : ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב

את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון : ויבאו בני

ישראל לשכר בתוך הבאים כי הירד הרעב

בארץ כנען : ויוסף הוא השליט על הארץ

הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף

וישתחו לו אפים ארצה : וירא יוסף את

אחיו ויברם ויתנבר אליהם וידבר אתם קשות

ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען

לשכר אכל : ויבר יוסף את אחיו והם לא

הכרהו : ויזכר יוסף את החלמות

את
יוסף
שנה
יוסף
קבץ
ארץ
אשר
חול
אין
גבוא
פרע
גשה
יר
פרני
שבע
שני
כל
רעה
ללחם

ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את
 אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף
 על ארץ מצרים : ויוסף בן שלשים שנה
 בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף
 מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים :
 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים : ויקבץ
 את כל אכלי שבע שנים אשר היו בארץ
 מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר
 סביבתיח נתן בתוכה : ויצבר יוסף בר בחול
 חים הרבה מאד עד כי חרל לספר בי אין
 מספר : וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא
 שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע
 כהן און : ויקרא יוסף את שם הנכור מנשה
 כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בירת
 אבי : ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני
 אלהים בארץ ענני : ותחלינה שבע שני השבע
 אשר היה בארץ מצרים : ותחלינה שבע שני
 הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
 הארצות וככל ארץ מצרים היה לחם :
 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה

יַעֲשֶׂה פְּרַעַה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל־הָאָרֶץ וְחִמְשָׁה
 אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי הַשָּׁבַע : וַיִּקְבְּצוּ
 אֶת־כָּל־אֹכְלֵי הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה
 וַיַּצְבְּרוּ כָר תַּחַת יַד־פְּרַעַה אֹכְלֵי כַעֲרִים וְשִׁמְרוּ :
 וְהָיָה הָאֹכֵל לַפְּקֻדוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבְעַת שָׁנֵי הָרַעֲב
 אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא תִכְרַת הָאֶרֶץ
 בְּרַעֲב : וַיִּטֵּב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פְּרַעַה וּבְעֵינֵי כָל־
 עַבְדָּיו : וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל־עַבְדָּיו הֲנִמְצָא כֹּה־
 אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ : וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל־
 יוֹסֵף אַחֲרָי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת
 אֵינִי נְכוֹן וְחָכֵם כְּמוֹךָ : אַתָּה תִּהְיֶה עַל־פִּיתִי
 וְעַל־פִּיךָ יִשָּׁק כָּל־עַמֵּי רֶק הַבְּסָא אֲגִדֵּל מִמֶּךָ :
 וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל־
 כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּסַּר פְּרַעַה אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל־
 יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי־
 שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם רֶכֶד הַזָּהָב עַל־צוּאָרוֹ : וַיִּרְכַּב אֹתוֹ
 בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרָאֻהוּ לִפְנֵי
 אֶבְרָהָם וַנִּתּוֹן אֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פְּרַעַה וּבִלְעֻדֶיךָ לֹא־
 יָדִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רַגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :

יָדִים
 אֶת
 מִמֵּי
 מִלּוֹם
 הַגִּיד
 הַנָּה
 וּמִ
 רַעַת
 בְּלִים
 :
 אֲשֶׁר
 שִׁבַע
 :
 שִׁבְעַת
 וְלֹא־
 רִיבֵן
 אֶל־
 הַיָּמִים
 פְּרַעַה
 :
 יַעֲשֶׂה

וְהָנָה שִׁבְעַת שָׁבָלִים צְנֻמוֹת דְּקוֹת שְׁדָפוֹת קָדִים
 צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶם: וְתִבְלַעַן הַשְּׁבָלִים הַדְּקוֹת אֶת
 שִׁבְעַת הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹת וְאָמַר אֶל הַחֲרָטְמִים
 וְאִין מַגִּיד לִי: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל פְּרֹעֶה חֲלוֹם
 פְּרֹעֶה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד
 לְפְרֹעֶה: שִׁבְעַת פְּרֹת הַטְּבוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הָנָה
 וְשִׁבְעַת הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הָנָה חֲלוֹם
 אֶחָד הוּא: וְשִׁבְעַת הַפְּרוֹת הַדְּקוֹת וְהַרְעֵת
 הָעֵלֶת אַחֲרֵיהֶן שִׁבְעַת שָׁנִים הָנָה וְשִׁבְעַת הַשְּׁבָלִים
 הַדְּקוֹת שְׁדָפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעָב:
 הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל פְּרֹעֶה אֲשֶׁר
 הָאֱלֹהִים עָשָׂה הִרְאָה אֶת פְּרֹעֶה: הָנָה שִׁבְעַת
 שָׁנִים בָּאוֹת שִׁבְעַת גְּדוֹל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם:
 וְקָמוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל הַשִּׁבְעַת
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכָלָה הָרָעָב אֶת הָאֶרֶץ: וְלֹא
 יוֹדַע הַשִּׁבְעַת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי כֵן
 כִּי כִבְדָה הוּא מְאֹד: וְעַל הַשָּׁנֹת הַחֲלוֹם אֶל-
 פְּרֹעֶה פְּעָמִים כִּי נִבְּוֶן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים
 וּמִמָּהָר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ: וְעַתָּה יִרְאֵה פְּרֹעֶה
 אִישׁ נִבְּוֶן וְחָכֵם וַיִּשְׁיִתְהוּ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

לְשֵׁר הַטְּבָחִים וְנִסְפַר לּוֹ וַיִּפְתֹּר לָנוּ אֶת-
 חֲלֹמֵינוּ אִישׁ בְּחֹלְמוֹ פֶּתֶר : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-
 פִּתְרֵנוּ לָנוּ בֶן חִירָה אֶתִּי הִשִּׁיב עַל-כַּפֵּי וְאֶתֹו
 תָּלָה : וַיִּשְׁלַח פְּרֻעָה וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף וַיִּרְצָהוּ
 מִן הַבּוֹר וַיַּגְלֵחַ וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלֵתֹו וַיָּבֵא אֵל-
 פְּרֻעָה : וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֶל-יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלֹמֵי
 וּפְתָר אֵין אֶתֹו וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע
 חֲלוֹם לִפְתֹּר אֶתֹו : וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת-פְּרֻעָה לֵאמֹר
 בְּלַעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרֻעָה : וַיְדַבֵּר
 פְּרֻעָה אֶל-יוֹסֵף בְּחֹלְמֵי הַגָּנִי עִמָּךְ עַל-שִׁפְרַת
 הַיָּאֵר : וַהֲנֵה מִן-הַיָּאֵר עֲלוֹת שִׁבְעַ פְּרוֹת
 בְּרִיאֹת בֶּשֶׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ :
 וַהֲנֵה שִׁבְעַ פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן דָּלוֹת
 וְרַעוֹת תֹּאֵר מְאֹד וְרַקוֹרַת בֶּשֶׂר לֵאמֹר רֵא אֶתִּי
 כַּהֲנֵה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לְרַע : וַתֹּאכְלֶנָּה
 הַפְּרוֹת הַרְקוֹרַת וְהַרְעוֹת אֶת שִׁבְעַ הַפְּרוֹת
 הַרְאֵשְׁנוֹת הַכְּרִיאֹת : וַתִּבְאֶנָּה אֶל-קַרְנֶנָּה וְלֹא
 נֹודַע כִּי-בָאוּ אֶל-קַרְנֶנָּה וּמְרֵאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר
 בְּתַחֲלָה וַאֲיֻקָּץ : וַאֲרָא בְּחֹלְמֵי וַהֲנֵה שִׁבְעַ
 שְׂבָלִים עֲלוֹת בְּקַנְגֹרָה אַחַד מֵלֹאֵת וּמִכּוֹת :

רעונה
 עלות
 בשר

הכשר
 וייקץ
 שבלים
 שבע
 יחזן
 שבלים
 לום

את
 ויוסף
 תם
 פרעה
 פרעה
 שר
 חלמה
 פתרון
 עבד
 לשר

שבע פרות יפות מראה וכריאת בשר ותרענה
 באחו : והנה שבע פרות אחרות עלות
 אחריהן מן חיאר רעות מראה ודקורת בשר
 ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר :
 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר
 את שבע הפרות יפת המראה והכריאת וייקץ
 פרעה : וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים
 עלות בקנה אחד בריאות וטבת : והנה שבע
 שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן :
 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים
 הכריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום :
 ויהי בכקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את
 כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר
 פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם
 לפרעה : וידבר שר המשקים את פרעה
 לאמר את חטאי אני מזכיר היום : פרעה
 קצף על עבדיו ויתן אתו במשמר בית שר
 הטבחים אתיו ואת שר האפים : ונחלמה
 חלום כלילה אחד אני והוא איש כפתרון
 חלמו חלמנו : ושם אתנו גער עבדי עבד
 לשר

פִּרְעָה וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה : כִּי־גָנַב גָּנַבְתִּי
 מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פָּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־
 שָׂמוּ אֹתִי בְּבוֹר : וַיֵּרָא שֵׁר־הָאֲפִים כִּי־טוֹב פִּתְרָה
 וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אֵף־אֲנִי בְּחִלּוּמֵי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
 סֻלִּי חֹרֵי עַל־רֹאשִׁי : וּבִסֵּל הָעֶלְיוֹן מִכָּל
 מֵאֲכָל פִּרְעָה מַעֲשֶׂה אִפְּהָ וְהָעוֹף אֲכַל אֶתְכֶם
 מִן־הַסֵּל מֵעַל רֹאשֵׁי : וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה
 פִּתְרָנִי שְׁלֹשֶׁת הַסֵּלִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם : בְּעוֹדִי
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׂא פִּרְעָה אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעֲלֶיךָ
 וְתָלָה אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאֲכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ
 מֵעֲלֶיךָ : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדָת אֶת־
 פִּרְעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיֵּשֶׂא אֶת־רֹאשֵׁי
 שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֵׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ
 עַבְדָּיו : וַיֵּשֶׁב אֶת־שֵׁר הַמְּשָׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ
 וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פִּרְעָה : וְאֶת־שֵׁר הָאֲפִים
 תָּלָה כַּאֲשֶׁר פִּתְרָה לָהֶם יוֹסֵף : וְלֹא־זָכַר שֵׁר־
 הַמְּשָׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ :

פ פ פ

וַיְהִי

מִקֵּץ שְׁנַת־שָׁנָה יָמִים וּפִרְעָה חָלָם וְהִנֵּה
 עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר : וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֵת
 שֶׁבַע

מא

אִישׁ
 מֶלֶךְ
 וַיָּבֵא
 :
 שְׁמֵר
 :
 וְהָיָה
 גִּרְמִי
 אֶת־
 לְפָנָיו
 הַנְּצִיחַ
 הַיּוֹדֵי
 כּוֹס
 גִּימ
 שֶׁבַע
 כּוֹס
 הַיּוֹרֵת
 אֲשֶׁר
 אֶל־
 פִּרְעָה

חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלָמוֹ בְּלִילֹהֶּ אַחֵד אִישׁ
 בְּפִתְרוֹן חֲלָמוֹ הַמְּשַׁקָּה וְהַאֲפֹדֶה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
 מִצָּרִים אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֵּהֶר : וַיָּבֹא
 אֵלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבִקְרָ וַיֵּרָא אֹתָם וְהֵנֵם זַעֲפִים :
 וַיִּשְׁאַל אֶת סָרִיסֵי פְרַעֲוֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ כְּמִשְׁמֵר
 בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ פְּנִיכֶם רַעִים הַיּוֹם :
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלָמְנוּ וּפְתָר אֵין אֲרָנוּ
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הַלּוֹגֵג לְאֱלֹהִים פְּתָרָנִים
 סִפְרוּ נָא לִי : וַיִּסְפֹּר שֵׁר הַמְּשַׁקִּים אֶת
 חֲלָמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֲלוֹמֵי וְהִנֵּה גִפְנֵי לִפְנֵי
 זַבְנֵן שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִים וְהוּא כְּפָרַחַת עֹלְתָה נִצָּחַ
 חֲבָשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֵתִיהָ עֲנָבִים : וְכֹס פְּרַעֲוֹה בְּיָדִי
 וְאֶקַּח אֶת הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט אֹתָם אֶל-כּוֹס
 פְּרַעֲוֹה וְאֶתֵּן אֶת הַכּוֹס עַל-כַּף פְּרַעֲוֹה :
 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פְּתָרָנוּ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִיגִים
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם : בְּעוֹדֵי שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂגֵג
 פְּרַעֲוֹה אֶת רֹאשׁוֹ וְהִשִּׁיבֵךְ עַל-כַּנֶּךְ וְנָתַתְּ כּוֹס-
 פְּרַעֲוֹה בְּיָדוֹ כְּמִשְׁפֹּט הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ
 מְשַׁקְּחוֹ : כִּי אִם זָכַרְתָּנִי אֶתְךָ כְּאֲשֶׁר
 יֵיטֵב לָךְ וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדֵי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל-

הבאת לנו לצחק בי : ויהי כהרימי קולי

ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה :

ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה

אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך

ויחר אפו : ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו

אל בית הסחר מקום אשר אסורי המלך

אסורים ויהי שם בבית הסחר : ויהי יהוה

אִתּוֹ יוֹסֵף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר

בית הסחר : ויתן שר בית הסחר ביד יוסף

את כל האסורים אשר בבית הסחר ואת כל

אשר עשים שם הוא היה עשה : אין שר בית

הסחר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה

אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח : פ

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מ

מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים :

ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים

ועל שר האופים : ויתן אתם במשמר בית שר

הטבחים אל בית הסחר מקום אשר יוסף אסור

שם : ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם

וישרת אתם ויהיו ימים במשמר : ויחלמו

אמר
בני הן
יש לו
ולא
את
את
אין יום
עמה:
אכתו
פשתו
ה וינס
ב בגדו
לאנשי
ו איש
אקרא
רימתי
יצא
ד בוא
דברים
אשר
הבאת

וְתִשָּׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל־זוֹסֵף וְתֹאמֶר
 שָׁכַבְתָּ עִמִּי : וַיִּמְאַן וַיֹּאמֶר אֶל־אִשְׁת־אֲדֹנָיו הֲנִי
 אֲדֹנִי לֹא יָדַע אֶתִּי מִה־בְּכֵית וְכָל אֲשֶׁר־יֵשׁ לוֹ
 גִּתָּן בְּיָדִי : אֵינְנִי גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־
 חֲשַׁךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶת־
 אִשְׁתּוֹ וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הֲרַעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
 וְחִטָּאתִי לֵאלֹהִים : וַיְהִי כַּדְּבָרָה אֶל־זוֹסֵף יוֹם
 יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֵלָיָה לְשָׁכַב אֶצְלָהּ לְהוֹת עִמָּה :
 וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ
 וְאֵין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שֵׁם בְּבֵית : וְתִתְפָּשְׂהוּ
 בְּכַגְדוֹ לֵאמֹר שָׁכַבְתָּ עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בַּיּוֹם
 וַיֵּצֵא הַחוּצָה : וַיְהִי בִּרְאוּתָהּ כִּי־עֲזֹב בְּגָדוֹ
 בַּיּוֹם וַיִּגַּס הַחוּצָה : וְתִקְרָא לְאֲנָשֵׁי
 בֵּיתָה וְתֹאמֶר לְהֵם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ
 עֲבָרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּגַד אֵלָיו לְשָׁכַב עִמִּי וְאֶקְרָא
 בְּקוֹל גְּדוֹל : וַיְהִי כִּשְׁמִעוֹ כִּי־הִרִימֹתִי
 קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּגַּס
 הַחוּצָה : וְתִנָּח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ עַד־כּוּא
 אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ וְתִדְבֵר אֵלָיו כַּדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלָיו הָעֶבֶד הָעֲבָרִי אֲשֶׁר־

בני ולא יסף עוד לדעתה : ויהי בעת לדתה
 והנה תאומים בבטנה : ויהי בלדתה ויתן יד
 ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה
 יצא ראשנה : ויהי במשיב ידו והנה יצא אחיו
 ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ:
 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
 זרח : **ס** ויוסף הורר מצרימה ויקנהו **לט**
 פוטיפר סלים פרעה שר הטבחים איש מצרי
 מיד הישמעאלים אשר הורידהו שמה : ויהי
 יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בכור
 אדניו המצרי : וירא אדניו כי יהוה אתו וכל
 אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו : וימצא
 יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו
 וכל יש לו נתן בידו : ויהי מאז חפקיד אתו
 בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את
 בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל
 אשר יש לו בבית ובשדה : ויעזב כל אשר לו
 ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם
 אשר הוגה אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפרי
 מראה : **פ** ויהי אחר הדברים האלה

לחד :
 תאמר
 ויבא
 צעופה
 יהודה
 קחרת
 את
 בעינים
 :
 וגם
 :
 ה
 הנרה
 ויהי
 זנתה
 ויאמר
 ת והיא
 אלה לו
 תמרת
 יהודה
 לשלה
 בני

מן-הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך :
 ויאמר מדי הערבון אשר אתן לך ותאמר
 חתמך ופתילך ומטבך אשר בידך ויתן לה ויבא
 אליה ותחר לו : ותקם ותלך ותסר צעיפה
 מעליה ותלבש בגדי אלמנותה : וישלח יהודה
 את-גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת
 הערבון מיד האשה ולא מצאה : וישאל את-
 אנשי מקמה לאמר איך הקדשה הוא בעינים
 על-הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה :
 וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם
 אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה :
 ויאמר יהודה תקח לה פן נהייה לבז הנדה
 שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה : ויהי
 כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה
 תמר כלתך וגם הגה חרה לזנונים ויאמר
 יהודה הוציאוה ותשרף : הוא מוצאת והיא
 שלחה אל-חמיה לאמר לאיש אשר-אלה לו
 אנכי חרה ותאמר חבר-נציג למו החתמת
 והפתילים והמטה האלה : ויבר יהודה
 ויאמר צדקה מפני כי על-כן לא נתתיה לשלח

בְּכֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּמְתְּהוּ יְהוָה :
 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֵּא אֵל־אִשְׁתִּי אַחִיד וַיִּבֶס
 אֶתָּה וְהִקֵּס זֶרַע לְאַחִיד : וַיִּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ
 יִהְיֶה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם בֵּא אֵל־אִשְׁתִּי אֲחִיו וְשָׁחַת
 אֶרְצָה לְבִלְתִּי נָתֵן זֶרַע לְאַחִיו : וַיִּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּמָּת גַּם אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
 לְתָמָר בְּלָתוֹ שְׁבִי אֵלַי בְּבֵית אָבִיךָ עַד־יִגְדַּל
 שְׁלֹרֶיךָ בְּנֵי כִי אֹמַר פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאֲחִיו
 וְתִלְךְ תִּמְרָה וְתִשְׁכַּב בֵּית אָבִיךָ : וַיִּרְכּוּ הַיָּמִים
 וְתָמַת בַּת־שׁוּעַ אִשְׁתִּי יְהוּדָה וַיִּנָּחַם יְהוּדָה וַיַּעַל
 עַל־גִּזְזוֹ צֶאֱנֹה הוּא וְחִירָרָה רַעְהוּ הַעֲדֵלְמִי
 תִּמְנַתָּה : וַיִּגְדַּל לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חֲמִידָה עָלַי
 תִּמְנַתָּה לְגֹזֵז צֶאֱנֹה : וְתִסַּר בְּגָדֶי אֲלִמְנוּתֶיהָ
 מֵעַל־יָדָיִךָ וְתִכַּסּ בַּצִּעִיף וְתִתְעַלֶּף וְתִשְׁכַּב בַּפֶּתַח
 עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנַתָּה כִּי רָאִתָּה כִּי־גִדַּל
 שְׁלֹה וְהוּא לֹא נָתַנָּה לוֹ לְאִשָּׁה : וַיִּרְאֶה
 יְהוּדָה וַיִּחְשַׁבְכָה לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פָּנֶיהָ : וַיִּט
 אֶלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲכֵה גֹאֲבֹא אֵלַיִךְ
 כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוֹ הוּא וְתֹאמַר מַה תִּתֵּן לִי
 כִּי תָבֹא אֵלַי : וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדֵי עֵזִים

בְּנֵי וְאֵנִי
 וַיִּשְׁחָטוּ
 וַיִּשְׁלַחוּ
 וַיֹּאמְרוּ
 אִם־
 יִהְיֶה רַעְהוּ
 שְׁמֵלְתֵיו
 דְּבָרִים :
 וַיִּמָּאֵן
 שְׁאֵלָה
 תוֹ אֶל־
 יוֹם :
 יְהוּדָה
 רָה :
 מִזֶּשׁוּעַ
 דָּא אֶת־
 דָּא אֶת־
 דָּא אֶת־
 וַיִּקַּח
 וַיְהִי עַר
 בְּכֹר

בְּנֵדָיו : וַיֵּשֶׁב אֶל-אָחִיו וַיֹּאמֶר הִילֵד אֵינָנו וְאָנֹכִי
אָנֹכִי אָנֹכִי בָא : וַיִּקְחוּ אֶת-כֶּתֶנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחָטוּ
שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכֶּתֶנֶת בַּדָּם : וַיִּשְׁלְחוּ
אֶת-כֶּתֶנֶת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל-אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ
זֹאת מִצְעָנוּ הִכְרֵנָּה הַכֶּתֶנֶת בְּנֵךְ הוּא אִם-
לֹא : וַיִּכְיֶרֶה וַיֹּאמֶר כֶּתֶנֶת בְּנֵי חַיָּה רַעָה
אֲכַלְתֶּהוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף : וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו
וַיִּשֶׂם שָׂק בְּמַתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל-בָּנוּ יָמִים רַבִּים :
וַיִּקְמוּ כָל-בָּנָיו וְכָל-בְּנֹתָיו לִנְחָמוֹ וַיִּמְאֲזוּ
לְהַתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי-אֶרֶד אֶל-בְּנֵי אָבִי שְׂאֵלָה
וַיִּכְךְ אֶתוֹ אָבִיו : וְהַמְדָּנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל-
מִצְרַיִם לְפֹטִיפֹר סָרִיס פְּרַעֲהַ שֶׁר הַטַּבָּחִים :

לח

פ

וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֵּרֶד יְהוּדָה
מֵאֵת אָחִיו וַיֵּט עַד-אִישׁ עַדְלָמִי וַשְׂמוּ חִירָה :
וַיֵּרָא שֵׁם יְהוּדָה בֶּת-אִישׁ כְּנַעֲנִי וַשְׂמוּ שׁוּעַ
וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ : וַתְּהַר וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-
שְׂמוֹ עֵר : וַתְּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-
שְׂמוֹ אוֹנָן : וַתִּסֶּף עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-
שְׂמוֹ שֵׁלָה וַתִּהְיֶה כְּכֹזֵב בְּלִדְתָהּ אֹתוֹ : וַיִּקַּח
יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וַשְׂמָהּ תָמָר : וַיְהִי עֵר
בְּכוֹר

לכו ונהרגו ונשליכו באתר הברות ואמרנו
 חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו :
 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש :
 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו
 אתו אל הכור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו
 בו למען הציל אתו מידם להשיכו אל אביו :
 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את
 יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו :
 ויקחהו וישלכו אתו הכרה ותבור רק אין בו
 מים : וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו
 והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
 נשאים נבאר וצרי ולט הולכים להוריד
 מצרימה : ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע
 כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו : לכו
 ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהיכו כי
 אחינו בשרגו הוא וישמעו אחיו : ויעברו
 אנשים מדינים סחרים ומשכו ויעלו את יוסף
 מן הכור ומכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
 כסף ויבאו את יוסף מצרימה : וישב ראובן
 אל הכור והנה אין יוסף בכור ויקרע ארתי

אתו
 והנה
 תחיים
 אביו
 הכוא
 צח :

כם :
 רעים
 חבני :
 ואת
 מעמק
 תעה
 ש :
 לוי
 מזה כי
 אחר
 ובטרים
 רואיש
 ועתה
 לכו

דבריו : ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
 לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
 השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
 לי : ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו
 ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא
 גבא אני ואמך ואחייך להשתחוות לך ארצה :
 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר :
 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם :
 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא את אחיך רעים
 בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני :
 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת
 שלום הצאן והשכני דבר וישלחחו מעמק
 חברון ויבא שכמה : וימצאוהו איש והנה תעה
 בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש :
 ויאמר ארת אחי אנכי מבקש הנידה נני לי
 אופה הם רעים : ויאמר האיש נסעו מזה כי
 שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר
 אחיו וימצאם בדתן : ויראו אתו מרחק ובטרם
 יקרב אליהם ויתנבלו אותו להמיתו : ויאמרו איש
 אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא : ועתה

וישב

קא

אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר : אלוף
מגדיאל אלוף עירם אלה אלוף אדום למשבתם
בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום :

פ פ פ

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : לו

אלהי תלדורת יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא
נער את בני בלחה ואת בני זלפה נשי אביו
ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם :
וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
הוא לו ועשה לו כתנת פסים : ויראו אחיו
כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו
ולא יכלו דברו לשלום : ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוספו עוד שגא אתו : ויאמר
אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי :
והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה
והנה קמה אלמתי וגם נצבכה והנה תספינה
אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי : ויאמרו לו
אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשול
בנו ויוספו עוד שגא אתו על חלמתיו ועל

N.iii. דבריו

בני
אלוף
:
אלופי

לפני
בלע
מלך
מלך
שם
מדין
מלך
מלך
שאול
בעל
יו פעו
זקב :
קמתם
תת :

אלוף

אלה בני אצר בלהן וועון ועקז : אלה בני
 דיטן עויץ וארן : אלה אלופי החרי אלופי
 לוטן אלופי שובל אלופי צבעון אלופי ענה :
 אלופי דיטן אלופי אצר אלופי דיטן אלה אלופי
 החרי לאלפיהם בארץ שעיר : פ
 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 מלך מלך לבני ישראל : וימלך באדום בלע
 בן בעור ושם עירו דנהבה : וימת בלע וימלך
 תחתיו יובב בן זרח מבצרה : וימת יובב וימלך
 תחתיו חשם מארץ התימני : וימת חשם
 וימלך תחתיו הדר בן בדר חמכרה את מדין
 בשדה מואב ושם עירו עוית : וימת הדר וימלך
 תחתיו שמלה ממשרקה : וימת שמלה וימלך
 תחתיו שאול מרחכות הנחר : וימת שאול
 וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור : וימת בעל
 חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו
 ושם אשתו מהיטבאל בת מטרו בת מי זחב :
 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם
 בשמתם אלופי תמנע אלופי עלוה אלופי יתת :
 אלופי אחליבמה אלופי אלה אלופי פינן :

וישלח

צט

יְעִישׁ וְאֶת־יַעֲלֵם וְאֶת־קָרַח : אֱלֹהֵי אֱלֹפֵי בְנֵי־
 עֵשָׂו בְנֵי אֶרְיֹפֹן בְּכוֹר עֵשָׂו אֱלֹהֵי תוֹמָן אֱלֹהֵי
 אוֹמֵר אֱלֹהֵי צַפּוֹ אֱלֹהֵי קִנּוֹ : אֱלֹהֵי קָרַח אֱלֹהֵי
 גַעְתָּם אֱלֹהֵי עַמְלֵק אֱלֹהֵי אֱלֹפֵי אֱלֹפֵי בְּאֶרֶץ
 אֲדוּם אֱלֹהֵי בְנֵי עֵדָה : וְאֱלֹהֵי בְנֵי רְעוּאֵל בֶּן־
 עֵשָׂו אֱלֹהֵי נַחַת אֱלֹהֵי זֶרַח אֱלֹהֵי שְׂמֹרֶה אֱלֹהֵי
 מִזָּה אֱלֹהֵי אֱלֹפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֱלֹהֵי בְנֵי
 בְּשֵׁמֶת אֲשֶׁת עֵשָׂו : וְאֱלֹהֵי בְנֵי אַחֲלִיבְמָה אֲשֶׁת
 עֵשָׂו אֱלֹהֵי יַעֲוֹשׁ אֱלֹהֵי יַעֲלֵם אֱלֹהֵי קָרַח אֱלֹהֵי
 אֱלֹפֵי אַחֲלִיבְמָה בַת־עֵנָה אֲשֶׁת עֵשָׂו : אֱלֹהֵי
 בְנֵי עֵשָׂו וְאֱלֹהֵי אֱלֹפִיָּהֶם הוּא אֲדוּם : ס
 אֱלֹהֵי בְנֵי שְׁעִיר הַחֲרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוּבֵל
 וְצַבְעוֹן וְעֵנָה : וְדִשׁוֹן וְאַצֵּר וְדִישׁוֹן אֱלֹהֵי אֱלֹפֵי
 הַחֲרִי בְנֵי שְׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוּם : וַיְהִיו בְנֵי לוֹטָן
 חָרִי וְהִימָם וְאַחֹת לוֹטָן תַּמְנֵעַ : וְאֱלֹהֵי בְנֵי
 שׁוּבֵל עֲלוֹן וּמִנְחַת וְעִיבֵל שְׁפּוֹ וְאוֹנָם : וְאֱלֹהֵי
 בְנֵי צַבְעוֹן וְאֵיָה וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מֵצֵא אֶת־
 הַיָּמִם בַּמִּדְבָּר בָּרַעְתּוּ אֶת־הַחֲמֻרִים לְצַבְעוֹן
 אֲבִיו : וְאֱלֹהֵי בְנֵי עֵנָה דִישׁוֹן וְאַחֲלִיבְמָה בַת־
 עֵנָה : וְאֱלֹהֵי בְנֵי דִישׁוֹן חַמְדָּן וְאַשְׁכָּן וַיִּתְּרוּ וּבְרָתָן :

תלד
 -
 יעלם
 בארץ
 בנותיו
 -
 כנען
 היה
 ארץ
 וישב
 אלה
 אלה
 עשו
 אליפו
 היתה
 -
 ה בני
 ו בני
 יבמה
 את
 יעוש

בְּשֵׁמֶת בַּת־יִשְׁמַעֵאל אַחֹת נְבוֹזַת : וּתְלִד
עֲדָה לַעֲשׂוֹ אֶת־אֱלִיפֹז וּבְשֵׁמֶת יִלְדָה אֶרֶת־
רְעוּאֵל : וְאֶחָיִבְמָה יִלְדָה אֶת־יַעִישׁ וְאֶת־יַעֲלָם
וְאֶת־קָרַח אֱלֹהֵי בְנֵי עֲשׂוֹ אֲשֶׁר יִלְדוּלוֹ בְּאֶרֶץ
בְּנֵעַן : וַיִּקַּח עֲשׂוֹ אֶת־נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו
וְאֶת־כָּל־נַפְשֹׁת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־
בְּהֵמָתוֹ וְאֶת־כָּל־קְנִינֹו אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ בְּנֵעַן
וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו : כִּי־הָיָה
רְבוּשָׁם רַב מִשְׁבַּרַת יַחֲדָו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ
מְגוּרֵיהֶם לִשְׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם : וַיֵּשֶׁב
עֲשׂוֹ בְּהַר שִׁעִיר עֲשׂוֹ הוּא אָדוּם : וְאֵלֶּה
תְּלִדֹת עֲשׂוֹ אֲבִי אָדוּם בְּהַר שִׁעִיר : אֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי עֲשׂוֹ אֱלִיפֹז בֶּן־עֲדָה אֲשֶׁר עֲשׂוֹ
רְעוּאֵל בֶּן־בְּשֵׁמֶת אֲשֶׁת עֲשׂוֹ : וַיְהִיו בְּנֵי אֱלִיפֹז
תִּימָן אוֹמֵר צֶפּוֹ וְנִגְעָתָם וְקִנּוֹ : וְתַמְנֵעַ הִיְתָה
פּוֹלְגָשׁ לְאֱלִיפֹז בֶּן־עֲשׂוֹ וְתְלִד לְאֱלִיפֹז אֶרֶת־
עַמְלָק אֵלֶּה בְנֵי עֲדָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ : וְאֵלֶּה בְנֵי
רְעוּאֵל נַחַת וְזֶרַח שְׁמוֹה וּמֹזָה אֵלֶּה הָיוּ בְנֵי
בְּשֵׁמֶת אֲשֶׁת עֲשׂוֹ : וְאֵלֶּה הָיוּ בְנֵי אַחֲלִיבְמָה
בַּת־עֵגָה בַּת־צַבְעוֹן אֲשֶׁת עֲשׂוֹ וְתְלִד לַעֲשׂוֹ אֶת־

קרא לו בנימין : ותמת רחל ותקבר בדרך
 אפרתה הוא בית לחם : ויצב יעקב מצבה על-
 קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום :
 ויסע ישראל ויש אהלה מהלאה למגדל עדר :
 ויהי בשכנ ישראל בארץ החוג וילך ראובן
 וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל
 פ ויהיו בני יעקב שנים עשר : בני

לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה
 ויששכר וזבולון : בני רחל יוסף ובנימן :
 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי : ובני
 זלפה שפחת לאה גר ואשר אלה בני יעקב
 אשר ילד לו בפדן ארם : ויבא יעקב אל-
 יצחק אביו ממרגל קרית הארבע הוא חברון
 אשר גר שם אברהם ויצחק : ויהיו ימי יצחק
 מאת שנה ושמונים שנה : ויגוע יצחק וימת
 ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו
 עשו ויעקב בניו : פ ואלה

לו

תלדות עשו הוא אדום : עשו לקח את נשיו
 מכנות כנען את ערה בת אילון החתי וארת
 אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי : ואת

ותמת
 ת אל
 פ
 ארם
 יעקב
 יהיה
 מר לו
 ל גוים
 הארץ
 נגרה
 מעליו
 יעקב
 ויסך
 את
 בית
 הארץ
 :
 לדרת
 בצאת
 ואביו
 קרא

נגלו אליו האלהים בכרחו מפני אחיו : ותמת
 דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל
 תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות : פ
 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם
 ויברך אתו : ויאמר לו אלהים שמך יעקב
 לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה
 שמך ויקרא את שמו ישראל : ויאמר לו
 אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים
 יהיה ממך ומלכים מחלצין יצאו : ואת הארץ
 אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתגנוד
 ולזרעך אחריך אתן את הארץ : ויעל מעליו
 אלהים במקום אשר דבר אתו : ויצב יעקב
 מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך
 עליה נסך ויצק עליה שמן : ויקרא יעקב את
 שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית
 אל : ויסעו מבית אל והיו עוד בכרת הארץ
 לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה :
 והיו בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילודת
 אל תיראי כי נסזה לך בן : והיו בצאת
 נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו

וישלח

צה

כָּל־חִילִם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵית : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן
 וְאֶל־לֵוִי עֲבַרְתֶּם אִתִּי לְהַכָּאִישׁנִי בְּיֹשֵׁב הָאָרֶץ
 בְּכַנְעֵנִי וּבְפָרְזִי וְאֲנִי מֵתִי מִסָּפֵר וְגַם־אֶסְפוּ עָלַי
 וְהַכּוּנִי וּנְשַׁמְדֵתִי אֲנִי וּבֵיתִי : וַיֹּאמְרוּ הַכְּזוֹנָה
 יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ : פ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית־אֵל וְשֵׁב שָׁם וַעֲשֵׂה־
 שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הַנִּרְאָה אֵלַיִךְ בְּבָרְחֶךָ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ
 אַחִיךָ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ
 הָסְרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנִּכְר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטְהַרוּ
 וְהַחֲלִיפוּ שְׂמֹלֵתֵיכֶם : וּנְקוּמָה וְנַעֲלֵה בֵּית־אֵל
 וְאֶעֱשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אִתִּי בַּיּוֹם צָרְתִּי
 וַיְהִי עֲמֹדִי בְּדַרְךָ אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי : וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב
 אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי הַנִּכְר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַגְּזוּמִים
 אֲשֶׁר בְּאֲזֻנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר עִם־שָׂכָם : וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתָּת אֱלֹהִים
 עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָי
 בְּנֵי־יַעֲקֹב : וַיָּבֹא יַעֲקֹב לְנוּחַ אֲשֶׁר בְּאָרֶץ כְּנַעַן
 הוּא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ : וַיִּבֶן
 שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית־אֵל בִּי שָׁם

לה

נגלו

ויו :
 וידברו
 האלה
 אתה
 נתם
 אך
 להיות
 הם
 הלוא
 גו :
 ויער
 :
 וזו שני
 חרבו
 ואת
 ויקחו
 ב באו
 תם :
 ארת
 ואת
 כל

חֲפֵץ בְּבֵת יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכָּל בֵּית אָבוֹ :
 וַיִּבְנֶה חֲמוֹר וּשְׂכֵם בְּנוֹ אֶל שַׁעַר עִירָם וַיִּדְבְּרוּ
 אֶל-אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר : הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 שְׁלָמִים הֵם אֲתָנוּ וַיֵּשְׁבוּ בָאָרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ
 וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת-יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֵת בְּנֹתָם
 נָקַח לָנוּ לְנָשִׁים וְאֵת בְּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם : אֲך־
 כִּזְאת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשֹׁכֵת אֲתָנוּ לְהִיּוֹת
 לָעַם אֶחָד בְּחַמּוֹל לָנוּ כָּל-זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם
 גַּמְלִים : מִקְנֵיהֶם וּקְנִינָם וְכָל-בְּהֵמָתָם הֲלוֹא
 לָנוּ הֵם אֲך־נֹאֲוֹתָהּ לָהֶם וַיֵּשְׁבוּ אֲתָנוּ :
 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל-חֲמוֹר וְאֶל-שְׂכֵם בְּנוֹ כָּל-יִצְחָק שַׁעַר
 עִירוֹ וַיִּמְלוּ כָּל-זָכָר כָּל-יִצְחָק שַׁעַר עִירוֹ :
 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹתָם בְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי
 בָנָי-יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חֲרָבוֹ
 וַיָּבֹאוּ עַל-הָעִיר בַּטַּח וַיַּהַרְגוּ כָּל-זָכָר : וְאֵת-
 חֲמוֹר וְאֵת שְׂכֵם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי-חֶרֶב וַיִּקְחוּ
 אֵת דִּינָה מִבֵּית שְׂכֵם וַיֵּצְאוּ : בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ
 עַל-הַחֲלָלִים וַיִּבְזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אַחֹתָם :
 אֵת צֹאנָם וְאֵת בְּקָרָם וְאֵת חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת
 אֲשֶׁר בַּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ : וְאֵת-

כל

בִּישָׂר אֵל לִשְׁכַּב אֶת־בֵּת יַעֲקֹב וּבֶן־לֹא יַעֲשֶׂה :
 וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אֲתָם לֵאמֹר שְׁכֵם בְּנֵי חֲשִׁיקָה נִפְשׁוּ
 בְּבִתְכֶם תָּנוּ נָא אֶתְּהָ לּוֹ לְאִשָּׁה : וְהִתְחַתְּנוּ
 אִתְּנוּ בְּנִתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶרֶץ־בְּנֵיתֵינוּ תִקְחוּ
 לָכֶם : וְאִתְּנוּ תִשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תְּהִיָּה לִפְנֵיכֶם שְׂבוּ
 וּסְחָרוּהָ וְהֶאֱחָזוּ בָּהּ : וַיֹּאמֶר שְׁכֵם אֶל־אָבִיהָ
 וְאֶל־אֶחָיָה אֲמָצָא־חָן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ
 אֵלַי אֲתָן : הֲרָבּוּ עָלַי מְאֹד מְהֵרָ וּמִתָּן וְאֶתְּנָה
 בְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנְּעֹרָ לְאִשָּׁה :
 וַיַּעֲנוּ בְּנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֵם וְאֶרֶץ־חֲמוֹר אָבִיו
 בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמָא אֶת־דִּינָה אַחֲתָם :
 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה
 לְהַתְּת אֶת־אַחֲתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עֶרְלָרָה כִּי־
 חֲרָפָה הוּא לָנוּ : אֲךְ־בְּזֹאת נֵאֹוֹת לָכֶם
 אִם תְּהִיּוּ כַּמְנוּ לְהַמְלִל לָכֶם כָּל־זָכָר : וּנְתַנוּ
 אֶת־בְּנֵיתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנִתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ וַיִּשְׁכְּנוּ
 אֲתָכֶם וְהִיּוּנוּ לְעַם אֶחָד : וְאִם־לֹא תִשְׁמַעוּ
 אֵלַינִי לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת־בִּתְּנוּ וְהִלְכְנוּ :
 וַיִּשְׁבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֵם בֶּן־
 חֲמוֹר : וְלֹא־אֶחָר הַנְּעֹרָ לַעֲשׂוֹרָת הַדָּבָר כִּי

הווא
 תה ויכן
 א שם
 כנען
 ויקן
 מיד
 צב שם
 ליעקב
 כס כן
 וישכב
 ויאמר
 הילדה
 דינה
 יעקב
 לדבר
 שמעם
 העשה
 בישראל

זֶה אֲמַצֵּאֲחֶן בְּעֵינַי אֲדַנִּי : וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא
 עָשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה : וַיַּעֲקֹב גִּמְעֵ סִכְתָּה וַיִּבֶן
 לּוֹ בַּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סִכְתָּה עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־
 הַמָּקוֹם סִכּוֹת : ׀

וַיָּבֵא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שָׁכֵם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 כִּבְאוֹ מִפְּדַן אֲרָם וַיַּחֲזֵן אֶת־פָּנָיו הָעִיר : וַיִּקַּן
 אֶת־חֶלְקֵת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שֵׁם אֶהְלוֹ מִיַּד
 בְּנֵי־חַמּוֹר אָבִי שָׁכֵם בְּמֵאָה קְשִׁיטָה : וַיֵּצֵב שֵׁם
 מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לּוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : ׀

וַתֵּצֵא דִינָה בַת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 לְרֵאוֹת בְּכָנּוֹת הָאָרֶץ : וַיִּרְא אֶתָּה שָׁכֵם בֶּן־
 חַמּוֹר הַחִוִּי נְשִׂיָאָה הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֶתָּה וַיֵּשְׁבֶכָּה
 אֶתָּה וַיַּעֲנֶה : וַתְּדַבֵּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת־יַעֲקֹב
 וַיֵּאָהֱבֵךְ אֶת־הַנְּעָר וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנְּעָר : וַיֹּאמֶר
 שָׁכֵם אֶל־חַמּוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיְלָדָה
 הַזֹּאת לְאִשָּׁה : וַיַּעֲקֹב שָׁמַע בִּי טִמְאָ אֶת־דִּינָה
 בָּתּוֹ וּבְנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה וְהַחֲרַשׁ יַעֲקֹב
 עַד־כֹּאֵם : וַיֵּצֵא חַמּוֹר אָבִי־שָׁכֵם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר
 אִתּוֹ : וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשִׁמְעֵם
 וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נִבְלָה עָשָׂה
 בְּיִשְׂרָאֵל

לד

וישלה

צא

ויפל על צוארו וישקהו ויכבו : וישא את עיניו
 וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה
 לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את
 עבדך : ותגשן השפחות הנכה וילדיהן
 ותשתחוין : ותגש גם לאה וילדיה וישתחוון
 ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוון : ויאמר מי
 לך כל המחננה הזו אשר פגשתי ויאמר
 למצאתי חן בעיני אדני : ויאמר עשו יש לי רב
 אחי יהי לך אשר לך : ויאמר יעקב אל נא
 אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי
 כי על כן ראיתי פניך כרארת פני אלהים
 ותרצני : קח נא את ברכתי אשר הבאת לך
 כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח :
 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך : ויאמר
 אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר
 עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן :
 ועבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאפי
 לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד
 אשר אבא אל אדני שעירה : ויאמר עשו
 אצינה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה

עמו :
 ל
 מה
 יאמר
 אלהים
 ויאמר
 לשמי
 המקום
 ותנצל
 את
 ויאכלו
 הירך
 בגיד
 עשו
 הילדים
 וישם
 ת לאה
 ורכים :
 פעמים
 חבקהו
 ויפל

בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו :
 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
 אשלחך כי אם ברכתני : ויאמר אליו מה
 שמך ויאמר יעקב : ויאמר לא יעקב יאמר
 עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים
 ועם אנשים ותוכל : וישאל יעקב ויאמר
 הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי
 ויברך אתו שם : ויקרא יעקב שם המקום
 פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל
 נפשי : ויזרח לו השמש כאשר עבר את
 פניאל והוא צלע על ירכו : על כן לא יאכלו
 בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך
 עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד
 הנשה : וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו
 בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים
 על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות : וישם
 את השפחות ואת ילדיהן ראשונה ואת לאה
 וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים :
 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים
 עד גשתו עד אחיו : וירץ עשו לקראתו ויחבקוהו
 ויפל

גַּמְלִים מִיְנִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלִשִׁים פְּרוֹת אַרְבָּעִים
וּפְרִים עֶשְׂרֵה אֶתְנַת עֶשְׂרִים וְעִירִם עֶשְׂרֵה :
וַיִּתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עֹדֵד עֹדֵד לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־
עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׂימוּ בֵּין עֹדֵד וּבֵין עֹדֵד :
וַיֵּצֵאוּ אֶת־הָרֵאשֹׁן לֵאמֹר כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂוֹ אֲחִי
וּשְׂאֵלְךָ לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאַנְהוּ תִלְךָ וְלִמִּי
אֵלֶּה לִפְנֵיךָ : וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה
הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם הוּא
אֲחֵרִינוּ : וַיֵּצֵאוּ גַם אֶת־הַשְּׁנִי גַם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי
גַם אֶל־כָּל־הַחֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר
כַּדְּבַר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל־עֲשׂוֹ בְּמִצְאֲכֶם אֹתוֹ :
וְאָמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אֲחֵרִינוּ כִּי־אָמַר
אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמְּנַחָה הַחֹלְכַת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי כֵן
אֲרֵאֵה פָּנָיו אֹרְלִי וְשֵׂא פָּנָיו : וְתַעֲבֹר הַמְּנַחָה
עַל־פָּנָיו וְהוּא לֵן בְּלִילָה הַחֹהוּא בַּמְּנַחָה : וַיִּקְּם
בְּלִילָה הַזֶּה וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי
שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אֶחָד עֶשְׂרֵה יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת־מַעְבַּר
יַבֵּק : וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבֵרֶם אֶת־הַנַּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־
אֲשֶׁר־לוֹ : וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ
עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר : וַיִּרְא כִּי לֹא יִכַּל לוֹ וַיִּנְעַע

שְׁלַחַת
וַיִּשְׁבוּ
אֲחִיךָ
אֹרֶת
לוֹ וַיִּחַץ
הַבְּקָר
אֶת־עֲשׂוֹ
חֲנֹה
הִי אֲכִי
מֵר אֵלָיו
אֲשֶׁר
הַיְרֵדוּן
הַצִּילֵנִי
תוֹ פֶן
הַיֵּטֵב
אֲשֶׁר
אֲוִיקַח
מֵאֲתֵימ
שָׂרִים :
גַּמְלִים

ויהי לו שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלה
 להגיד לאדני למצא חן בעיניך : וישבו
 המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
 אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות
 איש עמו : וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ
 את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
 והגמלים לשני מחנות : ויאמר אם יבוא עשו
 אל המחנה האחרת והכהו והיה המחנה
 הנשאר לפליטה : ויאמר יעקב אלהי אבי
 אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי
 שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך :
 קטנתי מכל החסדים ומכל האמרת אשר
 עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן
 הוזה ועתה היותי לשני מחנות : הצילני
 נא מיד אחי מיד עשו כי ירגז אנכי אתו פן
 יבוא והכני אם על בנים : ואתה אמרת היטב
 איטיב עמך ושמתו את זרעך בחול הים אשר
 לא יספר מרב : וילך שם בלילה ההוא ויקח
 מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו : עזים מאתים
 ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים :

ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה
 אלהים עד ביני ובינך : ויאמר לבן ליעקב
 הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני
 ובינך : עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני
 לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא
 תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת
 לרעה : אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו
 בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו
 יצחק : ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
 לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר : וישכם
 לבן בפקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם
 וילך וישב לבן למקמו : ויעקב הלך לדרך
 ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב
 באשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם
 המקום ההוא מחנים :

לב

פ פ פ

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
 ארצה שעיר שדה אדום : ויצו אתם
 לאמר כה תאמרון לאדני לעשו ברה אמר
 עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה :

יום
 רח
 רים
 שתי
 רתי
 הם
 את
 :
 ננים
 הוא
 גיהן
 אני
 אבן
 קטו
 על
 יעקב
 עד
 ד כי
 בנתי
 ואם

אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי זום
וגנבתי לילה : הייתי ביום אכלני חרב וקרח
בלילה ותדר שנת מעיני : זה לי עשרים
שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי
בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי
עשרת מנים : לולי אלהי אבי אלהי אברהם
ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתיני את
עבדי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויזכח אמש :
ויען לבן ויאמר אל יעקב הכנות בנתי והכנים
בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא
ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן
אשר ילדו : ועתה לכה נכרתה ברית אני
ואתה והיה לעד ביני ובינך : ויקח יעקב אבן
וירימה מצבה : ויאמר יעקב לאחיו לקטו
אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על
הגל : ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב
קרא לו גלעד : ויאמר לבן הגל הזה עד
ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד :
והמצפה אשר אמר יצף יהודה ביני ובינך כי
נסתר איש מרעהו : אם תענה את בנתי

הַשֹּׁמֵר לְךָ מְדַבֵּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע :
וְעַתָּה הֲלֹךְ הֲלַכְתָּ בִּי-נִכְסֶיךָ נִכְסֵיפָתָה לְבֵית
אָבִיךָ לִמָּה נִגְבַּת אֶת-אֱלֹהֵי : וַיַּעַן יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר לְלֶבֶן בִּי יִרְאֵתִי בִּי אִמְרָתִי פֶן תִּגְזֹל אֶת-
בְּנוֹתַיךָ מֵעַמִּי : עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת-אֱלֹהֶיךָ
לֹא יִחִיתֶנּוּ נֶגֶד אַחֵינוּ הִכְרַתְךָ מִוְּ עַמְדֵי וְקַח-
לְךָ וְלֹא יִדַע יַעֲקֹב בִּי רַחֵל נִגְבַּתָם : וַיָּבֵא לֶבֶן
בְּאֶהֱלֵי יַעֲקֹב וּבְאֶהֱלֵי לֵאָה וּבְאֶהֱלֵי שְׁתֵּי הָאִמְהוֹת
וְלֹא מִצָּא וַיִּצָּא מֵאֶהֱלֵי לֵאָה וַיָּבֵא בְּאֶהֱלֵי רַחֵל :
וּרְחֵל לָקְחָה אֶת הַתְּרָפִים וַתִּשְׁמַם בְּכָר הַגָּמֵל
וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמְשָׁשׁ לֶבֶן אֶת כָּל הָאֶהֱלֵי וְלֹא
מָצָא : וַתֹּאמֶר אֶל-אָבִיהָ אֵל יִחַר בְּעֵינַי אֲדֹנָי
בִּי לֹא אֹכֵל לְקוֹם מִפְּנֵיךָ בִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי
וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מָצָא אֶת הַתְּרָפִים : וַיִּחַר לִיעֲקֹב
וַיִּרֶב בְּלֶבֶן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלֶבֶן מִוְּ פִשְׁעֵי
מִוְּ חֲטָאתֵי בִּי דִלְקַת אַחֲרֵי : כִּי מִשְׁשֵׁת
אֶת כָּל-בְּלוֹי מִה מִצָּאתִי מִכָּל כְּלוֹי בֵּיתְךָ שֵׁים
כֹּה נֶגֶד אַחִי וְאֶחָיִךְ וַיִּזְכִּיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ : זֶה
עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִּי עִמָּךְ רַחֲלִיךָ וְעִזֶיךָ לֹא שָׁבְרוּ
וְאִילֵי צֹאנֶיךָ לֹא אֲכָלְתִּי : מְרַפָּח לֹא הִכְבַּאתִי

רכש
בען :
את
תלב
:
את-
ללבן
אחיו
אתו
ארמי
תדבר
יעקב
ת-
במה
בנותי
תגנב
שרים
לבנתי
עשות
לאמר
חשמר

כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש
 בפרץ ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען :
 ולבן הלך לגזוז ארץ צאנו ותגנב רחל את
 התרפים אשר לאכיה : ויגנב יעקב את לב
 לבן הארמי על בלו הגיד לו כי ברח הוא :
 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את
 הנהר וישם את פניו הר הגלעד : ויגד ללבן
 ביום השלישי כי ברח יעקב : ויקח את אחיו
 עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו
 בהר הגלעד : ויבא אלהים אל לבן הארמי
 בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר
 עם יעקב מטוב עד רע : וישג לבן את יעקב
 ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע ארץ
 אחיו בהר הגלעד : ויאמר לבן ליעקב מה
 עשית ותגנב ארץ לבני ותנהג ארץ כנותי
 בשביות חרב : למה נחבאת לברח ותגנב
 אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים
 בתף וככנורו ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי
 עתה הסבלת עשו : יש לאל ידי לעשות
 עמכם רע ואלהי אביכם אמשי אמר אלי לאמר

כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן
 נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו
 כל הצאן עקדים : ויצל אלהים את מקנה
 אביכם ויתן לי : ויהי בעת יחס הצאן
 ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים
 על הצאן עקדים נקדים וברדים : ויאמר
 אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר
 הנני : ויאמר שאנא עיניך וראה כל העתדים
 העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי
 ראיתי את כל אשר לבן עשה לך : אנכי
 האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר
 נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ
 הזאת ושוב אל ארץ מולדתך : ותען רחל
 ולארה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה
 בבית אבינו : הלוא נכריות נחשכנו לו
 כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו :
 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו
 הוצא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
 אליך עשה : ויקם יעקב וישא את בניו ואת
 נשיו על הגמלים : וינהג את כל מקנהו ואת

פריד
 בצאן
 צאן
 ושם
 שים
 שים
 ויפרץ
 פחות
 דברי
 אבינו
 :
 תמול
 אל-
 שלח
 אנו
 איננו
 :
 כן
 שרת
 אם-
 כה

הצאן עקדים נקדים וטלאים : והכשבים הפריד
 יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן
 לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן
 לבן : והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם
 יעקב את המקלוֹרַת לעיני הצאן ברהטים
 ליחמנה במקלות : ובהעטיף הצאן לא ישים
 והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב : ויפרץ
 האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבֹורֹת ושפחות
 ועבדים וגמלים וחמרים : וישמע את דברי
 בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו
 ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה :
 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול
 שלשום : ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל
 ארץ אבותיך ולמולדתך ואתיה עמך : וישלח
 יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו :
 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו
 אלי כתמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי :
 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן :
 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת
 מניס ולא נתנו אליהם להרע עמדי : אם

לא

לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לכיתי :
 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
 מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשוב
 ארעה צאנך אשמר : אעבר בכל צאנך
 היום הסר משם כל שיה נקד וטלוא וכל שיה
 חוס בכשבים וטלוא ונקד בעזים ויהיה שכרי :
 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי
 לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחוס
 בכשבים גנוב הוא אתי : ויאמר לכן הן לו
 יהי כדברך : ויסר ביום ההוא את התישים
 העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדור
 והטלאים כל אשר לכן בו וכל חוס בכשבים
 ויתן ביד בניו : וישם דרך שלשת ימים
 בינו ובין יעקב ויעקב רעה ארץ צאן לכן
 הנותרת : ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולח
 וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלכן
 אשר על המקלות : ויצג את המקלות אשר
 פצל ברהטים בשקתות חמים אשר תבאן
 הצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה בכאן
 לשתות : ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן

הצאן L.i.

לאה
 לאיש
 ותלד
 אתי
 ששה
 ילדה
 אלהים
 אר
 אלהים
 יסר
 רחל
 אלה
 תילדי
 ידעת
 לכן
 ויהיה
 תנה
 בדתך
 אשר
 אתך
 לרגלי

לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי ותאמר לאה
 נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
 ותקרא שמו יששכר : ותהר עוד לאה ותלד
 בן ששי ליעקב ותאמר לאה זכרני אלהים אתי
 זכר טוב הפעם וזבלני אישי כי ילדתי לו ששה
 בנים ותקרא את שמו זבלון : ואחר ילדה
 בת ותקרא את שמה דינה : ויזכר אלהים
 את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח אר-
 רחמה : ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
 את חרפתי : ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף
 יהוה לי בן אחר : ויהי כאשר ילדה רחל
 את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
 אל מקומי ולארצי : תנה את נשי ואת ילדי
 אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת
 את עבדתי אשר עבדתיך : ויאמר אליו לבן
 אסנא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה
 בגללך : ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה :
 ויאמר אליו אתה ידעת ארץ אשר עבדתיך
 ואת אשר היה מקנך אתי : כי מעט אשר-
 היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך
 לרגלי

ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דגני אלהים וגם
 שמע בקלי ויתן לי בן על בן קראה שמו דן:
 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני
 ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
 עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא
 לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
 ונתן אותה ליעקב לאשה: ותלד זלפה
 שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד
 ותקרא את שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה
 בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי
 אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר:

וילך ראובן בימי קציר חטים
 וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה
 אמו ותאמר רחל אל לאה תנינא לי מדודאי
 בנגד: ותאמר לה המעט קחתך את אישי
 ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן
 ישבב עמך חלילה תחת דודאי בנגד: ויבא
 יעקב מן השדה בערב ותצא לארה לקראתו
 ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי
 בני וישבב עמך חלילה הוא: וישמע אלהים אל

בלהה
 ויאחב
 שנים
 ויפתח
 לה בן
 יהוה
 ותלד
 ויתן
 עוד
 ואלו
 לווי:
 את
 מלדת:
 רחל
 ואם
 יאמר
 כטן:
 על
 בלהה
 בלהה
 ותלד

לְאִשָּׁה : וַיִּתֵּן לְבֶן לְרַחֵל בְּתוֹ אֶת־בְּלֵהָהּ
 שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָתָהּ : וַיָּבֵא גַם אֶל־רַחֵל וַיֵּאָהֵב
 גַּם אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְע־שָׁנִים
 אַחֲרוֹת : וַיֵּרָא יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח
 אֶת־רַחֲמֶיהָ וַרַחֵל עֵקֶבָהּ : וַתַּחַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן
 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה
 בְּעֵנָי כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי : וַתַּחַר עוֹד וַתֵּלֶד
 בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן
 לִי גַם אֶת־זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן : וַתַּחַר עוֹד
 וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הִפְעַם יִלְוֶה אִישִׁי אֵלָי
 כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שְׁלִשָּׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לְוִי :
 וַתַּחַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הִפְעַם אוֹדָה אֶת־
 יְהוָה עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלְּדָתָהּ :
 וַתֵּרָא רַחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לִיעֶקֶב וַתִּקְנֶה רַחֵל
 בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יעֶקֶב הִבֵּה לִי בָנִים וְאִם־
 אֵין מִתָּה אֲנִכִּי : וַיַּחַר אִף יַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר
 הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִכִּי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי־בֶטֶן :
 וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בְלֵהָהּ בֵּא אֵלָיָהּ וַתֵּלֶד עַל־
 בְּרִכְיָהּ וַאֲפָנָה גַם אֲנִכִּי מִמֶּנָּה : וַתִּתֵּן לּוֹ אֶת־בְּלֵהָהּ
 שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלָיָהּ יַעֲקֹב : וַתַּחַר בְּלֵהָהּ
 וַתֵּלֶד

וַתֵּלֶד
 שִׁמְעוֹן
 וַתֵּלֶד
 לִיעֶקֶב
 עִם־אֵת
 לֵאָה
 וַתֵּלֶד
 שִׁפְחָתָהּ
 וַתִּקְנֶה
 בֶּן
 אִשָּׁה
 וַיִּמְצָא
 אִמּוֹ
 בְּנֵי
 וַלְקוֹ
 וַיִּשְׁבֹּן
 יַעֲקֹב
 וַתֵּלֶד
 בְּנֵי

הגידה לי מה משכרתך : וּלְלֶבֶן שְׁתֵּי בָּנוֹת
 שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאמֹר וְשֵׁם הַקְּטָנָה רַחֵל : וְעֵינֵי
 לֵאמֹר רַבּוֹת וּרְחֵל הִיְתִיחַ יַפֶּת תֵּאָר וּיִפֶּת מְרִאָה
 : וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת רַחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדְךָ שִׁבְעַת
 שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֶךָ הַקְּטָנָה : וַיֹּאמֶר לָבֵן טוֹב
 תַּתִּי אִתָּה לְךָ מִתַּתִּי אִתָּה לְאִישׁ אֲחֵר שְׂכָרָה
 עִמָּדִי : וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שִׁבְעַת שָׁנִים וַיְהִי
 בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאֵהֱבָתוֹ אִתָּה : וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב אֶל לָבֵן הַבְּרָא אֶת אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמֵי
 וְאֲבֹאָה אֵלֶיךָ : וַיֹּאסֶף לָבֵן אֶת כָּל אַנְשֵׁי
 הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֵּהֶם : וַיְהִי בְּעֶרְב׃ וַיִּקַּח אֶת
 לֵאמֹר בָּתוּ וַיָּבֵא אִתּוֹ אֶת אֱלֹוֵי וַיָּבֵא אֵלֶיךָ : וַיִּתֵּן
 לָבֵן לָהּ אֶת זֹלְפָה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאמֹר בָּתוּ שִׁפְחָה :
 וַיְהִי בְּבִקְרֹוֹ וְהִנֵּה הוּא אֵל לֵאמֹר אֶל לָבֵן
 מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי חֵלֵא בְּרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ
 וְלָמָּה רְמִיתָנִי : וַיֹּאמֶר לָבֵן לֹא יַעֲשֹׂה כֵן
 בְּמָקוֹמִנוּ לְתַת הַצְּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה : מֵלֵא
 שִׁבְעַת זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ גַּם אֶת זֹאת בְּעֶבְדָּה אֲשֶׁר
 תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְעַת שָׁנִים אַחֲרוֹת : וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב
 כֵּן וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת זֹאת וַיִּתֵּן לוֹ אֶת רַחֵל בָּתוּ לוֹ

מחרן אנחנו : ויאמר להם הידעתם את לבן
בן נחור ויאמרו ידענו : ויאמר להם השלום
לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
הצאן : ויאמר הן עוד היום גדול לאעת
האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו :
ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו
הצאן : עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
אשר לאביה כי רעה הוא : ויהי כאשר ראה
יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן
אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי
הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו : וישק
יעקב לרחל וישא את קלו ויבך : ויגד יעקב
לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
ותרץ ותגד לאביה : ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו
ויגשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את
כל הדברים האלה : ויאמר לו לבן אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים : ויאמר
לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם

יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי : וירא
 ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם
 בית אלהים וזה שער השמים : וישכם יעקב
 בנקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו
 וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה :
 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם
 לזו שם העיר לראשנה : וידר יעקב נדר
 לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך
 חזרו אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
 ובגר ללבש : ושכתי בשלום אל בית אבי
 והיה יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת אשר
 שמתו מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן
 לי עשור אעשרנו לך : וישא יעקב רגליו וילך
 ארצה בני קדם : וירא והנה באר בשדה
 והנה שם שלשה עדרו צאן רבצים עליה כי
 מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה
 על פי הבאר : ונאספו שמה כל העדרים וגללו
 את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן
 והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה :
 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו

כט

לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת בְּנֵעַן : וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל-
 אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פִּדְגָה אָרֶם : וַיֵּרָא עֲשׂוֹ
 בִּי רַעוּת בָּנוֹת בְּנֵעַן בְּעֵינָיו יִצְחָק אָבִיו : וַיֵּלֶךְ
 עֲשׂוֹ אֶל-יִשְׁמַעְאֵל וַיִּקַּח אֶת-מַחֲלַת בֵּת יִשְׁמַעְאֵל
 בֶּן-אֲבֵרָהָם אַחֹת גְּבִיּוֹת עַל-נָשָׁיו לֹו לְאִשָּׁה :

○ ○ ○

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה : וַיִּפְגַּע
 בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שֵׁם כִּי-בֵּא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח
 מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֵׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם
 הַהוּא : וַיַּחֲלֵם וַהֲנִיחַ סֶלֶם מִצֵּב אֶרְצָה וּרְאִשׁוֹ
 מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנִיחַ מְלֶאכִי אֱלֹהִים עָלָיו
 זִיָּרְדִים כּוֹ : וַהֲנִיחַ יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָתָם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לֵךְ אֲתַנְּנָה וּלְזֶרְעֶךָ :

וְהָיָה זֶרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפְרִצַת יָמָה וּקְדַמְרָה
 וַצִּפְנָה וּנְגַבָּה וּנְכַרְכוּ בְךָ כָּל-מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה
 וּבְזֶרְעֶךָ : וַהֲנִיחַ אֲנִי עִמָּךְ וּשְׁמִרְתִּיךָ בְּכָל
 אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ וַהֲשִׁיבְתִיךָ אֶל-הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי
 לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֶרֶץ אֲשֶׁר-
 דִּבַּרְתִּי לְךָ : וַיִּקַּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָבִן יֵשׁ

תולדות

עג

עשו אחיך מתנחם לך להרנגד: ועתה בני שמע
 בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: וישבת
 עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך:
 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית
 לו ושלחתי ולקהתיך משם למה אשכל גם-
 שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק
 קצתי בחיי מפני בגורת חרתי אם לקח יעקב
 אשה מבנות חת באלה מבנות הארץ למה
 לי חיים: ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו
 ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען:
 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך
 וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך:
 ואל שדי וברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל
 עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך
 אתך לרשתך ארץ מגידך אשר נתן
 אלהים לאברהם: וישלח יצחק את יעקב
 וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי
 אחי רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו כי ברך
 יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת
 לו משם אשה בכרכו אתו ויצו עליו לאמר

כח

לא K.i.

שמע
 מרה
 :
 עמים
 יכתי
 יצחק
 אחי
 ה
 אביו
 אבי
 אמר
 ל
 חיד
 ל
 כה
 ומי
 ויגד
 שלח
 הנה
 עשו

בְּטָרִם תִּבְּנֹא וְאֶבְרַכְהוּ גַם בְּרוּךְ יִהְיֶה : כְּשִׁמְעַ
עָשׂוּ אֶת דְּבָרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָח
עַד מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם אֲנִי אָבִי :
וַיֹּאמֶר בָּא אֲחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתְּךָ :
וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבנִי זֶה פְּעָמִים
אֶרְגֵּז בְּכַרְתִּי לִקַּח וְהִנֵּה עֲתִיד לִקַּח בְּרַכְתִּי
וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶצְלַת לִי בְרַכָּה : וַיַּעַן יִצְחָק
וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹ הֵן גְּבִיר שִׁמְתִּיו לְךָ וְאֶת כָּל אֲחָיו
נָתַתִּי לֹו לְעַבְדִּים וְדָגַן וְתִירֵשׁ סִמְכְתִּיו וְלִבְרָה
אֶפְוֵא מָה אַעֲשֶׂה בְנִי : וַיֹּאמֶר עָשׂוּ אֶל אָבִיו
הַבְּרַכָּה אֲחַת הוּא לְךָ אָבִי בְרַכְנִי גַם אֲנִי אָבִי
וַיֵּשֶׂא עָשׂוּ קִלּוֹ וַיִּבְךְ : וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֱלֹוֵי הַנֶּה מִשְׁמֵנִי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשֶׁבְךָ וּמִטְרַ
הַשָּׁמַיִם מֵעַל : וְעַל חֲרֻבְךָ תַחֲיֶה וְאֶת אֲחִיךָ
תַעֲבֹד וְהִירֶה כַּאֲשֶׁר תִּרְוֶד וּפְרַקֶת עָלָו מֵעַל
צִוְאַרְךָ : וַיִּשְׁטַם עָשׂוּ אֶת יַעֲקֹב עַל הַבְּרַכָּה
אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂוּ בְּלִבּוֹ יִקְרְבוּ יָמֵי
אָבִל אָבִי וְאַחֲרָנָה אֶת יַעֲקֹב אָחִי : וַיִּגַּד
לְרַבְקָה אֶרְגֵּז דְּבָרֵי עָשׂוּ בְּנֵה הַגְּדֹל וְתִשְׁלַח
וְתִקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וְתֹאמֶר אֱלֹוֵי הַנֶּה
עָשׂוּ

תולדות

עא

יַעֲקֹב אֶל-יַצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁחוּ וַיֹּאמֶר הַקֵּל קוֹל
 יַעֲקֹב בְּהִידִים יָדֵי עֵשָׂו וְלֹא הִבִּירוּ כִּי-הָיוּ יָדָיו בְּיָדֵי
 עֵשָׂו אַחִיו שֶׁעָרַת וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה בְּנֵי
 עֵשָׂו וַיֹּאמֶר אָנֹכִי וַיֹּאמֶר הַגִּשְׁה לִּי וְאֶכְלָה מִצִּיד
 בְּנֵי לַמֶּעַן תִּבְרַכְךָ נַפְשִׁי וַיִּגֶשׁ לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ
 יַיִן וַיִּשְׁתַּת : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יַצְחָק אָבִיו גִּשְׁה נָא
 וְשָׁקָה לִּי בְּנֵי : וַיִּגֶשׁ וַיִּשְׁק לוֹ וַיִּרַח אֶת-רִיחַ בְּגָדָיו
 וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רֵאָה רִיחַ בְּנֵי בְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר
 בָּרַכְו יְהוָה : וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם
 וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וּרְבַב דָּגָן וְתִירֹשׁ : יַעֲבֹדוּךָ
 עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֲמִים הוּא גְבוּר לְאַחֶיךָ
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ אַרְרִיךְ אֲרוּר וּמִבְּרַכְךָ
 בְּרוּךְ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יַצְחָק לְבַרְךָ אֶת-
 יַעֲקֹב וַיְהִי אַךְ יֵצֵא יֵצֵא יַעֲקֹב מֵאֶרֶץ פְּנֵי יַצְחָק
 אָבִיו וְעֵשָׂו אַחִיו בָּא מִצִּידוֹ : וַיַּעַשׂ גַּם-הוּא
 מִטַּעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקָם אָבִי
 וַיֹּאכַל מִצִּיד בְּנֵו בַּעֲבֵר תִּבְרַכְנִי נַפְשֶׁךָ : וַיֹּאמֶר
 לוֹ יַצְחָק אָבִיו מִי-אַתָּה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי בְּנֶךָ בְּכָרְךָ
 עֵשָׂו : וַיַּחֲרֹד יַצְחָק חֲרָדָה גְדֹלָה עַד-מָאֵד וַיֹּאמֶר
 מִי אֲפֹגֵךְ הוּא הַצֶּדֶד צִיד וַיָּבֵא לוֹ וַאֲכַל מִכָּל

עֵבֶר
 יַעֲקֹב
 אָבִיו
 עֵשָׂו
 שֶׁמֶע
 אָמֹ
 תִקַח
 אֲשֶׁר
 וְעַל
 אֶת-
 אֶל-
 שִׁיתִי
 צִידִי
 בְּנֵו
 הוּא
 בָּא
 יִגֶשׁ
 יַעֲקֹב

כַּאֲשֶׁר אָהֵב : וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בְּעֵבֶר
 אֲשֶׁר יִבְרַכְךָ לְפָנָי מוֹתוֹ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 אֶל רִבְקָה אִמּוֹ הֲזֵן עָשׂוֹ אֶחָי אִישׁ שִׁעִיר וְאֲנֹכִי
 אִישׁ חֵלֶק : אֹדוּי יִמְשְׁנֵנוּ אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו
 כַּמִּתְעַתֵּעַ וְהִבֵּאתִי עָלַי קָלְלָה וְלֹא בְרָכָה :
 וְתֹאמַר לֹא אִמּוֹ עָלַי קָלְלָתְךָ בְּנֵי גֵאָר שָׁמַע
 בְּקִלְי וְלֹד קַח לִי : וַיִּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ
 וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו : וַתִּקַּח
 רִבְקָה אֶת־בְּנָדִי עָשׂוֹ בְּנֵה הַגֵּדֶל הַחֲמֹדֶת אֲשֶׁר
 אָתָּה בְּבֵית וְתַלְבֵּשׂ אֶת־יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן :
 וְאֵרַת עֵרַת גְּדֵי הָעֹזִים הַלְבִּישׁוּהָ עַל־יָדָיו וְעַל
 חֻלְקֵת צֹאֲרָיו : וְתַתֵּן אֶת־הַמִּטְעָמִים וְאֶת־
 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשִׂתָּה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵה : וַיָּבֵא אֶל־
 אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי מִי אָתָּה בְּנֵי :
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל אָבִיו אֲנֹכִי עָשׂוֹ בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי
 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוֹם־נָא שִׁכְּבָה וְאָכְלָה מִצִּידֵי
 בְּעֹבֹר תִּבְרַכְנִי נַפְשֶׁךָ : וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל בְּנֹו
 מַה־זֶּה מְהֵרַת לְמַצָּא בְּנֵי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה
 אֵלַי לְפָנָי : וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גִּשְׂה־נָּא
 וְאִמְשַׁךְ בְּנֵי הָאָתָּה זֶה בְּנֵי עָשׂוֹ אִם לֹא : וַיִּגַּשׁ

תולדות

סט

אתה שבעור על כן שם העיר באר שבע עד

היום הזה : ס ויהי עשו בן

ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת

בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי :

ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה : ס

ויהי כי זקן יצחק ותבהין עיניו מראת

ויוקרא את עשוי בנו הגדל ויאמר אליו בני

והיאמר אליו הנני : ויאמר הנה נא זקנתי לא

ידעתי יום מותי : ועתה שא נא כליך תליך

וקשתך וצא השדה וצודה לי צודה : ועשה

לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה

בעבור תברכך נפשי בטרם אמות : ורבקה

שמערת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו

השדה לצוד ציד להביא : ורבקה אמרה אל

יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר

אל עשו אחיך לאמר : הביאה לי ציד ועשה

לי מטעמים ואוכלה ואברככה לפני יהוה לפני

מותי : ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה

אתך : לך נא אל הצאן וקח לי משם שני

גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך

בְּאֵר אַחֲרֵת וְלֹא רָבוּ עֲלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבֶת
וַיֹּאמֶר כִּי עָתָה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ
וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע : וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה
הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ אֶל־
תִּירָא כִּי אֶתְךָ אֲנִי וּבִרְכַתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־
זַרְעֲךָ בְּעֵבוֹר אַבְרָהָם עַבְדִּי : וַיִּבֶן שֵׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שֵׁם אֱהֻל וַיִּכְרוּ שֵׁם
עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר : וְאֲבִימֶלֶךְ הִלֵּךְ אֵלָיו מִגֶּר
וְאַחֲזֵת מִרְעֵהוּ וּפִיכֹל שֶׁר־צִבְאוֹ : וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם
יִצְחָק מִדּוֹעַ בְּאֶתְם אֵלֵי וְאַתֶּם שָׁנֵאתֶם אֹתִי
וְתִשְׁלַחוּנִי מֵאַתְכֶּם : וַיֹּאמְרוּ רְאוּ רְאוּ כִּי־
הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בְּיֹנֹתֵינוּ
בְּיֹנֵינוּ וּבְיֹנֵךְ וּנְכַרְתָּהּ כְּרִית עִמָּךְ : אִם־תַּעֲשֶׂה
עִמָּנוּ רְעוּדָה כְּאִשֶׁר לֹא נִגְעַנּוּךָ וּכְאִשֶׁר עֲשִׂינוּ
עִמָּךְ רַק־טוֹב וּנְשַׁלְּחֶךָ בְּשָׁלוֹם אֵתְהָ עִתָּהּ כְּרוּךְ
יְהוָה : וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ :
וַיִּשְׁכְּמוּ בְּבֹקֶר וַיִּשְׁכְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיִּשְׁלַח־
יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאֵתוֹ בְּשָׁלוֹם : וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא
וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל־אֲדוֹרֵת הַבְּאֵר
אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְּאֵנוּ מַיִם : וַיִּקְרָא

אתה

אתה שני
היום הזה
ארבעים
בארי הח
ותהיון מ

ויקרא
ויאמר
ידעתי יום
וקשתך ו
לי מטעמי
בעבור ת
שמערת
השדה לא
יעקב בנה
אל עשו
לי מטעמי
מותי :
אתך :
גדי עזים

זאת עשית לנו כמעט שכב אחר העם את אשתך
 והבאת עלינו אשם : ויצו אבימלך את כל העם
 לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת :
 ויזרע יצחק בארץ החוץ וימצא בשנה החיה
 מאה שערים ויברכהו יהוה : ויגדל האיש
 וילך הלוך ונגדל עד כי גדל מאד : ויהילו
 מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
 אתו פלשתים : וכל הבארת אשר חפרו עבדי
 אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
 וימלאום עפר : ויאמר אבימלך אל יצחק לך
 מעמנו כי עצמת ממנו מאד : וילך משם יצחק
 ויחזן בנחל גרר וישב שם : וישב יצחק ויחפר
 את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם
 אביו ויסתמום פלשתים אחרי מורת אברהם
 ויקרא להן שמות בשמת אשר קרא להן
 אביו : ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם
 באר מים חיים : ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק
 לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי
 התעשקו עמו : ויחפרו באר אחרת ויריבו גם
 עליה ויקרא שמה שטנה : ויעתק משם ויחפר

מֶלֶכְךָ הָרַעַב הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בְיָמַי אֲבִרְהָם
וַיִּלְךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גָּרְדָּה :
וַיִּרְאֵהוּ אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵל־תֵּרַד מִצְרַיִם
שֵׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ : גֹּר בְּאֶרֶץ
הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֲבָרְכְךָ כִּי־לֹךְ וְלֹזְרֶעֶךָ
אֶתְּן אֶרֶץ כָּל־הָאֶרֶצַת הָאֵל וְהִקְמַתִי אֶת־
הַשִּׁבְעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבִרְהָם אָבִיךָ :
וְהַרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי
לְזֶרְעֶךָ אֶת כָּל־הָאֶרֶצַת הָאֵל וְהִתְבָּרְכוּ בְזֶרְעֶךָ
כָּל־גֹּיֵי הָאֶרֶץ : עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אֲבִרְהָם בְּקֹלִי
וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרְתִּי מִצֹּתִי חֲקֹתַי וְתוֹרָתִי :
וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵר : וַיִּשְׁאַלּוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אַחְתִּי הוּא כִּי יִרְאֵהוּ לֵאמֹר אִשְׁתִּי
פֶּן־יְהַרְגֵנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַרְת
מִרְאָה הוּא : וַיְהִי כִּי־אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים
וַיִּשְׁקֶף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן
וַיִּרְאֵהוּ וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחָק אֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ :
וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ
הוּא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אַחְתִּי הוּא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יִצְחָק
כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוֹת עָלֶיָהּ : וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מֶה־

תולדות

סח

זֶה אֲנִי וְתִלְךָ לְדַרְשׁ אֶת יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 לֵאמֹר שְׁנֵי גֵימִים בְּכַטְנֶךָ וּשְׁנֵי לְאִמִּים מִמְעִיךָ וּפְרָדוּ
 וְלֹאִם מִלֵּאִם יֵאָמֵץ וְרַב יַעֲבֹד צִעִיר : וַיִּמְלֵאוּ
 יְמֵיהֶם לְלִדְרָת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּכַטְנֶה : וַיֵּצֵא
 הָרִאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כֹלֹ בְּאֲדָרְרַת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ
 שְׁמוֹ עֵשָׂו : וְאַחֲרָיו כֵּן יֵצֵא אֶחָיו וַיְדוּ אֶחָזֶת
 בְּעֵקֶב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיֵּצֵחֶק בֶּן־שָׁשִׁים
 שָׁנָה בְּלִדְתָאֲתָם : וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו
 אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שִׁדְרָה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תֵּם יֹשֵׁב
 אֶהְלִים : וַיֹּאֲהֵב יֵצֵחֶק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צִיד בְּפִיו
 וַרְבֵּקָה אֶהְבֵּת אֶת־יַעֲקֹב : וַיִּזְדַּר יַעֲקֹב גִּזְיָד וַיִּבֵּא
 עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵיף : וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־
 יַעֲקֹב הֲלֵעִיטְנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵיף
 אֲנִי עַל־כֵּן קָרָאתָ שְׁמוֹ אָדָם : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 מִכֶּרֶה כִּיֹּס אֶת־בְּכֵרְתְךָ לִי : וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה
 אֲנִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלִמְהַרְזֵה לִי בְּכֶרֶה : וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב הַשִּׁבְעָה לִי כִיֹּס וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶרֶץ־
 בְּכֹרְתוֹ לַיַּעֲקֹב : וַיַּעֲקֹב נָתַן לַעֵשָׂו לֶחֶם וּגְזִיד
 עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ וַיִּבֹז עֵשָׂו אֶת־
 הַבְּכֹרָה :

כו

וַיְהִי רַעֲב בְּאֶרֶץ

פ

הַבְּכֹרָה :

מלבר

Li.

עם באר לחי ראי : פ ואלה
 תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
 המצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה שמות
 בני ישמעאל בשמתם לתלדתם בכר ישמעאל
 נבית וקדר ואדבאל ומבשם : ומשמע ודומה
 ומשא : חדר ותימא יטור נפיש וקדמה :
 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם
 ובמירתם שנים עשר נשיאם לאמתם : ואלה
 שני חיי ישמעאל מארת שנה ושלשים שנה
 ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו :
 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים
 באבה אשורה על פני כל אחיו נפל :

פ פ פ

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם
 הוליד את יצחק : ויהי יצחק בן
 ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
 הארמי מפרץ ארם אחורת לבן הארמי לו
 לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי
 עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו :
 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למרה

יִצְחָק הָאֱחָלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רֵבְקָה
וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבֶהּ וַיִּנְחָם יִצְחָק אַחֲרָי

אִמּוֹ : פ וַיִּסַּף אֲבָרָהָם כה

וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשֵׁמָּה קְטוּרָה : וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרֹן
וְאֶת־יִקְשָׁן וְאֶת־מֶדֶן וְאֶת־מֶדִין וְאֶת־יִשְׂבָּק וְאֶת־
שׁוּחַ : וַיִּקְשָׁן יָלֵד אֶת־שִׁבָּא וְאֶת־דָּדָן וּבְנֵי דָדָן
הָיוּ אַשּׁוּרִים וְלַטּוֹשִׁים וְלְאֲמִים : וּבְנֵי מֶדִין עֵיפָה
וְעֶפְרַיִם וְחִנּוֹךְ וְאַבְיֹדָע וְאַלְדָּעָה כָּל־אֱלֹהֵי בְנֵי
קְטוּרָה : וַיִּתֵּן אֲבָרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק׃
וּלְבְנֵי הַפְּיִלְגָשִׁים אֲשֶׁר לְאֲבָרָהָם נָתַן אֲבָרָהָם
מִתְּנַת וַיִּשְׁלַחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנֵוֹ בְּעוֹדָנוּ חַי קְדָמָה
אֶל־אֶרֶץ קָדִם : וְאֱלֹהֵי יָמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אֲבָרָהָם
אֲשֶׁר־חַי מֵאֶרֶץ שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ
שָׁנִים : וַיִּגְוַע וַיָּמָת אֲבָרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן
וְשִׁבְעֵי וַיֵּאֲסֹף אֶל־עַמּוּי : וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק
וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנֵוֹ אֶל־מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שֵׁדָה
עֶפְרָן בֶּן־צֹחַר הַחֲתָי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מַמְרָא :

הַשֵּׁדָה אֲשֶׁר קָנָה אֲבָרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת שֵׁמָּה
קָבַר אֲבָרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ : וַיְהִי אַחֲרָי מוֹרֵת
אֲבָרָהָם וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק

עמו וילינו ויקומו בכקר ויאמר שלחני לאדני :
 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או
 עשר אחר תלך : ויאמר אלהם אל תאחרו
 אתי ויהודה הצליח דרכי שלחוני ואלכד
 לאדני : ויאמרו נקרא לנער וגשאלה את
 פיה : ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
 האיש הזה ותאמר אלך : וישלחו את רבקה
 אחתם ואת סנקתה ואת עבד אברהם ואר
 אנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את
 חיי לאלפי רבכה ויירש זרעך את שער שנאיו :
 ותקם רבקה וגערתיה ותרכננה על הגמלים
 ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה
 וילך : ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב
 בארץ הנגב : ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות
 ערב וישא עינו וירא והנה גמלים באים :
 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
 מעל הגמל : ותאמר אל העבד מי האיש
 הלזה החלך בשדך לקראתנו ויאמר העבד
 הוא אדני ותקח הצעוף ותתכס : ויספר העבד
 ליצחק את כל הדברים אשר עשה : ויבאה
 יצחק

יצחק הא
 ותהילו
 אמו :
 ויקח אש
 ואת יקט
 שוח : וי
 היו אשו
 ועפר וח
 קטורה :
 ולבני הפ
 מתנת וי
 אל ארץ
 אשר חיי
 שנים :
 ושבע ויא
 וישמעאל
 עפרן בן צ
 השדה א
 קבר אבר
 אברהם וי

לְבֶן אֲדָנָי : אֲנִי טָרַם אֲכַלָּה לְדַבֵּר אֶל לְבִי וְהִנֵּה
 רִבְקָה יֹצֵאת וְכִבְדָּה עַל שְׂכָמָהּ וְתָרַד הָעֵינָיִם
 וְתִשָּׂאבּ וְאָמַר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי גַּא : וְתִמְהַר
 וְתֹרַד כְּדָה מֵעֲלֵיהָ וְתֹאמַר שְׂתָהּ וְגַם גְּמֹלְךָ
 אֲשָׁקָה וְאֲשֶׁת וְגַם הַגְּמֹלִים הִשְׁקַתָּה : וְאֲשָׂאֵל
 אֶתָּה וְאָמַר בֵּת-מִי אַתְּ וְתֹאמַר בֵּת-כְּתוּאֵל
 בֶּן-נְחֹזֵר אֲשֶׁר יִלְדָה לּוֹ מֶלֶכָהּ וְאֲשִׁים הַזֹּזִם עַל-
 אִפָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל-יְדֵיהָ : וְאֶקְרָא וְאֲשִׁתְּחֹוּהָ
 לִיהוָה וְאֶכְרֹךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנָי אֲבָרְכֶם
 אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לְקַחַת אֶת-בֵּית אַחֵי
 אֲדָנָי לְבָנָי : וְעַתָּה אִם-יִשְׁכַּם עֵשָׂיִם חֶסֶד וְאֱמֶת
 אֶת-אֲדָנָי הַגִּידוּ לִי וְאִם-לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְגְּרָה
 עַל-יְמִין אֹו עַל-שְׂמָאל : וַיַּעַן לְבֶן וְכְתוּאֵל
 וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא הַדְּבָר לֹא נֹכַח דְּבַר אֵלֶךְ
 רַע אֹו טוֹב : הִנֵּה רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וּלְךָ וְתָחִי
 אִשָּׁה לְבֶן אֲדָנָיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אֲבָרְכֶם אֶת דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 אֶרְצָה לִיהוָה : וַיֹּצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי-כֶסֶף וְכָלִי
 זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמְגִדָּת גִּתָּן לְאֶחִיהָ
 וּלְאִמָּהּ : וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-

אם דברתי דברי ויאמר דבר : ויאמר עבד
אברהם אנכי : ויהוה ברכך את אדני מאד
ויגדל ויתן לו צאן ונקר וכסף וזחב ועבדים
ושפחת ונמלים וחרמים : ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל
אשר לו : וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו :
אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי
ולקחת אשה לבני : ואמר אל אדני אליו לא
תלך האשה אחרי : ויאמר אליו יהוה אשר
התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
אבי : או תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי
ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי : ואבא היום
אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם
ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הולך עליה :
הנה אנכי נצב על עין המים והיורה העלמה
היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט
מים מכרך : ואמרה אלי גם אתה שתה וגם
לגמליך שאב הוא האשה אשר הכיח יהוה
לבן

לבן אדני
רבקה ו
ותשאב
ותורד פ
אשקה ו
אתה וא
בן נחור
אפה וה
ליהוה וא
אשר הנ
אדני לב
את אדני
על ימין
ויאמרו
רע או טו
אשה לב
כאשר ש
ארצה ל
זחב וכנ
ולאמה :

ויקח האיש גזם זהב בקע משקלו ושני צמידים
 על ידיה עשרה זהב משקלם : ויאמר בת מי
 את הגידי נגא לי היש בית אביך מקום לנו
 ללין : ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה
 אשר ולדה לנחור : ותאמר אליו גם תבן גם
 מספוא רב עמנו גם מקום ללון : ויקד האיש
 וישתחו ליהוה : ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני
 הברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני
 אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני : ותרוץ
 הנער ותגר לבית אמה כדברים האלה :
 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
 החוצה אל העין : ויהי כראת את הנזם ואת
 הצמידים על ידי אחתו וכשמעו ארת דברי
 רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
 את האיש והנה עמד על הגמלים על העין :
 ויאמר בוגא ברוך יהוה למד תעמד בחוץ
 ואנכי פנתי הבית ומקום לגמלים : ויבא האיש
 הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא
 לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
 אתו : וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד

השאבת : ויאמר יהוה אליה אדני אברהם
 הקרה נצא לפני היום ועשה חסד עם אדני
 אברהם : הנה אנכי נצב על-עין המים ובנות
 אנשי העיר יצאת לשאב מים : והיה הנער
 אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה
 שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך
 ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני :
 ויהי-הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת
 אשר ילדה לבתואל בן-מלכה אשת נחור
 אחי אברהם וכדה על-שכמה : והנער טבת
 מראה מאד בתולדה ואיש לא ידעה ותרד
 העינה ותמלא כדה ותעל : וירץ העבד
 לקראתה ויאמר הגמלאיני נצא מעט-מים
 מכדך : ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד
 כדה על-ידה ותשקוהו : ותכל להשקתו ותאמר
 גם לגמליך אשאב עד אם-כלו לשתת :
 ותמהר ותער כדה אל-השקת ותרוץ עוד אל-
 הבאר לשאב ותשאב לכל-גמליו : והאיש
 משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה
 דרכו אם-לא : ויהי כאשר כלו הגמלים לשתת
 ויקח

ויקח ה
 על-ידי
 את הג
 ללין :
 אשר ו
 מספוא
 וישתחו
 א תברהם
 אנכי ב
 הנער ו
 ולרבק
 החוצה
 הצמדי
 רבקה א
 את הא
 ויאמר
 ואנכי פ
 הפיתה
 לגמלים
 אתו :

יָרַךְ תַּחַת יָרְכֵי : וְאֲשַׁבְּעֶךָ בַּיְהוָה אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה
 לְבָנִי מִבָּנוֹת הַבְּנֵעֵנִי אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ :
 כִּי אֶל-אֶרְצִי וְאֶל-מוֹלַדְתִּי תֵלֵךְ וּלְקַחְתָּ אִשָּׁה
 לְבָנִי לְיִצְחָק : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲעֵבֶד אֹתִי לֹא-
 תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 הַהִשָּׁב אָשִׁיב אֶת-בְּנֶךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִצְאֶתָּה
 מִשָּׁם : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרְחָם תִּשְׁמַר לְךָ פֶן-
 תָּשִׁיב אֶת-בְּנִי שָׁמָּה : יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאָרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר
 דִּבֶּר-לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר לֹדְעֶךָ אֶתֵּן
 אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת הַזֶּה יִשְׁלַח מְלָאכָיו לְפָנֶיךָ
 וּלְקַחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם : וְאִם לֹא תֵאבְדָה
 הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרָיִךְ וּבְקִיּוֹת מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק
 אֶת-בְּנִי לֹא תִשָּׁב שָׁמָּה : וַיִּשֶׁם הֲעֵבֶד אֶת-יְרֹוֹ
 תַּחַת יָרַךְ אֲבָרְחָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל-הַדְּבָר
 הַזֶּה : וַיִּקַּח הֲעֵבֶד עֶשְׂרֵה גַמְלִים מִגְּמְלֵי אֲדָנָיו
 וַיֵּלֶךְ וְכָל-טוֹב אֲדָנָיו בִּידּוֹ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-אֶרֶם
 בְּהָרִים אֶל-עִיר גְּחֹזֵר : וַיְבָרֶךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ
 לְעִיר אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם לַעֲת עָרֵב לַעֲת צֹאֵרֵת

נִתְּתִיחָ לְךָ קִבְרַ מִתְּךָ : וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֲבֵרָהִם לִפְנֵי
 עַם־הָאָרֶץ : וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ
 לֵאמֹר אַךְ אִם־אֶתְּרוּ לִי שְׁמַעְנִי נִתְּתִי בְּכֶסֶף
 הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאִקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה : וַיַּעַן
 עֶפְרוֹן אֶת־אֲבֵרָהִם לֵאמֹר לֹא : אֲדַנִּי שְׁמַעְנִי
 אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל בְּכֶסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מִה־
 הוּא וְאֶת־מִתְךָ קִבְרָ : וַיִּשְׁמַע אֲבֵרָהִם אֶל־
 עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אֲבֵרָהִם לְעֶפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
 דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֶרֶת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל בְּכֶסֶף
 עֵבֶר לְסֹחָר : וַיִּקַּם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה
 אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא הַשְּׂדֵה וְהַמְעַרְרוֹ אֲשֶׁר־בוֹ
 וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב :
 לְאֲבֵרָהִם לְמַקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חֶת בְּכָל־בְּאֵי־שֵׁעַר־
 עִירוֹ : וְאַחֲרֵי־כֵן קִבְרָ אֲבֵרָהִם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
 אֶל־מַעֲרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל־פְּנֵי מִמְרָא הוּא
 חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : וַיִּקַּם הַשְּׂדֵה וְהַמְעַרְרוֹ
 אֲשֶׁר־בוֹ לְאֲבֵרָהִם לְאַחֲזֹת קִבְרָ מֵאֵת בְּנֵי־חֶת :
 וְאֲבֵרָהִם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהוּהוּ

כד

ס

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה כג

ושבע שנים שני חיי שרה : ותמת

שרה בקרית ארבע הוי חכרון בארץ כנען

ויבא אברהם לספור לשרה ולביתה : ויקם

אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני-חרת

לאמר : גר-ותושב אנכי עמכם תנו לי אחות-

קבר עמכם ואקברה מתי מלפני : ויענו בני-

חת את-אברהם לאמר לו : שמענו אדני

נשוי אלהים אתה בתוכנו במכחר קברינו

קבר את-מתך איש ממנו את-קברו לא יכלה

ממך מקבר מתך : ויקם אברהם וישתחו לעם-

הארץ לבני-חת : וידבר אתם לאמר אם-יש

את-נפשכם לקבר ארתי מלפני שמעוני

ופגעו לי בעפרון בן-צחר : ויתן לי את-מערת

המכפלה אשר-לו אשר בקצרה שדהו בכסף

מלא ותגנה לי בתכם לאחות-קבר : ועפרון

ישב בתוך בני-חרת ויען עפרון החתי ארתי-

אברהם באוני בני-חת לברל באי שער-עירו

לאמר : לא אדני שמעני השדה נתתי לך

וחמערתי אשר-בו לך נתתייה לעיני בני-עמי

בְּהָר יְהוָה יִרְאֶה : וַיִּקְרָא מֵאֵד יְהוָה אֶל-
 אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם : וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי
 נְאֻם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה
 וְלֹא-חָשַׁבְתָּ אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יְחִידְךָ : כִּי-בָרַךְ
 אֶבְרָכְךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶרְבֶּכָה אֶת-זַרְעֲךָ כְּכּוֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל-שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זַרְעֲךָ
 אֶת-שַׁעַר אֵיכּוּז : וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעֲךָ כָּל-גּוֹיֵי
 הָאָרֶץ עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי : וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
 אֶל-נְעֻרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע
 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע : פ

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
 הִנֵּה יֹלְדָה מִלְכָּה גַם-הוּא בְּנִים לְנַחֲוֹר אַחִיךָ :
 אֶת-עֹוֹץ בְּכָרוֹ וְאֶת-בּוֹז אַחִיו וְאֶת-קַמּוּאֵל אֲבִי
 אָדָם : וְאֶת-כֶּשֶׁד וְאֶת-חִזּוֹ וְאֶת-פִּלְדֵּשׁ וְאֶת-
 יִדְלֵף וְאֶת-כְּתוּאֵל : וּבְתוּאֵל יֹלְדָה אֶת-רַבְקָה
 שָׁמְנָה אֵלֶּה יֹלְדָה מִלְכָּה לְנַחֲוֹר אַחִי אַבְרָהָם :
 וּפִילְגֵשׁוֹ וְשָׁמָה רְאוּמָה וְתֹלַד גַּם-הוּא אֶת-
 טִבַּח וְאֶת גַּחַם וְאֶת-תַּחַשׁ וְאֶת-מַעֲכָה :

פ פ פ

ויהיו

שרה ב
 ויבא אב
 אברהם
 לאמר :
 קבר עמי
 חת את
 נשי
 קבר את
 ממך מק
 הארץ ל
 את נפשו
 ופגעו לי
 המכפלה
 מלא ותג
 ישב בתוך
 אברהם
 לאמר :
 והמערר

העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את-
האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו :
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנני האש והעצים
ואיה השה לעלה : ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו
האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף
את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על
המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו :
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני : ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולי
חשכת את בנך את יחידך ממני : וישא
אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו
בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו : ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום

כִּי אֶת־שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת תִּקַּח מִיַּד בְּעֵבוֹר תְּהִיָּה־
 לִי לְעֹדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת : עַל־כֵּן
 קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ
 שְׁנֵיהֶם : וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּין־בְּאֵר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבְרָמָה
 וּפִיכֹל שֶׁר־צָבְאוֹ וַיֵּשְׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים :
 וַיִּשְׁעֵ אֱשֶׁל בֵּין־בְּאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה
 אֶל עוֹלָם : וַיַּגֵּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים
 רַבִּים : פ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים גִּנְסָה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־
 יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ
 חַמְרָיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים
 אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ : וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ
 אֶת־חַמְרֹו וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק
 בְּנֹו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשְׂא
 אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק :
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ לִכֶּם פֹּה עִם־
 הַחֲמֹור וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר גִּלְכָּה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי
 הָעֹלָה

כב

הָעֹלָה וְ
 הָאֵשׁ וְאֵ
 וַיֹּאמֶר יְי
 וַיֹּאמֶר ה
 וַאֲיֵה הַש
 אֱלֹהִים י
 יַחֲדוּ :
 הָאֱלֹהִים
 אֶת־הָעֲצֵי
 הַמִּזְבֵּחַ מ
 אֶת־יָדָיו וַי
 וַיִּקְרָא
 אַבְרָהָם א
 אֶל־תְּשֻׁלֵּ
 בִּי עֵתָה יו
 חֲשַׁכְתָּ או
 אַבְרָהָם א
 בַּסֶּבֶךְ בְּקֹ
 וַיַּעֲלֵהוּ לְע
 הַמָּקוֹם הַה

לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ : וַיֹּאמֶר
 אַבְיִמֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לִפְנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב :
 וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלַיךָ כְּסֶף לְאַחִיךָ הִנֵּה
 הוּא לְךָ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אַתָּךְ וְאֶרֶץ
 כָּל וְנִכְחַת : וַיִּתְּפֹלֵל אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים
 וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ וְאֶרֶץ-אִשְׁתּוֹ
 וַאֲמַחֲתוּ וַיֵּלְדוּ : כִּי-עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל-
 רַחֵם לְבִירַת אַבְיִמֶלֶךְ עַל-דְּבַר שָׂרָה אֲשֶׁר־
 אַבְרָהָם : ׀ וַיְהוֶה פֶּקֶד אֶת-שָׂרָה

כא

כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר :
 וַתְּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד
 אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים : וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת-
 שֵׁם בְּנֵו הַנּוֹלֵד לוֹ אֲשֶׁר-יֻלְּדָה לוֹ שָׂרָה יִצְחָק :
 וַיֹּמַר אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בָּנִו בֶּן שְׁמֹנֶת יָמִים
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים : וַאֲבְרָהָם בֶּן-מֵאָה
 שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנֵו : וַתֹּאמֶר שָׂרָה
 צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל-הַשְּׁמֵעַ יִצְחָק לִי :
 וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה
 כִּי-יֻלְּדָתִי בֶּן לְזִקְנָיו : וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ
 אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת יִצְחָק :

זאת : ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי
 ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם
 אנכי אתך מחטו לי על כן לא נתתיך לגנע
 אליה : ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא
 ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע כי מות
 תמות אתה וכל אשר לך : וישכם אבימלך
 בבקר ויקרא לבר עבדיו וידבר ארז כל
 הדברים האלה באזניהם ויראו האנשים מאד :
 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית
 לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי
 חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשירת
 עמדי : ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית
 כי עשית את הדבר הזה : ויאמר אברהם כי
 אמרתי רק אין יראת אלהים במקום חזרה
 והרגוני על דבר אשתי : וגם אמנה אחתי
 בת אבי הוא אך לא בת אמי ותחילי לאשה :
 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מפית אבי ואמר
 לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום
 אשר נבוא שמה אמר לי אחי הוא : ויקח
 אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן
 לאברהם

לאברהם
 אבימלך
 ולשרה
 הוא
 כל ונכ
 וירפא
 ואמהת
 רחם ל
 אברהם
 כאשר
 ותהר ו
 אשר ד
 שם בנו
 וימר
 כאשר
 שנה ב
 צחק ע
 ותאמר
 כי ילדת
 אברהם

וּתְשַׁקֵּן אֶרֶץ אֲבִיהֶן יוּן בַּלַּיְלָה הוּא וּתְכַבֵּד
הַבְּכִירָה וּתְשַׁכֵּב אֶת אֲבִיהוּ וְלֹא יִדַע בְּשִׁכְבָּהּ
וּבְקוּמָה: וַיְהִי מִמָּחֳרַת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-
הַצְעִירָה הֲזֵן שִׁכְבְּתִי אִמֶּשׁ אֶת אָבִי נִשְׁקְנוּ יוּן
גַם הַלַּיְלָה וּבָאוּ שִׁכְבֵי עִמּוֹ וּנְחִיחַ מֵאֲבִינוּ זָרַע:
וּתְשַׁקֵּן גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא אֶת אֲבִיהֶן יוּן וַתִּקַּם
הַצְעִירָה וּתְשַׁכֵּב עִמּוֹ וְלֹא יִדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוּמָה:
וַתְּהַרִין שְׁתֵּי בָנֹת לֹוֹט מֵאֲבִיהֶן: וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה
בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאֵב הוּא אָבִי מוֹאֵב עַד הַיּוֹם:
וְהַצְעִירָה גַּם הוּא יֵלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן עַמִּי
הוּא אָבִי בְנֵי עַמּוֹן עַד הַיּוֹם: ס

וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֲבָרָהָם אֶרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ
וּבֵין שׁוֹר וַיֵּגֶר בְּגֵרָר: וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֶל-שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ אַחְתִּי הוּא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר
וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה: וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל-אֲבִימֶלֶךְ
בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנֵךְ מֵת עַל-הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר-לָקַחְתָּ וְהוּא בְּעַלְתָּ בְּעַל: וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא
קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַגּוֹי גַם צְדִיק תִּהְיֶנָּה:
הֲלֹא הוּא אָמַר לִי אַחְתִּי הוּא וְהִיא גַם הִיא
אָמְרָה אַחִי הוּא בְּתַם לִבִּי וּבִנְקִינָן כִּפִּי עֲשִׂיתִי

לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברתי:
 מחר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר
 עד באך שמה על-בן קרא שם העיר צוער:
 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: ויהוה
 המטיר על-סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת
 יהוה מן השמים: ויהפך את הערים האלו ואת
 כל הכפר ואת כל-ישבי הערים וצמח האדמה:
 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: וישכם
 אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את-
 פני יהוה: וישקף על-פני סדם ועמרה ועל כל-
 פני ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטר הארץ
 בקיטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים את-ערי
 הכפר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את-
 לוט מתוך ההפכה בהפך את-הערים אשר-
 ישב בהן לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר
 ושתי בנתיו עמו כי ירא לשכרת בצוער וישב
 במערה הוא ושתי בנתיו: ותאמר הבכירה
 אל-הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא
 עלינו בדרך כל הארץ: לכה נשקה את-
 אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע:

ותשקין

ותשקין
 הבכירה
 ובקומה
 הצעירה
 גם הליל
 ותשקין
 הצעירה
 ותהרין ש
 בן ותקרא
 והצעירה
 הוא אבי
 ויסע משם
 ובין שור
 אשתו א
 ויקח את
 בחלם הליל
 אשר לקח
 קרב אליה
 הלא הוא
 אמרה אחי

אֲשֶׁר לָךְ בְּעִיר הוּצָא מִן הַמָּקוֹם : כִּי מִשְׁחַתִּים
אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי גִדְלָה צַעֲקַתְּם אֶת־
פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לִשְׁחַתֵּהּ : וַיֵּצֵא לוֹט
וַיְדַבֵּר אֶל חֲתָנָיו לֵקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ
מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי מִשְׁחִית יְהוָה אֶת הָעִיר וַיְהִי
בְּמִצְחָק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו : וַכְּמוֹ הַשָּׁחַר עָלָה וַיֵּאֱיָצוּ
הַמְּלָאכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶרֶץ אֲשֶׁתְּךָ
וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן תִּסְפְּדֶה בְּעֵינֵי
הָעִיר : וַיִּתְמַהֲמַה וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בִּירוֹ וּבִיד־
אֲשֵׁתוֹ וּבִיד־שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחִמְלֹרֶת יְהוָה עֲלָיו
וַיֵּצְאוּהוּ וַיִּנְחָחוּ מִחוּץ לָעִיר : וַיְהִי כְּהוּצִיאֵם
אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶט עַל־נַפְשֶׁךָ אֶל־תְּכִיט
אֲחֵרֶיךָ וְאֶל־תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכֹּפֶר הַהֲרַחַח הַמֶּלֶט
פֶּן תִּסְפָּח : וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֶל־נָא אֲדֹנָי :
הִנֵּה נָא מֵצָא עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל חֲסֵדְךָ
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי לֹא
אוֹכַל לְהַמְלִיט הַהֲרַחַח פֶּן־תִּדְבַּקְנִי הָרַעַח וּמִתִּי:
הִנֵּה נָא הָעִיר הַזֹּאת קִרְבָּה לְנוֹס שָׂמוּ־וְהוּא
מִצְעֵר אִמְלֻטָּה נָא שָׂמָה הֲלֹא מִצְעֵר הוּא וְתַחִי
נַפְשִׁי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִשְׂאתִי פְּנֶיךָ גַם

והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
ברחוב נלין : ויפצרו בם מאד ויסרו אליו ויבאו
אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפרה
ויאכלו : טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם
נסבבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה :
ויקראו אל לוט ויאמרו לו איך האנשים
אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה
אתם : ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר
אחריו : ויאמר אל נא אחי תרעו : הנה נא
לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא
אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
לאנשים האל אל תעשו דבר כיעור כן באו
בצל קרתי : ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד
בא לגור וישפט שפוט עתה גרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת :
וישלחו האנשים את ידם ויביאו ארת לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו : ואת
האנשים אשר פתח הבית חבו בסנורים מקטן
ועד גדול וילאו למצא הפתח : ויאמרו האנשים
אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל

אשר

אשר לך
אנחנו א
פני יהוה
וידברי א
מן המקו
כמצחק פ
חמלאכי
ואת שתי
העיר : וי
אשתו וכ
ויצאהו וי
אתם החו
אחריך וא
פן תספה
הנה נא
אשר עשו
אוכל לחם
הנה נא
מצער אמו
נפשי :

אֲשֶׁר לָךְ בְּעִיר הוּצָא מִן הַמָּקוֹם : כִּי מִשְׁחָתִים
אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי גִדְלָה צַעֲקַתְּם אֶת-
פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לִשְׁחַתָּהּ : וַיֵּצֵא לוֹט
וַיְדַבֵּר אֶל-חֲתָנָיו לִקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ
מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי מִשְׁחָתִית יְהוָה אֶת-הָעִיר וַיְהִי
בְּמִצְחָק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו : וּכְמוֹ הַשֹּׁתֵר עָלֶיהוּ וַיֵּאֲצִיזוּ
הַמְּלָאכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶרֶץ אֲשֶׁתְּךָ
וְאֶת-שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנְּמֻצָּאֹת פֶּן תִּסְפְּרֶה בְּעֵינֵי
הָעִיר : וַיִּתְמַהֲמַה וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בִּירוֹ וּבִיד-
אֲשֵׁתוֹ וּבִיד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחִמְלֹרֶת יְהוָה עֲלָיו
וַיֵּצֵאוּהוּ וַיִּבְחָהוּ מִחוּץ לָעִיר : וַיְהִי כְּהוּצִיאֵם
אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטָה עַל-נַפְשֶׁךָ אֶל-תְּבִיט
אֲחֵרֶיךָ וְאֶל-תַּעֲמֹד בְּכָל-הַכֹּבֵד הַתְּהַרְהַר הַמַּלְטָה
פֶּן תִּסְפָּח : וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֵל-נָא אֲדֹנָי :
הִנֵּה נָא מֵצָא עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל חֲסֹדְךָ
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת-נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי לֹא
אוֹכֵל לְהַמְלִיט הַתְּהַרְהַר פֶּן-תִּדְבַקְנִי הָרַעָה וּמָתִי:
הִנֵּה נָא הָעִיר הַזֹּאת קִרְבָּה לָנוּס שְׂמוֹ-זֶה הוּא
מִצְעֵר אֲמַלְטָה נָא שְׂמָה הֵלֵא מִצְעֵר הוּא וַתְּחִי
נַפְשִׁי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִשְׂאֵתִי פָּנֶיךָ גַם

וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַכְתֶּם לְדַרְכֵיכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי
 בְּרַחֹב גְּלִיץ : וַיִּפְצַר בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֵאוּ
 אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וּמִצּוֹת אֶפְרָה
 וַיֹּאכְלוּ : טָרֶם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סֹדֶם
 נִסְכְּבוּ עַל-חֵבֶית מִנְעַר וְעַד-זֶקֶן כָּל-הָעָם מִקְצֵה :
 וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךְ הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הוֹצִיָאם אֵלֵינוּ וְנִדְעָה
 אַתָּם : וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לֹט הַפְתַּחַה וְהַדְלַת סָגַר
 אַחֲרָיו : וַיֹּאמֶר אֶל-נְאֻמֹתַי תִּרְעוּ : הִנֵּה נָא
 לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא-יָדַעוּ אִישׁ אוֹצִיָאָה נָא
 אֶתְהֶן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק
 לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל-תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ
 בְּצַל קִרְתִּי : וַיֹּאמְרוּ גַם-הִלָּאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֲחֵר
 בְּנֵי-לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עִתָּה בְּרַע לָךְ מֵהֶם
 וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בָּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁכֵר הַדְּלַת :
 וַיִּשְׁלַחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת-לוֹט
 אֵלֵיהֶם חֵבֶיתָה וְאֶת-הַדְּלַת סָגְרוּ : וְאֶת-
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּתַח חֵבֶיתָה חִבּוּ בַּסַּנּוּרִים מִקֶּטֶן
 וְעַד-גְּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצַּא הַפְתַּח : וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
 אֶל-לוֹט עַד מִי לָךְ פֶּה חֵתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכָל

אֲשֶׁר-לָךְ
 אֲנַחְנוּ אֵל
 פְּנֵי יְהוָה
 וַיְדַבֵּר אִישׁ
 מִן-הַמְּקוֹם
 כַּמִּצַּחֵק פִּי
 הַמֵּלֶאכִי
 וְאֶת-שְׁתֵּי
 הָעִיר : וַיִּגְשׂוּ
 אֲשֶׁר-בָּאוּ
 וַיִּצְאָהוּ וַיִּגְשׂוּ
 אֶתְהֶם הַחֹרֶץ
 אֲחֵרֶיךָ וְאֶת-
 פֶּן-תִּסְפָּה
 הִנֵּה נָא
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 אוֹכֵל לְחֵם
 הִנֵּה נָא
 מִצַּעַר אֲמֹתַי
 בְּפִשִׁי :

צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם
: ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר
אל-אדני ואנכי עפר ואפר : אולי יחסרון
חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה
את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא
שם ארבעים וחמשה : ויסף עוד לדבר אליו
ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא
אעשה בעבור הארבעים : ויאמר אל נא יחר
לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים :
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל-אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
העשרים : ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה : וילך יהוה כאשר
בלה לדבר אל-אברהם ואברהם שב למקומו :
ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט
וישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם
וישתחו אפים ארצה : ויאמר הנה נא-אדני
סורו נא אל-בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם

א

ט

לֹא צַחֲקֵתִי כִּי יִרְאֶה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צַחֲקֵת :
 וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל־פְּנֵי סְדֹם
 וַאֲבָרָהֶם הֵלֶךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם : וַיְהוּה אָמַר
 הַמִּכְסֶּה אֲנִי מֵאֲבָרָהֶם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה : וַאֲבָרָהֶם
 הָיוּ יְהִיָּה לְגֹי גְדוֹל וְעֵצוֹם וּנְכַרְכוּ כֹּחַ כָּל גְּוֵי
 הָאָרֶץ : כִּי יִדְעֵתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו
 וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרֹךְ יְהוּה לַעֲשׂוֹת
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן חֲבִיבֵי יְהוּה עַל־אֲבָרָהֶם
 אֶת אֲשֶׁר דָּבַר עֲלֵיו : וַיֹּאמֶר יְהוּה זַעֲקַת סְדֹם
 וְעַמָּהּ כִּי רַבָּה וַחֲטֵאתֶם כִּי כִבְדָה מְאֹד :
 אֲרִדָּה נָא וְאִרְאֶה הַכְּצַעֲקַתָּה הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ
 כְּלָה וְאִם לֹא אֲרַעֶה : וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ
 סְדוֹמָה וַאֲבָרָהֶם עֹודְנֵי עִמָּד לְפָנֵי יְהוּה : וַיִּגַּשׁ
 אֲבָרָהֶם וַיֹּאמֶר הָאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עִם רָשָׁע :
 אֲוִלִי יֵשׁ חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הָאֵף
 תִּסְפְּרֶה וְלֹא תִשָּׂא לְמַקּוֹם לְמַעַן חַמְשִׁים
 הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ : חֲלִלָה לְךָ מַעֲשֵׂתִי
 בְּדַבַּר הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כַּצְדִּיק
 בְּרָשָׁע חֲלִלָה לְךָ הַשֹּׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה
 מִשְׁפָּט : וַיֹּאמֶר יְהוּה אִם־אֶמְצָא בְּסְדֹם חַמְשִׁים
 צְדִיקִים

תֵּעָבֵר מֵעַל עֲבֹדְךָ : יִקַּח גַּא מֵעַט מִיָּמִים וְרַחֲצֵנוּ
 רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ : וְאִקְחָה פֶת־לֶחֶם
 וְסִעְדּוּ לְבַבְכֶם אַחַר תֵּעָבְרוּ כִי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם
 עַל עֲבֹדְכֶם וַיֹּאמְרוּ בֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :
 וַיִּמְהַר אֲבָרְהָם הָאֱהֱלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִחֲרִי
 שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֹלֶת לְוָשִׁי וְעָשִׂי עֲגוֹת :
 וְאֶל־הַבָּקָר רֹצֵן אֲבָרְהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רֶדֶד וְטוֹב
 וַיִּתֵּן אֶל־הַנֶּעֱר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ : וַיִּקַּח
 חֶמְאָה וְחֵלֶב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם
 וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאמְרוּ : וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל :
 וַיֹּאמֶר שׂוֹב שׂוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵרַת תִּיָּה וְהִנֵּה־בֵּן
 לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שָׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא
 אַחֲרָיו : וְאֲבָרְהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים
 חֲדָל לְהִיוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח בְּנָשִׁים : וַתִּצְתַּק שָׂרָה
 בַּקֶּרֶבָה לֵאמֹר אַחֲרֵי כָל־תִּי הִיָּתָה־לִּי עַדְנָה
 וְאֲדָנִי זָקֵן : וַיֹּאמֶר יַחֲוֶה אֶל־אֲבָרְהָם לְמַה זֶה
 צִחְקֶךָ שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנְכֶם אֵלֶּךָ וְאֲנִי
 זְקֵנָתִי הִיפְלֵא מִיחֻוֶה דְּבַר לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ
 כְּעַת תִּיָּה וְלְשָׂרָה בֵּן : וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר

והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
 יוליד ונתתיו לגוי גדול : ואת בריתי אקים
 את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה
 בשנה האחרת : ויכל לדבר אתו ויעל אלהים
 מעל אברהם : ויקח אברהם את ישמעאל בנו
 ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו כל-
 זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר
 ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 אלהים : ואברהם בן תשעים ותשע שנה
 בהמלו בשר ערלתו : וישמעאל בנו בן שלש
 עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו : בעצם
 היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו :
 וכל אנשי ביתו יליד בירת ומקנת כסף מאת
 בן נבר נמלו אתו :

פ פ פ

וירא

אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב
 פתח האהל כחם היום : וישא עיניו
 וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא
 וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה :
 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא

תעבר

תעבר מ
 רגליכם
 וסעדו ל
 על עבדך
 וימחר א
 שלש ס
 ואל הב
 ויתן אל
 חמאה ו
 והוא עמ
 אליו איה
 ויאמר ש
 לשרה א
 אחריו :
 חרל להי
 בקרבה
 ואדני זקן
 צחקו
 זקנתי היפ
 בעת תיה

וּבְיַנִּיכֶם וּבֵין זֶרַעְךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל זֶכֶר-
 וּנְמִלָּתָם אֶת בֶּשֶׂר עֲרַלְתְּכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית
 בֵּינִי וּבְיַנִּיכֶם : וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוֹל לָכֶם כָּל-
 זֶכֶר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מִכָּל בֶּן-
 נֶכֶד אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַעְךָ הוּא : הַמּוֹל יְמוֹל יְלִיד
 בַּיִתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהִיתָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם
 לְבְרִית עוֹלָם : וְעַרְלֵי זֶכֶר אֲשֶׁר לֹא יְמוֹל אֶת-
 בֶּשֶׂר עֲרַלְתּוֹ וּנְכַרְתּוֹ הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה מֵעַמִּי
 אֶת-בְּרִיתִי הַפֶּר :

ס

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם שְׂרֵי אֲשֶׁתְּךָ לֹא-
 תִקְרָא אֶת שְׁמָהּ שְׂרֵי כִי שָׂרָה שְׁמָהּ : וּבִרְכֹתֵי
 אֶתָּה וְגַם גִּתִּיתִי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבִרְכֹתֶיהָ וְהִיתָה
 לְגוֹיִם מְלִכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ : וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל-
 פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבִּי הֲלֵבֶן מֵאָה שָׁנָה יוֹלֵד
 וְאִם-שָׂרָה הִבֵּת תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד : וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים לוֹ יִשְׁמַעְאֵל יִחִיהַ לְפָנֶיךָ :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ יִלְדֶּנָּה לְךָ
 בֵּן וְקִרְאתָ אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקִּמְתִּי אֶת-בְּרִיתִי
 אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו : וְלִישְׁמַעְאֵל
 שָׁמַעְתִּיךָ הִנְנֶה בִּרְכֹתֵי אֶתוֹ וְהִפְרִירְתִּי אֶתוֹ
 וְהִרְבִּיתִי

ותלך הגר לאברהם בן ויקרא אברהם שם בנו
 אשר ילדה הגר ישמעאל : ואברהם בן שמונים
 שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל
 לאברהם : ׀ ויהי אברהם בן-
 תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל-
 אברהם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני
 והיה תמים : ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה
 אותך במאד מאד : ויפל אברהם על פניו
 וידבר אתו אלהים לאמר : אני הנה בריתי
 אתך והיית לאב המון גוים : ולא יקרא עוד
 את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב
 המון גוים נתתיך : והפרתי אתך במאד מאד
 ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו : והקימתי
 את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם
 לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך
 אחריו : ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ
 מגיד את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי
 להם לאלהים : ויאמר אלהים אל-אברהם
 ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו
 לדרתם : זאת בריתי אשר תשמרו ביני

ובניכם
 ונמלתם
 ביני וביני
 זכר לדרך
 נזכר אשר
 ביתך ומנ
 לברית ע
 בשר ערל
 את-ברית
 ויאמר א
 תקרא א
 אתה וגם
 לגוים מל
 פניו ויצח
 ואם שר
 אברהם א
 ויאמר א
 בן וקראת
 אתו לברית
 שמעתיך

וַתִּתֵּן אֶתְּךָ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאַשָׁה : וַיֵּבֵא
 אֶל־הֶגְר וַתַּהַר וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה וַתִּקַּל גְּבֻרָתָהּ
 בְּעֵינֶיהָ : וַתֹּאמֶר שְׂרֵי אֶל־אַבְרָם חֲמִסִּי עֲלֶיךָ
 אֲנִכִּי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחִיקְךָ וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה
 וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבִינְךָ : וַיֹּאמֶר
 אַבְרָם אֶל־שְׂרֵי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ עֲשִׂי לָהּ
 הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶיהָ שְׂרֵי וַתִּכְרַח מִפְּנֵיהָ :
 וַיִּמְצְאָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה עַל־עֵינַי הַמִּים בְּמִדְבַר עַל־
 הָעֵינַי בְּדֶרֶךְ שׁוּר : וַיֹּאמֶר הֶגְר שִׁפְחַת שְׂרֵי אִי־
 מוֹדָה בָּאת וְאַנְדָּה תִּלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שְׂרֵי
 גְבֻרָתִי אֲנִכִּי בְּרַחַת : וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה
 שׁוּבִי אֶל־גְּבֻרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ : וַיֹּאמֶר
 לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה הֲרַבְּהָ אֲרַבְּהָ אֶת־זֶרְעֶךָ וְלֹא־
 יִסְפַּר מִרְבּוֹ : וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה הֲנִגְדָּה הָרָחָ
 וַיּוֹלְדֵת בֵּן וַקְרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמַעְאֵל כִּי־שָׁמַע יְהוָה
 אֶל־עֲנֻךָ : וְהוּא יְהוָה פָּרָא אֲדָם יָדוֹ בְּכָל־וַיֵּד
 כָּל־בּוֹ וְעַל־פְּנֵי כָל־אָחָיו יִשְׁכֵּן : וַתִּקְרָא שֵׁם־
 יְהוָה חֲדָבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה אֵל רְאִי כִּי אֲמַרְדָּה
 הַגַּם הֵלֶם רְאִיתִי אַחֲרָי רְאִי : עַל־כֵּן קָרָא
 לְבָאָר בָּאָר לְחֵי רְאִי הִנֵּה בֵּין־קַדְשׁ וּבֵין־בְּרֵד :

ידע תדע כי גרי יחירה זרעך בארץ לא להם
 ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה : וגם
 את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו
 ברכש גדול : ואתה תבוא אל אבותיך בשלום
 תקבר בשיבה טובה : ודור רביעי ישובו הנה
 כי לא שלם עון האמרי עד הנה : ויהי השמש
 באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש
 אשר עבר בין הגזרים האלה : ביום ההוא
 פרת יהודה את אברם ברירת לאמר לזרעך
 נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
 הגדול נהר פרת : את הקיני ואת הקניזי ואת
 הקדמני : ואת החתי ואת הפרזי ואת
 הרפאים : ואת האמרי ואת הכנעני ואת
 הגרנשי ואת היכוסי : ס ושרי
 אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
 ושמה הגר : ותאמר שרי אל אברם הנה נא
 עצרני יהוה מלדת באנא אל שפחתי אולי
 אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי : ותקח
 שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה
 מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען
 ותתן

יו

ותתן את
 אל הגר
 בעיניה :
 אנכי נתתי
 ואקל בעיני
 אברם
 הטוב בעיני
 וימצאה מ
 העין בדרך
 מורה בא
 גברתי אנ
 שובי אל
 לה מלאך
 יספר מרכ
 ויולדת בן
 אל עניך :
 כל בו ועל
 יהוה הדב
 הגם הלם
 לבאר באו

לך לך

לה

במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד : ויאמר אברם אדני יהוה
מה תתן לי ואנכי הולך עירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר : ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי : והנה
דבר יהודה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעוך הוא יירשך : ויוצא אתו
החוצה ויאמר הכט נגז השמומה וספר
הבוכים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה
יהיה זרעך : והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה :
ויאמר אליו אני יהודה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה :
ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה :
ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז
משלשת ואיל משלש ותר וגוזל : ויקח לו
את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר : וירד
העיט על הפגרים וישב אתם אברם : ויהי
השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה
אימה חשכה גדלה נפלה עליו : ויאמר לאברם

עֶשֶׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיְרַדְּף עַד דָּן : וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם
 לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיִּרְדְּפֵם עַד חֹזֶכָה אֲשֶׁר
 מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק : וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל הָרֶכֶשׁ וְגַם
 אֶת לוֹט אֲחִיו וּרְכֻשׁוֹ הִשְׁיִיב וְגַם אֶת הַנְּשִׁים
 וְאֶת הָעַם : וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֶם לִקְרֹאתוֹ אַחֲרֵי
 שׁוּבוֹ מִהַכּוֹת אֶת כְּדָרְלֶעָמֶר וְאֶת הַמְּלָכִים
 אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל עַמֶּק שֹׁהֵה הוּא עַמֶּק הַמֶּלֶךְ :
 וּמְלָכֵי צָדֵק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לַחֵם וַיִּזַּן וְהוּא
 כַּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן : וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם
 לְאֵל עֲלִיּוֹן קִנְהַ שָׁמַיִם וָאָרֶץ : וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן
 אֲשֶׁר מִגֵּן צָרִיךְ בִּירְדָּה וַיִּתֵּן לוֹ מֵעֶשֶׂר מְכָל :
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סֹדֶם אֶל אַבְרָם תֵּן לִי הַנֶּפֶשׁ
 וְהָרֶכֶשׁ קַח לָךְ : וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ סֹדֶם
 הֲרַמְתִּי יָדַי אֶל יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן קִנְהַ שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ : אִם מְחוֹשׁ וְעַד שְׂרוּךְ גָּעַל וְאִם אֶקַח
 מְכָל אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הִעֲשִׂיתִי אֶת
 אַבְרָם : בְּלַעֲדֵי רֶק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וַחֲלָק
 הַנְּשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ אִתִּי עֲנֵל אֲשַׁכֵּל וּמִמָּרָא
 הֵם יִקְחוּ חֵלְקָם : ס

טו אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר יְהוָה אֶל אַבְרָם

לך לך

לה

במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מנן לך
שכרך הרבה מאד : ויאמר אברם אדני יהוה
מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר : ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי : והנה
דבר יהודה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעיך הוא יירשך : ויוצא אתו
החוצה ויאמר הכט נגה השמימיה וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה
יהיה זרעך : והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה :
ויאמר אליו אני יהודה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה :
ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה :
ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת וען
משלשת ואיל משלש ותר וגזל : ויקח לו
את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר : וירד
העיש על הפגרים וישב אתם אברם : ויהי
השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה
אימה חשכה גר להנפלת עליו : ויאמר לאברם

עֶשֶׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיְרַדְף עַד־דָּן : וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם
 לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכְּסוּ וַיְרַדְפֵם עַד־חֹבֶה אֲשֶׁר
 מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק : וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל־הָרֶכֶשׁ וְגַם
 אֶת־לוֹט אֲחִיו וּרְכֻשׁוֹ הִשִּׁיב וְגַם אֶת־הַנְּשִׁים
 וְאֶת־הָעַם : וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם לְקִרְאָתוֹ אַחֲרֵי
 שׁוּבוֹ מִחֶבֶת אֶת־כַּדְרֵלְעָמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים
 אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עַמֶּק שִׁוְהַ הוּא עַמֶּק הַמֶּלֶךְ :
 וּמְלָכֵי־צָדֵק מֶלֶךְ־שָׁלֵם הוֹצִיא לַחֶם וַיִּזֵּן וְהוּא
 כֹּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן : וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם
 לְאֵל עֲלִיּוֹן קִנְהַ שָׁמַיִם וָאָרֶץ : וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן
 אֲשֶׁר מִגֵּן צָרִיף בִּירְדָּה וַיִּתֵּן לוֹ מַעֲשֵׂר מְכֹל :
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֶם אֶל־אַבְרָם תֵּן־לִי הַנֶּפֶשׁ
 וְהָרֶכֶשׁ קַח־לָךְ : וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ־סֹדֶם
 הֲרַמְתִּי יָדַי אֶל־יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן קִנְהַ שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ : אִם־מְחוּט וְעַד שְׂרוּף גָּעַל וְאִם־אֶקַח
 מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא־אֶתְאָמֶר אֲנִי הִעֲשֵׂרְתִּי אֶת־
 אַבְרָם : בְּלַעֲדֵי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וַחֲלָק
 הַנְּשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ אִתִּי עֲנֵר אֲשֶׁבֶל וּמִמְרָא
 הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם : ׀

טו אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם

בְּדַרְלֵעֵמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיְכּוּ אֶת־רַפָּאִים
בְּעִשְׂתָּרֶת קַרְנֵי־סוּאֵת הַזּוּזִים בְּהֵם וְאֵת הָאִי־מִים
בְּשׂוּחַ קַרִּיתִים : וְאֵת־הַחֲרִי בְּהַרְרֵם שְׁעִיר עֵד
אֵיל פֶּאֶרְזָן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר : וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ
אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הוּא קָדֵשׁ וַיְכּוּ אֶת כָּל־שִׂדְּהָ
הָעֵמֶלְקִי וְגַם אֶת־הָאֵמֶרִי הַיֹּשֵׁב בְּחֻצְצָן תָּמָר :
וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם וּמֶלֶךְ עַמֶּרֶה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ
צִבְיִים וּמֶלֶךְ בִּלְע הוּא־אֶצְעָר וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם
מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשָּׂדִים : אֵת כְּדָר לְעֵמֶר מֶלֶךְ
עִילָם וְתַדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹזִים וְאִמְרַפֶּל מֶלֶךְ שִׁנְעָר
וְאִרְיוֹן מֶלֶךְ אֶלְסָר אַרְבַּע־הָ מְלָכִים אֶת־
הַחֲמִשָּׁה : וַעֲמַק הַשָּׂדִים בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת חֲמָר
וַיִּגְסוּ מֶלֶךְ־סֹדֶם וַעֲמֶרֶה וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַנְּשֵׁאִרִים
הָרָה גָּסוּ : וַיִּקְחוּ אֶת כָּל־רֶכֶשׁ סֹדֶם וַעֲמֶרֶה
וְאֵת כָּל־אֲכָלָם וַיִּלְכוּ : וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֵת־
רֶכְשׁוֹ בֶן־אֲחֵי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם :
וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיִּגַּד לְאַבְרָם הָעֵבְרִי וְהוּא־אֶשְׁכֵּן
בְּאֵלֶיךָ מִמְּרָאֵי הָאֵמֶרִי אֲחִי אֲשָׁכֵל וְאֲחִי עֵנָר
וְהֵם בְּעָלֵי בָרִית אַבְרָם : וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי
בְּשִׁבְחָה אֲחִיו וַיִּרַק אֶת חֲנִיכָיו וַיִּלְוֵהוּ בֵּיתוֹ שְׂמֹנֶה

וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל-אָחִיו : אַבְרָם יָשָׁב בְּאֶרֶץ-
כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּכַר וַיֵּאָהֵל עַד-סְדֹם :
וְאֲנָשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד :
וַיְהִי וְאָמַר אֶל-אַבְרָם אַחֲרֵי הַפָּרֶד-לוֹט מֵעִמּוֹ
שֵׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם
צַפְנָה וְנִגְבְּהָ וּקְדָמָה וַיִּמָּח : כִּי אֵת-כָּל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֵה לְךָ אֶתְנַנְּהָ וּלְזָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם :
וּשְׂמִתִּי אֶת-זָרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם-יִוְכַל
אִישׁ לְמַנּוֹת אֶת-עֲפַר הָאָרֶץ גַּם-זָרְעֶךָ יִמְנָה :
קוֹם הִתְחַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאַרְכָּה וּלְרַחְבָּהּ כִּי לְךָ
אֶתְנַנְּהָ וַיֵּאָהֵל אַבְרָם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלְנֵי מִמְרָא
אֲשֶׁר בְּחִבְרוֹן וַיִּבֶן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה : פ
וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ-שְׁנַעַר אֲרִיזֹךְ מֶלֶךְ
אֶלְסַר כְּדָר-לְעֵמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעַר מֶלֶךְ
גֹּזִים : עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת-בְּרַע מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת-
בְּרַשַׁע מֶלֶךְ עֵמֶרָה שְׁנֵאָבִי מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֵבֵר
מֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ בִּלְעַי הָיָא צֵעַר : כָּל-אֱלֹהֵי
חִבְרוֹן אֶל-עִמְקֵי הַשָּׂדִים הוּא יָם הַמֶּלַח : שְׁתֵּים
עָשָׂרָה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת-כְּדָרְלַעְמֶר וּשְׁלֹשׁ-עָשָׂרָה
שָׁנָה מָרְדוּ : וּבְאַרְבַּעַ עָשָׂרָה שָׁנָה בָּנָה

יד

כְּדָרְלַעַ
בְּעֵשְׂתָר
בְּשׂוּה
אֵיל פֶּא
אֶל-עֵין
הַעֲמֶלֶק
וַיֵּצֵא מִן
צִבְיִים וְ
מִלְחָמָה
עֵילָם וְ
וְאֲרִיזֹךְ
הַחֲמִשָּׁר
וַיִּנְסוּ מִן
הָרָה גַם
וְאֶת-כָּל
רִכְשׁוֹ בְּ
וַיָּבֵא הַ
בְּאֵלְנֵי כ
וְהֵם בְּעָרֵי
בְּשִׁבְהָ א

לך לך

לא

אֲשֶׁר-לוֹ : ויעל אֲבָרָם ממצרים הוא
וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנִּגְבָּה :
וְאֲבָרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֵה בְּכֶסֶף וּבִזְהָב : וַיֵּלֶךְ
לְמַסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד-בֵּית-אֵל עַד-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-
הָיָה שֵׁם אֲהֵלָה בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵי :
אֶל-מָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר-עָשָׂה שֵׁם בְּרֵאשִׁיטָה
וַיִּקְרָא שֵׁם אֲבָרָם בְּשֵׁם יְהוָה : וְגַם לְלוֹט
הַחֵלֶךְ אֶת-אֲבָרָם הָיָה צֶאֱזָר וּבָקָר וְאֲהֵלִים :
וְלֹא-נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לְשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי-הָיָה
רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכֹלוּ לְשֶׁבֶת יַחְדָּו : וַיְהִי-רִיב
בֵּין רְעִי מִקְנֵה אֲבָרָם וּבֵין רְעִי מִקְנֵה-לוֹט
וַחֲכַנְעֲנִי וַחֲפְרָזִי אֲזִי יֹשֵׁב בְּאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֲבָרָם
אֶל-לוֹט אֵל-נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין
רְעִי וּבֵין רְעִיךָ כִּי-אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ : הֲלֹא
כָּל-הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הִפְרָדָה נָא מֵעָלַי אִם-הִשְׁמַאל
וְאִימָנָה וְאִם-הַיְמִין וְאִשְׁמְאִילָה : וַיִּשָּׂא-לוֹט
אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-כָּל-כְּבֹד הַיַּרְדֵּן כִּי-כָּלָה
מִשְׁקָה לְפָנָיו שַׁחַת יְהוָה אֶת-סֹדֶם וְאֶת-עַמּוֹרָה
כַּגֵּן-יְהוָה בְּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּאַכְזָה צֶעֶר : וַיִּבְחַר-
לוֹ לֹט אֶת-כָּל-כְּבֹד הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לֹט מִמֶּקְדָם

וַיִּבֶן שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה : וַיִּסַּע
אֲבָרָם הַלֹּדֶךְ וַנְסוּעַ הַגְּבֵבָה : פ
וַיְהִי רֶעֶב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אֲבָרָם מִצְרִימָה לְגֹר שֵׁם
כִּי כָבֵד הָרֶעֶב בְּאֶרֶץ : וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבוֹא
מִצְרִימָה וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרֵי אֲשֶׁתּוֹ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי
כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח מֵרְאֵה אֶת : וְהָיָה כִּי יֵרְאוּ אֶתְךָ
הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אֲשֶׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאֶתְךָ
יִחְיוּ : אֲמַרְיֵנָּה אַחְתִּי אֶתְּ לִמְעַן יֵיטֵב לִי בְעֵכוּרְךָ
וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְגִלְלֶךָ : וַיְהִי כִּבּוֹא אֲבָרָם מִצְרִימָה
וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הוּא מְאֹד :
וַיֵּרְאוּ אֶת־הַשְּׂרֵי פִרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פִּרְעֹה
זֹתִקַח הָאִשָּׁה בֵּית פִּרְעֹה : וְלֹא־אֲבָרָם הֵיטִיב
בְּעֵכוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ צֹאן־וּבָקָר וְחִמְרִים וְעַבְדִּים
וְשִׁפְחֹת וְאֶתְנַת וּגְמָלִים : וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת־פִּרְעֹה
בְּנִגְעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שְׂרֵי אִשְׁרַת
אֲבָרָם : וַיִּקְרָא פִּרְעֹה לְאֲבָרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת
עֲשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אֲשַׁתְּךָ הוּא :
לָמָּה אָמַרְתָּ אַחְתִּי הוּא וְאָקַח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה
וְעַתָּה הִנֵּה אֲשַׁתְּךָ קַח וּלְךָ : וַיֵּצֵאוּ עִלְיוֹ פִּרְעֹה
אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אֲשֶׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־

אשר

אשר לו
ואשתו ו
ואברם פ
למסעיו
היה שם
אל מקומו
ויקרא שמו
ההלך אר
ולאנשא
רכושם ר
בין רעי מ
והכנעני ו
אל לוט א
רעי ובין ר
כל הארץ
ואימנה וא
את עיניו ו
משקה לפנ
פגז יהוה ב
לו לוט את

לך לך

מאור בשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד-
חרן וישבו שם : ויהיו ימי-תרח חמש שנים
ומאתים שנה וימת תרח בחרן :

פ פ פ

ויאמר יהוה אל-אברם לך לך מארצך יב
וממולדתך ומבית אביך אל-

הארץ אשר אראך : ואעשך לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברכה מברכך
ומקללך אארו ונברכו בך כל משפחת הארמה:
וילד אברם כאשר דבר אליו יהוה וילד אתו
לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
מחרן : ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט
בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת-
הנפש אשר עשו בחרן ויצאו לללח ארצה
כנען ויבאו ארצה כנען : ויעבר אברם בארץ
עד מקום שכס עד אלון מורה והכנעני אז
בארץ : וירא יהוה אל-אברם ויאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת ויכן שם מזבח ליהוה
הנראה אליו : ויעתק משם ההרה מקדם
לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעו מקדם

ומאתים שנה ויולד בנים ובנות : ס ויחי
 רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג :
 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים
 ומאתים שנה ויולד בנים ובנות : ס
 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור : ויחי
 שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה
 ויולד בנים ובנות : ס ויחי נחור
 תשע ועשרים שנה ויולד את תרח : ויחי נחור
 אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה
 ומאת שנה ויולד בנים ובנות : ס
 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את
 נחור ואת הרן : ואלה תולדת תרח תרח
 הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן
 הוליד את לוט : וימת הרן על פני תרח אביו
 בארץ מולדתו באור כשדים : ויקח אברם
 ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם
 אשרת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי
 יסכה : ותהי שרי עקרה אין לה ולד : ויקח
 תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו
 ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם

מאור
 חרן ויע
 ומאתים

ויאמו

הארץ א

ואגדלה

ומקללה

ויולד אב

לוט ואב

מחרן :

בן אחיו

הנפש א

בנעז ויב

עד מקום

בארץ :

אתן את

הנראה

לבית אה

שַׁפְתֶם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתֵי רַעְהוּ : וַיִּפֹּץ
 יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ
 לִבְנֹת הָעִיר : עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בְּכָל כּוֹיֹשׁ
 בָּלָל יְהוָה שִׁפְתֵי כָל־הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפִּיצָם יְהוָה
 עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : פ אֱלֹהֵי תוֹלְדֹת
 שָׁם שָׁם בֶּן־מְאֹרֶת שְׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־אַרְפַּכְשָׁד
 שְׁנַתִּים אַחֲרֵי הַמָּבּוּל : וַיְחִי־שָׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ מְאוֹרֶת שְׁנָה וַיּוֹלֵד בְּנָיִם
 וּבָנוֹת : ס וַאֲרַפְכְשָׁד הָיָה חֲמֵשׁ
 וּשְׁלֹשִׁים שְׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־שֵׁלַח : וַיְחִי אַרְפַּכְשָׁד
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁלַח שְׁלֹשׁ שָׁנָיִם וְאַרְבַּע
 מְאוֹת שְׁנָה וַיּוֹלֵד בְּנָיִם וּבָנוֹת : ס
 וּשֵׁלַח הָיָה שְׁלֹשִׁים שְׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־עֵבֶר :
 וַיְחִי־שֵׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנָיִם
 וְאַרְבַּע מְאוֹת שְׁנָה וַיּוֹלֵד בְּנָיִם וּבָנוֹת : ס
 וַיְחִי־עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שְׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־
 פֶּלֶג : וַיְחִי־עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים
 שְׁנָה וְאַרְבַּע מְאוֹרֶת שְׁנָה וַיּוֹלֵד בְּנָיִם וּבָנוֹת :
 ס וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שְׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־
 רָעוּ : וַיְחִי־פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־רָעוּ תִשְׁעֵי שָׁנָיִם

אל־מוֹדֵד וְאֶת־שֵׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמוֹת וְאֶת־יֶרֶח׃
 וְאֶת־הַדּוֹרִם וְאֶת־אוּזֵל וְאֶת־דִּקְלָה׃ וְאֶת־עוֹבֵל
 וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־שִׁבְא׃ וְאֶת־אוֹפֵר וְאֶת־
 חוּיֵלָה וְאֶת־יֹזֶבֶב כָּל־אֱלֹהֵי בְנֵי יִקְטָן׃ וַיְהִי

מוֹשְׁבֵם מִמִּשְׁאֵל בְּאֶבֶה סִפְרָה הַר הַקָּדִים׃
 אֱלֹהֵי בְנֵי־שֵׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם בְּאַרְצֹתָם
 לְגוֹיָהֶם׃ אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם
 בְּגוֹיָהֶם וּמְאֹלֵרֵי גִפְרֵדוֹ הַגּוֹיִם בְּאַרְץ אַחַר

הַמְּבּוּל׃ פ וַיְהִי כָּל־הָאָרֶץ

שִׁפְהָ אֶחָת וּדְבָרִים אֶחָדִים׃ וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִקֶּדֶם
 וַיִּמְצְאוּ בְקַעָה בְּאַרְץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הֲבֵה נִלְכְּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה
 לְשִׂרְפָה וְתִהְיֶה לָּהֶם הַלְּבָנָה לְאַכְזָר וְהַחֲמֵר הִיָּה
 לָהֶם לְחֵמֶר׃ וַיֹּאמְרוּ הֲבֵה נִכְנְה לָנוּ עֵיר
 וּמִגְדָּל וּרְאֵשׁוֹ בְּשָׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם פֶּן־נִפּוּץ
 עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ׃ וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת־

הָעִיר וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְנֵי הָאָדָם׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וּשְׁפָה אֶחָת לְכָל־ם
 וְזֶה חֲתָלָם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא יִבְצֵר מֵהֶם כָּל־
 אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ הֲבֵה נַרְדֶּה וְנִבְלֶה שֵׁם

שַׁפְתָם

שַׁפְתָם
 יְהוָה
 לְכַנֵּת
 כָּל־יֵד
 עַל־פְּנֵי
 שֵׁם שְׁנֵי
 שְׁנָתַיִם
 אֶת־אֶרֶץ
 וּבְנֵי
 וּשְׁלֵשִׁי
 אַחֲרָיו
 מְאֹד
 וַיְהִי־שָׁם
 וַאֲרָבַע
 וַיְהִי
 פֶלֶג׃ וַיִּשְׁבְּ
 שָׁנָה וְאַרְבַּע
 רָעוּ׃ וַיִּשְׁבְּ

יצא אשור ויבן את בניו ואת רחבת עיר
 ואת כלח : ואת רסן בין בניו ובין כלח הוא
 העיר הגדלה : ומצרים ילד את לודים ואת
 ענמים ואת להבים ואת נפתחים : ואת
 פתרסים ואת כסלהים אשר יצאו משם
 פלשתים ואת כפתרים :

וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת : ואת
 היבוסים ואת האמרי ואת הגרנשי : ואת החוי
 ואת הערקי ואת הסיני : ואת הארורי
 ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות
 הכנעני : והי גבול הכנעני מצידן באכה
 גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה
 וצבים עד לשע : אלה בני חם למשפחתם
 ולשנתם בארצתם בגויהם : ׀ ולשם
 ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול :
 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם :
 וכני ארם עוץ וחול וגתר ומש : וארפכשד
 ילד את שלח ושלח ילד את עבר : ולעבר
 ילד שני בני שם האחד פלג כי כימיו נפלגה
 הארץ ושם אחיו יקטן : ויקטן ילד את

ונכוס
 ק

עשה לו בְּנוֹ הַקָּטָן : וַיֹּאמֶר אַרְרוּר כְּנָעַן עֶבֶד
עֲבָדִים יִהְיֶה לְאָחָיו : וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לָמוֹ : יַפֶּת אֱלֹהִים לִיפֶת
וַיִּשְׁכֵּן בְּאֹהֲלֵי שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לָמוֹ : וַיְחִי—
נח אַחַר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה : וַיְהִי כָּל יְמֵי נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת : פ וַאֲלֵה
תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ שֵׁם חָם וַיִּפֹּת וַיּוֹלְדוּ לְהֶם כְּנִים
אַחַר הַמַּבּוּל : בְּנֵי יַפֶּת גִּמְרִי וּמְגוּג וּמְדִי וַיּוּן
וְתֹכַל וּמִשְׁךְ וְתִירָס : וּבְנֵי גִמְרִי אֲשַׁכְנַז וְרִיפֶת
וְתַגְרִמָּה : וּבְנֵי יוּן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כְּתִים
וְדַדָּנִים : מֵאֵלֶּה נִפְרְדּוּ אַיִי הַגּוֹיִם בְּאֶרְצֹתָם
אִישׁ לְלִשְׁנֹו לְמִשְׁפַּחְתָּם בְּגוֹיָהֶם :
וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וְפוּט וּכְנָעַן :
וּבְנֵי כּוּשׁ סִבְא וְחַוִּילָה וְסִבְתָּה וְרַעְמָה וְסִבְתָּכָא
וּבְנֵי רַעְמָה שִׁבְא וְדַדָּן : וּכְבוֹשׁ יֶלֶד אֶת־גִּמְרִי
הוּא הֵחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ : הוּא הָיָה גִבּוֹר—
צִיד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֹאמֶר כְּגִמְרִי גִבּוֹר צִיד
לִפְנֵי יְהוָה : וְתָהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בְּכָל אֶרֶץ
וְאֶבֶד וּכְלָגָה בְּאֶרֶץ שֹׁנַעַר : מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת

יצא
ואת כנען
העיר ה
ענמים
פתרסני
פלתת
וכנען
חיבוס
ואת הע
ואת הצ
הכנעני
גררר
וצבים ע
ללשנת
ילדגס
בני שם
וכני אר
ילד את
ילד שני
הארץ וע

כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אֵתְכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם : אֶת־
 קִשְׁתִּי נָתַתִּי בַעֲנַן וְהִיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין
 הָאָרֶץ : וְהָיָה בַעֲנַנִּי עַנַן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה
 הַקִּשְׁתׁ בַּעֲנַן : וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי
 וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׂר וְלֹא־יִהְיֶה
 עוֹד הַמַּיִם לְמַכּוֹל לְשַׁחַת כָּל־בֶּשֶׂר : וְהִיְתָה
 הַקִּשְׁתׁ בַּעֲנַן וְרֵאִיתִיהָ לְזָכוֹר בְּרִית עוֹלָם בֵּין
 אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל־
 הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אֹת־
 הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקִּמְתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר
 עַל־הָאָרֶץ : פ וַיְהִיו בְּנֵי־נֹחַ
 הַיְצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחַם וִיפֶת וְחַם הוּא־
 אָבִי כְנַעַן : שְׁלֹשָׁה אֱלֹהֵי בְנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה
 כָּל־הָאָרֶץ : וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כַּרְם :
 וַיִּשֶׂת מִן־חַיִּין וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בַּתּוֹךְ אֶהְלֵה :
 וַיִּרְא חָם אָבִי כְנַעַן אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגִּד לְשֵׁנֵי־
 אָחָיו בַּחוּץ : וַיִּקַּח שָׁם וַיַּפֵּת אֶת־הַשְּׂמֵלָה
 וַיִּשְׂימוּ עַל־שִׁבְמֵי שְׁבִיחָם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָנִית וַיִּכְסּוּ
 אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָנִית וְעֶרְוַת
 אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ : וַיִּקְרָא נֹחַ מֵיִינוֹ וַיֵּדַע אֶת־אֲשֶׁר־

ט

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם
 פרו ורבו ומלאו את הארץ: ומוראכם וחתכם
 יהיה עול כל חית הארץ ועל כל עוף השמים
 בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים פידכם
 נתנו: כל דמש אשר הוא חיו לכם יהיה לאכלה
 כירק עשב נתתי לכם את כל ואך בשר בנפש
 דמו לא תאכלו: ואך את דמכם לנפשתיכם
 אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד
 איש אחיו אדרש את נפש האדם: שפך דם
 האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה
 את האדם: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
 ורבו בה: ויאמר אלהים
 אל נח ואל בניו אתו לאמר: ואני הנני מקים
 את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ואת
 כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
 ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבורה
 לכל חית הארץ: והקמתי את בריתי אתכם
 ולא זכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא איהיה
 עוד מבול לשחת הארץ: ויאמר אלהים זאת
 אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין
 כל

כר
 קש
 הא
 הק
 ובי
 עוד
 הק
 אל
 הא
 הכר
 על
 היצ
 אבי
 כל
 ויש
 וירא
 אחיו
 ויש
 את
 אביה

אליו עוד : ויהי באחת ושש מאות שנה

בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ

ויסר נח את מכסה התבר וירא והנה חרבו

פני האדמה : ובהחדש השני בשבעה ועשרים

יום לחדש יבשה הארץ : ס

וידבר אלהים אל נח לאמר : צא מן התבה

אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך : כל-

החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה

ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ^{היציא} _ק

ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ : ויצא נח

ובניו ואשתו ונשי בניו אתו : כל החיה

כל הרמש וכל העוף כול רומש על הארץ

למשפחתיהם יצאו מן התבה : ויבן נח מזבח

ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל

העוף הטהור ויעל עלת במזבח : וירח יהוה

את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסיף

לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר

לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את

כל חי באשר עשיתי : עד כל ימי הארץ זרע

וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:

אֶתֹּו בַתְּבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּבוּ
 הַמַּיִם : וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיֵנֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם
 וַיִּבְלֹא הַנָּשִׁים מִן הַשָּׁמַיִם : וַיִּשְׁכְּבוּ הַמַּיִם מֵעַל
 הָאָרֶץ הַלֹּךְ וְשׁוֹב וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים
 וּמֵאֵת יוֹם : וַתֵּנַח הַתְּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרִי אֲרָרַט :
 וְהַמַּיִם הָיוּ הַלֹּךְ וְחָסוּר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
 בְּעֲשִׂירֵי בָּאָחֵר לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רֵאשֵׁי הַהָרִים :
 וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבַּעַיִם יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן
 הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֶרֶב וַיֵּצֵא
 יֵצוּא וְשׁוֹב עַד יִבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ : וַיִּשְׁלַח
 אֶת הַיּוֹנָה מֵאֶתֹו לִרְאוֹת הַקְּלוֹ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה : וְלֹא מָצָאָהּ הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ
 וַתֵּשֶׁב אֵלָיו אֶל הַתְּבָה כִּי מִים עַל פְּנֵי כָל
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיֵּבֵא אֶתָּהּ אֵלָיו אֶל
 הַתְּבָה : וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרַיִם וַיִּסַּף
 שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתְּבָה : וַתֵּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה
 לֵעֵת עָרֵב וְחָנָה עָלָה זִיֶּרֶת טָרֵף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ
 כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ : וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת
 יָמִים אַחֲרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוֹב

הָאָרֶץ לְמִינְהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינְהוּ כֹּל־צְפוּר־כָּל־
 כָּנָף : וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם שָׁנִים
 מִכָּל־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים : וַהֲבֵאִים זָכָר
 וּנְקֵבָה מִכָּל־בֶּשֶׂר כָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים
 וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ : וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבַּעַיִם יוֹם
 עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה וַתֵּרָם
 מֵעַל־הָאָרֶץ : וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ
 וַתִּלָּךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם : וַחַמְשֵׁי גָבְרוּ מְאֹד
 מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ־כָל־הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר־
 תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם : חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה
 גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים : וַיִּגְוַע כָּל־בֶּשֶׂר
 הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבְכַהֲמָה וּבְחַיָּה וּבְכָל־
 הַשְּׂרָץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם : כָּל־
 אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְסוֹ מִכָּל־אֲשֶׁר
 בַּחֲרֵבָה מָתוּ : וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל־
 פְּנֵי הָאָדָמָה מִיַּם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־
 עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׂאֵר אֶדְנֵי־נֹחַ
 וְאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה : וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ
 חֲמֵשִׁים וּמֵאת יוֹם : וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 נֹחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר

ח

וַאֲשֵׁתוֹ : גַם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר
 וּנְקֵבָה לַחַיִּוֹת זָרַע עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ : כִּי לַיָּמִים
 עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מִמָּטוֹר עַל-הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם
 וְאַרְבַּעִים לַיְלָה וּמַחֲיִיתִי אֶרֶץ כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה : וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר-
 צִוָּהוּ יְהוָה : וְנֹחַ בֶּן-שֵׁשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמְּבֹל
 הָיָה מִיָּם עַל-הָאָרֶץ : וַיָּבֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
 וְנָשֵׁי-בָנָיו אִתּוֹ אֶל-הַתֵּבָה מִפְּנֵי מִי הַמְּבֹל :
 מִן-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינָנָה
 טְהוֹרָה וּמִן-הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר-רָמַשׁ עַל-הָאָדָמָה :
 שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל-נֹחַ אֶל-הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ : וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים
 וּמִי הַמְּבֹל הָיוּ עַל-הָאָרֶץ : בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ-מֵאוֹת
 שָׁנָה לַחַיִּי-נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה גִבְקָעוּ כָּל-מַעֲיֵנֹת תְּהוֹם רַבָּה
 וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ : וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל-הָאָרֶץ
 אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה : בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא
 גֹחַל וְשֵׁם זַחַם וַיִּפֹּת בְּנֵי-נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ גַּחַם וּשְׁלֹשֶׁת נָשִׁי-
 בָנָיו אִתָּם אֶל-הַתֵּבָה : הֵמָּה וְכָל-הַחַיָּוִה לְמִינָהּ
 וְכָל-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל-

שלש מאות אמה ארך התברז חמשים אמה
 רחבה ושלשים אמה קומתה: צהרי תעשה
 לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
 בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה:
 ואני הנני מביא ארז המבול מים על הארץ
 לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחרת
 השמים כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את
 בריתי אתך ובאת אל התבה אתך ובניך
 ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל
 בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך
 זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה
 למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל
 יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל
 מאכל אשר יאכל ואספת אליך והידי לך
 ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו
 אלהים כן עשה: ויאמר יהוה:

לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך
 ראיתי צדיק בדור הזה: מכל הבהמה
 הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
 ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש

רְבַח רַעַת הָאָדָם בְּאָרֶץ וְכָל-יֶצֶר מַחֲשֵׁבֶת לְבָבוֹ
 רַק רַע כָּל-הַיּוֹם : וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת-
 הָאָדָם בְּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֵל-לְבָבוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאֹתִי מֵעַל פְּנֵי
 הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף
 הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתֶם : וְגַת מִצַּח חַן
 בְּעֵינֵי יְהוָה :

פ פ פ

אלה

תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תְּמִים
 חָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-
 נֹחַ : וַיּוֹלֵד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם
 וְאֶת-יָפֶת : וְתִשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא
 הָאָרֶץ חָמָס : וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה
 נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר אֶת-דַּרְכּוֹ עַל-
 הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קַח כָּל-
 בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי-מִלֹּאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם
 וְהִנְנִי מִשְׁחִיתָם אֶת-הָאָרֶץ : עֲשֵׂה לְךָ תֵּבֶת
 עֲצֵי-גִפְרִית תַּעֲשֶׂה אֶת-הַתֵּבָה וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ
 מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר : וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ
 שלש

אֶת־לֶמֶךְ שְׁתֵּים־וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת־
 שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־יְמֵי מִתְּשֻׁלָּח
 תְּשַׁע־וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס
 וַיְחִי־לֶמֶךְ שְׁתֵּים־וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנֹת־
 וַיּוֹלֵד בֶּן : וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ
 מִמַּעַשְׁנוֹ וּמִעֲצָבוֹן יִדְּוֵנוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אָרְרָה
 יְהוָה : וַיְחִי־לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמֵשׁ
 וּתְשַׁעִים שָׁנָה וּחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנֹת־ וַיּוֹלֵד בָּנִים
 וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־יְמֵי לֶמֶךְ שְׁבַע־וּשְׁבַעִים שָׁנָה
 וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס וַיְהִי נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ
 מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד נֹחַ אֶת־חָם וְאֶת־
 יֶפֶת : וַיְהִי כִּי־חָחַל הָאָדָם לְרֹב עַל־פְּנֵי
 הָאָדָמָה וּבָנוֹת יִלְדוּ לָחֶם : וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים
 אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָחֶם
 נָשִׁים מִכָּל־אֲשֶׁר בָּחָרוּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יִדְּוֶן
 רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשָׁנָה הַזֹּאת וְהָיוּ יָמֵי
 מַאָּה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה : הַנִּפְלִיִּם הָיוּ בָאָרֶץ בְּיָמֵים
 חָחֶם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶל־
 בָּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָחֶם חֲמֵה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר
 מַעֲוֹלָם אֲנָשֵׁי תִשָּׁם : פ וַיִּרְא יְהוָה כִּי

וַיְחִי קִינְזָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְהַלְלָאֵל אַרְבַּעִים
 שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת :
 וַיְהִי כָּל־יְמֵי קִינְזָן עֶשְׂרֵת שָׁנִים וְתֵשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת : ס וַיְחִי מְהַלְלָאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים
 שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־יֶרֶד : וַיְחִי מְהַלְלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
 בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־יְמֵי מְהַלְלָאֵל חֲמֵשׁ
 וְתֵשַׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס
 וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
 אֶת־חֲנוּךְ : וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוּךְ
 שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־
 יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וְתֵשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת : ס וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
 אֶת־מְתוּשֶׁלַח : וַיְתַּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ
 וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה : וַיְתַּהַלֵּךְ חֲנוּךְ
 אֶת־הָאֱלֹהִים וַאֲוִנָּנוּ כִּי־לָקַח אֶת־אֱלֹהִים : ס
 וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שִׁבְעַת וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה
 וַיּוֹלֶד אֶת־לֶמֶךְ : וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת

בראשית

יג

הכל כי הרגו קין : ולשת גם הוא ילד-בן
 ויקרא את שמו אנש או הוהל לקרא בשם
 יהוה : ס זה ספר תולדת אדם ה
 ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה
 אתו : זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
 את שמם אדם ביום הבראם : ויחי אדם שלשים
 ומאת שנה ויולד בדמותו בצלמו ויקרא את-
 שמו שת : ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את-
 שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו
 כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים
 שנה וימת : ס ויחי שת חמש שנים ומאת
 שנה ויולד את אנוש : ויחי שת אחרי הולידו
 את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד
 בנים ובנות : ויהיו כל ימי שת שתים עשרה
 שנה ותשע מאות שנה וימת : ס ויחי אנוש
 תשעים שנה ויולד את קינן : ויחי אנוש אחרי
 הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה
 מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת : ס
 ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מתללאל :

ומפניך אפתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל-
 מצאי יהרגני : ויאמר לו יהוה לבן כל הרג
 קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לכלתי
 חבות אתו כל מצאו : ויצא קין מלפני יהוה
 וישב בארץ נוד קדמת עדן : וידע קין את-
 אשתו ותהר ותלד ארז חנוך ויהי בנה עיר
 ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך : ויולד לחנוך
 את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד
 את מתושאל ומתושאל ילד את למך : ויקח
 לו למך שתי נשים שם האחרת עדה ושם
 השנית צלה : ותלד עדה את יובל הוא היה
 אבי ישב אהל ומקנה : ושם אחיו יובל הוא
 היה אבי כל תפש כנור ועוגב : וצלה גם היא
 ילדה את תובל קין לטש כר חרש נחשת
 וברזל ואחות תובל קין נעמה : ויאמר למך
 לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשיו למך האזנה
 אמרתי כי איש הרגתי לפעעי וילד לחברתי :
 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה :
 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא
 את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת

קִין וְתֹאמַר קִנִּיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה׃ וְתִסַּף לְלֶדֶת
 אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל וַיְהִי הָבֶל רֹעֵה צֹאן וְקִין
 הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיֵּבֵא קִין
 מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ וְהָבֶל הֵכִיֵּא גַם־
 הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוּ וּמִחֻלְבֵּתָן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־
 הָבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל־קִין וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא־
 שָׁעָה וַיַּחַר לְקִין מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־קִין לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא
 אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם־לֹא תֵיטִיב לִפְתַּח חַטָּאת
 רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשַׁל בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
 קִין אֶל־הָבֶל אָחִיו וַיְהִי בְחַיּוֹתָם
 בְּשִׂדֵה וַיִּקַּם קִין אֶל־הָבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קִין אֵי הָבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא
 יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ
 קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃
 וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־
 פִּיהָ לְקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי תֵעָבֵד
 אֶרֶץ־הָאֲדָמָה לֹא־תִסַּף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ גֵּעַ וְנָדָה
 תַחֲוֶה בָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר קִין אֶל־יְהוָה גְּדוֹל עוֹנֵי
 מִנְשָׂא׃ הֲזֶן גִּרְשַׁת אֹתִי הַעֵס מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

בראשית

ס אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך
והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך : ס ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבונך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך : וקוץ ודרדר
תצמיח לך ואכלת את עשב השדה : בזעת
אפיקך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי
ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב :
ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוּגה היתה
אם כל חיו : ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
בתנות עור וילבשים : פ ויאמר יהוה
אלהים הן האדם היה כאחד מפנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעלם : וישלחו יהוה
אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח
משם : ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן
עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת
לשמור את דרך עץ החיים : ס
ד והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את

בראשית

ט

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לֶמְאֹכַל וְכִי תֹאמֶר
 הוּא לַעֲיִנַּיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וְתִקַּח מִפְּרִי
 וְתֹאכַל וְתִתְּנֶנָּם לְאִשְׁתְּךָ וְאָכַלְתָּ וְתִפְקַחְנָהּ
 עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עֵרְמִים הֵם וַיִּתְּפְרוּ עָלֶיהָ
 תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת : וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל
 יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְּחַבְּא
 הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ חֲגָן :
 וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ
 אֵיבָה : וַיֹּאמֶר אֶת-קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וְאִירָא כִּי-
 עֵרַם אָנֹכִי וְאֶחָבֵא : וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לְךָ כִּי
 עֵרַם אָתָּה הֲמֵן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבֹלְתִי
 אֲכַל מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ : וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי עִמָּדִי הִיא נָתְנָה לִי מִן-הָעֵץ
 וָאָכַל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה זֹאת
 עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּחֵשׁ הִשִּׁיאֲנִי וָאָכַל :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂית זֹאת
 אֲרוּר אַתָּה מְכַל-הַבְּהֵמָה וּמְכַל-חִירַת-הַשָּׂדֶה
 עַל-גַּחֲנֹךְ תֵּלֵךְ וְעַפְרָ תֹאכַל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ :
 וְאֵיבָה אִשִּׁית בִּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זְרַעֲךָ וּבֵין
 זְרַעֲהָ הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנָהּ עֲקֵב :

יש כעל
 מדייקל כתוב
 עלי

לו האדם נפש חיה הוא שמו : ויקרא האדם
 שמות לכל חבתמה ולעוף השמים ולכל חית
 השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו : ויפל
 יהוה אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח
 אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה : ויבן
 יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
 לאשה ויבאה אל האדם : ויאמר האדם זאת
 הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא
 אשה כי מאיש לקחה זאת : על בן יעזב איש
 את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
 אחד : ויהיו שניהם ערופים האדם ואשתו
 ולא יתבששו : והנחש היה ערום מכל חית
 השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל
 האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
 עץ הגן : ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ
 הגן באכל : ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר
 אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
 תמתון : ויאמר הנחש אל האשה לא מות
 תמתון : כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו
 ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע :

בראשית

ז

וַיִּטַע יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן-עֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם
 אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר : וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים
 מִן-הָאָדָמָה כָּל-עֵץ נֹחַמַד לַמְּרֹאֲהוּטוֹכ לַמֶּאֱכֹל
 וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע :
 וַנְּהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד
 וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רִאשִׁים : שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
 הוּא הַסּוּכָב אֶת-כָּל-אֶרֶץ הַחַוִּילָה אֲשֶׁר-שָׁם
 הַזֹּהָב : וְזֶה הָאֶרֶץ הִיא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵל-חַוֵּאֲבָן
 הַשֵּׁהָם : וְשֵׁם-הַנְּהַר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסּוּכָב
 אֶת-כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ : וְשֵׁם הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל
 הוּא הַהֶלֶךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנְּהַר הָרְבִיעִי הוּא
 פָּרָת : וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ
 בְּגֶן-עֵדֶן לְעִבְדָּה וּלְשִׁמְרָה : וַיִּצְוֵה יְהוָה אֱלֹהִים
 עַל-הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל-עֵץ הַגֶּן אָכַל תֹּאכַל :
 וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם
 אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
 לֹא טוֹב הַיּוֹרֵת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לוֹ עוֹזֵר
 כְּנֶגְדּוֹ : וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-
 חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֶת-כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּבְרָא אֶל-
 הָאָדָם לְרֵאוֹת מֵהַיְקָרָא לּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר יִקְרָא

וְאֵת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר-כּוֹ פְּרִיעַץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם
 יִהְיֶה לֶאֱכֹלָהּ : וְלִכְל-חַיֵּית הָאָרֶץ וְלִכְל-עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְלִכְל רֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-כּוֹ גַּפֶּשׁ
 חַיָּה אֶת-כָּל-יֶרֶק עֹשֶׂב לֶאֱכֹלָהּ וַיְהִי-כֵן : וַיִּרְא
 אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד
 וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי : פ

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מֵאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה וַיְשַׁבֵּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
 אֹתוֹ כִּי כּוֹ שַׁבָּת מִכָּל-מְלַאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : פ

אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בְּיוֹם
 עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : וְכֹל שֵׁית
 הַשָּׁדָה טָרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכֹל עֹשֶׂב הַשָּׁדָה טָרֶם
 יֵצֵא כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ
 וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה : וְאָדָם יַעֲלֶה מִן-
 הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה : וַיִּצְרַח
 יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עֹפֵר מִן-הָאֲדָמָה וַיִּפַּח
 בְּאָפוֹ נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה :

בראשית

ה

את התנינכם הגדלים ואת כל נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל
עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים
בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי : פ ויאמר אלהים
תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את
חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה וארץ
כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי
טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו
בדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על
הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו
בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא
אתם : ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו
בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשבי זרע זרע אשר על פני כל הארץ

בראשית

ד

וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא
הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי
לְמִינֵוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוֹ כֹּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃ וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה
פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ כֹּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי
טוֹב׃ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ פ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לְאֹתוֹת
וּלְמוֹעֲדִים וְלַיָּמִים וּשְׁנָיִם׃ וַהֲיוּ לְמְאֹרֶת בְּרָקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃ וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמְּאֹר
הַגָּדוֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן
לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם
אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ׃
וּלְמִשְׁלַל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֵוֶר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ פ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-
הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רִקִיעַ הַשָּׁמַיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים

את

בראשית

בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ : וְהָאָרֶץ
הַיְתֵרָה תְּהוֹ וּבָהוּ וַחֲשָׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וּרְוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר כִּי
טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ :
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרְיָ לַיְלָה
וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד : פ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבֹרֵךְ בֵּין
מַיִם לַמַּיִם : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין
הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתְּחַרַּת לְרִקִּיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לְרִקִּיעַ וַיְהִי-כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקִּיעַ
שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי : פ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-
מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה תִיבְשָׁה וַיְהִי-כֵן : וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיִבֶּשֶׁת אָרֶץ וּלְמְקוֹה הַמַּיִם קְרָא יַמִּים

בר
היו
אל
יהי
טון
ויק
ויה
אל
מים
המ
מעו
שמ
ויה
מקו
אל

אמרי

אשר יאמר ה' אל ישראל
ביום ההוא יאמר ה' אל ישראל
אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

אשר יאמר ה' אל ישראל

ר

21 Oct 2015
588 52

99/10 - C-1

Coll. Rothman. Soc. Jesu. Cat. Vngar.

בראשית

אשר נדפס על ידי קארולוס סטפניוס יצו בשנת תשע למלך החדש
ארנונו המלך הנדיקוס יזה היה שנת שי' ללך
טו ערדיש העד הגדולה והאם בעצת

Liber Genesis.

PARISIIS.

Ex officina Caroli Stephani, typographi Regii.

M. D. LVI.

עשו

עמו

Cum priuilegio Regis

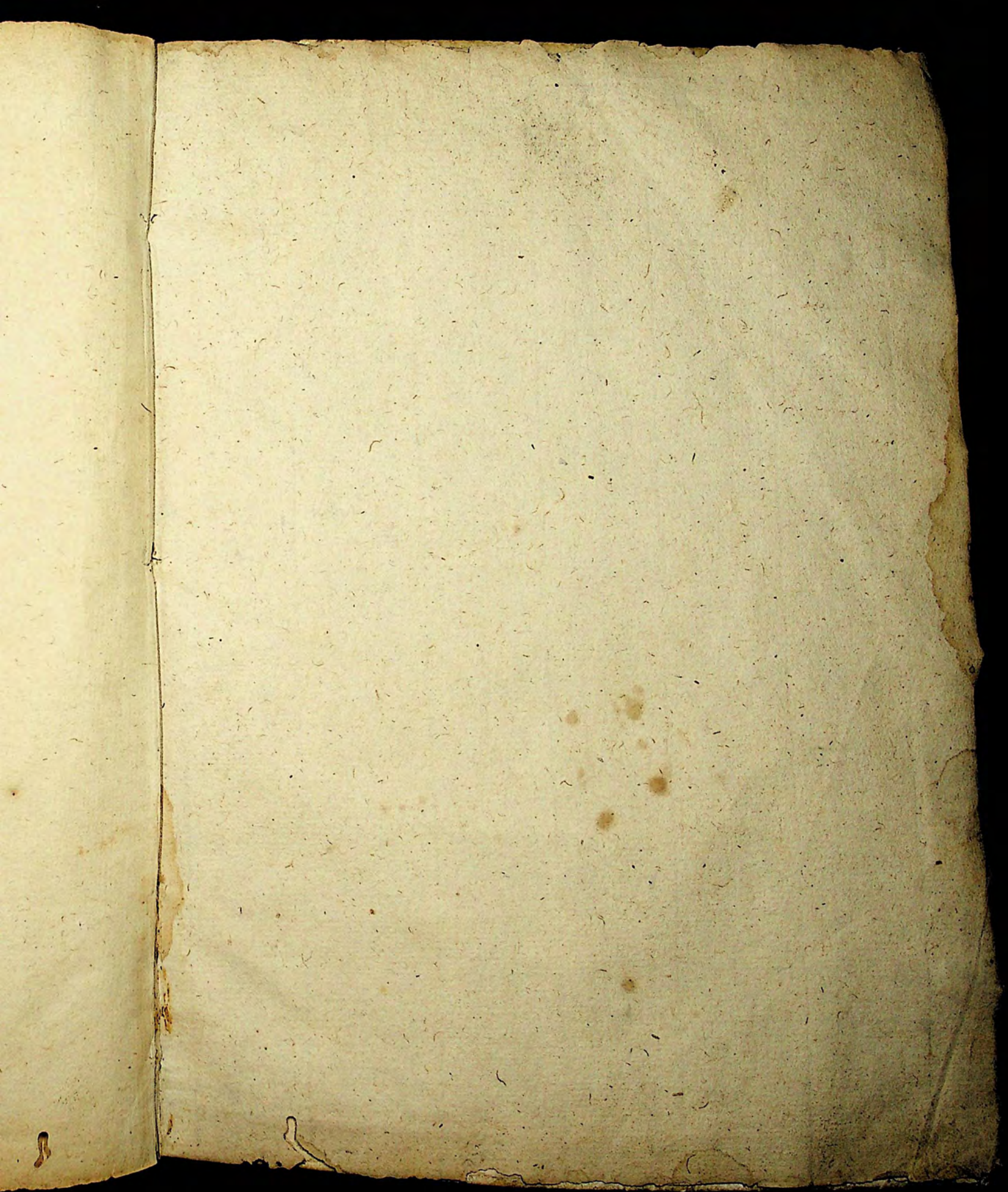
Ev. 26/2

Levon ou Genes
ou Hebraic

Paris, 1556

is

101

v 249

105850
29

